01103743

E1/307.1

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King
Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា
Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
Trial Chamber
Chambre de Premiere instance

ឯកសារដើម
ORIGINAL/ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 08-Jun-2015, 11:49
CMS/CFO: Sann Rada

កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

ជំនុំជម្រះក្តីនៅដំណាក់កាលពីរ

សាធារណៈ

សំណុំរឿងលេខ ០០២/១៩-០៩-២០០៧/អវតក/អជសដ

ថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៥

ម៉ោង ០៩:០៣នាទី

សវនាការលើកទី២៨៨

ចៅក្រមសាលាដំបូង៖

ចៅក្រម និល ណុន ជាប្រធាន

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍
(Judge Claudia FENZ)

ចៅក្រម យ៉ា សុខន

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍
(Judge Jean-Marc LAVERGNE)

ចៅក្រម យូរ ឧត្តរា

ចៅក្រម ធូ មណី (បម្រុង)

ក្រឡាបញ្ជីសាលាដំបូង៖

លោក ឯម ហាយ

កញ្ញា រ៉ូប៊ីន្នី ក្រូហ្វត៍ *(Ms. Robynne CROFT)*

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា៖

លោក សេង ប៊ុនឃាង

លោក ឌេល លីសាក់ *(Mr.Dale LYSAK)*

លោក នីកូឡាស គូមជែន
(Mr.Nicolas Koumjian)

កញ្ញា សុង ឆវ័ន្ត

លោក ចូសេហ្វ អេនឌ្រូ ប៊យលី
(Mr. Joseph Andrew BOYLE)

ជនជាប់ចោទ៖

លោក នួន ជា

លោក ខៀវ សំផន

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ នួន ជា៖

លោក សុន អរុណ

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ*(Mr.Victor KOPPE)*

លោក លីវ សុវណ្ណា

មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ខៀវ សំផន៖

លោក គង់ សំអុន

កញ្ញា អង់តា ហ្គីសេ *(Ms.Anta GUISSE)*

មេធាវីប្រចាំការលោក ខៀវ សំផន៖

លោកស្រី ទូច វរល័ក្ស

លោក ខលវីន សោនដឺស៍
(Mr Calvin SAUNDERS)

មេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖

លោកស្រី ម៉ារី ហ្គីរ៉ូដ៍*(Ms.Marie GUIRAUD)*

លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី

លោក វ៉ែន ពៅ

លោកស្រី ស៊ីន សុវ៉ន

ផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ៖

លោក អ៊ុំ អរុណ

លោកស្រី សួ សុទ្ធាវី

បញ្ជីឈ្មោះអ្នកនិយាយ៖

ភាសាដែលបានប្រើ លើកលែងតែមានការបញ្ជាក់ផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រតិចារឹក

អ្នកនិយាយ	ភាសា
ចៅក្រម និល ណុន (ប្រធានអង្គជំនុំ)	ខ្មែរ
ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេសន៍	អង់គ្លេស
ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍	បារាំង
លោក ចូសេហ្វ អេនឌ្រូ ប៊ិយលី	អង់គ្លេស
លោក លីវ សុវណ្ណា	ខ្មែរ
លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ	អង់គ្លេស
លោកស្រី អង់តា ហ្គិសសេ	បារាំង
លោក គង់ សំអុន	ខ្មែរ
លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី	ខ្មែរ
លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន (2-TCCP-230)	ខ្មែរ

ឧបសម្ព័ន្ធ

ការសួរសំណួរទៅដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី៖ លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន (2-TCCP-230)

សួរបន្តដោយលោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី ផ្តើមពី ....ទំព័រ ២

សួរដោយលោក ចូសេហ្វ អេនគ្រុ ប៊ិយលី ផ្តើមពី ....ទំព័រ ១៣

សួរដោយចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍ ផ្តើមពី ....ទំព័រ ២៦

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍ ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៣៣

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៣៧

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៥២

សួរដោយលោក គង់ សំអុន ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៥៨

សួរដោយកញ្ញា អង់តា ហ្គីសសេ ផ្តើមពី ....ទំព័រ ៦៩

កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

(ចៅក្រមចូលក្នុងបន្ទប់សវនាការ)

[០៩:០៣:១៣]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ សវនាការនៅថ្ងៃនេះ អង្គជំនុំជម្រះបន្តស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អ៊ុន រ៉ន ហើយនិងអាចចាប់ផ្តើមស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានរហស្សនាម 2-TCCP-273។

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ លោក ឯម ហាយ ឡើងរាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវត្តមាន អវត្តមានភាគី និងបុគ្គលដែលអង្គជំនុំជម្រះកោះអញ្ជើញឲ្យចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការថ្ងៃនេះ។

ក្រឡាបញ្ជី៖

សូមគោរពលោកប្រធាន! សម្រាប់សវនាការថ្ងៃនេះ ក្រឡាបញ្ជីកត់សម្គាល់ឃើញថា គ្រប់ភាគីទាំងអស់នៃរឿងក្តីនេះ មានវត្តមាន។ ដោយឡែក លោក នួន ជា មានវត្តមាននៅបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការនេះ ដោយលោកស្នើសុំលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមានផ្ទាល់ពីបន្ទប់សវនាការ។ លិខិតលះបង់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា បានប្រគល់ដល់ក្រឡាបញ្ជីរួចហើយ។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលត្រូវមកផ្តល់សក្ខីកម្មបញ្ចប់នៅថ្ងៃនេះ គឺលោកស្រី អ៊ុន រ៉ន។ លោកស្រីមានវត្តមានរួចហើយនៅបន្ទប់សវនាការនេះ។ ថ្ងៃនេះ មានដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបម្រុងមួយរូបដែលមានរហស្សនាម 2-TCCP-273។ បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណលោក ឯម ហាយ។

បាទ ជាដំបូងនេះ អង្គជំនុំជម្រះ សម្រេចលើសំណើសុំរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ជាមុនសិន។ អង្គជំនុំជម្រះបានទទួលលិខិតសុំលះបង់សិទ្ធិចូលរួមសវនាការដោយផ្ទាល់ ក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៥ ដែលបានបញ្ជាក់ថា គាត់មានបញ្ហាសុខភាព ឈឺចង្កេះ ឈឺក្បាល មិនអាចអង្គុយយូរបាន មិនអាចផ្តង់អារម្មណ៍បានយូរ និងដើម្បីមានលទ្ធភាពចូលរួមសវនាការនៅថ្ងៃមុខឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព ខ្លួនសូមលះបង់សិទ្ធិចូលរួមនិងមានវត្តមានដោយផ្ទាល់ក្នុងបន្ទប់

សវនាការ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៥។

[០៩:០៥:២៤]

បានឃើញកំណត់ហេតុពិនិត្យសុខភាពជនជាប់ចោទ នួន ជា ដែលធ្វើឡើងដោយគ្រូពេទ្យប្រចាំការពិនិត្យព្យាបាល ថែទាំសុខភាពជនជាប់ចោទនៅ អ.វ.ត.ក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៥ បានកត់សម្គាល់ថា ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា មានអាការៈឈឺចង្កេះជាប្រចាំ មិនអាចអង្គុយយូរបាន និងផ្តល់អនុសាសន៍ថាសូមអង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតឲ្យលោក នួន ជា ចូលរួមតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីបន្ទប់ខាងក្រោមសាលសវនាការនេះ។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ និងយោងតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃវិធាន៨១(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក អង្គជំនុំជម្រះយល់ព្រម និងអនុញ្ញាតឲ្យជនជាប់ចោទ នួន ជា ចូលរួមនិងតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនមួយស្ថិតក្រោមសាលសវ-នាការនេះ តាមរយៈឧបករណ៍សោតទស្សន៍សម្រាប់រយៈពេលសវនាការពេញមួយថ្ងៃនេះ។

បង្គាប់ឲ្យបុគ្គលិកផ្នែកសោតទស្សន៍ភ្ជាប់ប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍សម្រាប់ជនជាប់ចោទ នួន ជា អាចចូលរួមនិងតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការពីចម្ងាយ ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនមួយស្ថិតនៅក្រោមសាលសវ-នាការនេះ ក្នុងអំឡុងពេលនៃដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។

ហើយជាបន្តទៅនេះ អង្គជំនុំជម្រះផ្តល់វេទិកាជូនទៅសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដើម្បីនឹងមានឱកាសបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី អ៊ុន រ៉ន។

លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី៖

ចាស សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ជាដំបូង នាងខ្ញុំសូមគោរពលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម និងអង្គសវនាការទាំងមូល។

[០៩:០៦:៤៦]

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

សួរបន្តដោយលោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរ អ្នកស្រី អ៊ុន រ៉ន ជាថ្មីម្តងទៀត។ កាលពីម្សិលមិញ យើងបាន -- ខ្ញុំបាន -- អ្នកស្រីបានឆ្លើយនឹងសំណួររបស់ខ្ញុំមួយចំនួនទាក់ទងជាមួយនឹងពេលវាលានៃការធ្វើការងារនៃការដ្ឋានទំនប់១មករា។ នៅក្នុងនោះ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ថា នៅពេលល្ងាច បន្ទាប់ពីញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចរួចហើយ គឺមានការប្រជុំជីវភាព។ អ៊ីចឹង តើអ្នកស្រីអាចរៀបរាប់ជូនតុលាការបានទេ ពីការប្រជុំជីវភាព

នោះ ថាតើគេធ្វើរយៈពេលប៉ុន្មាន? អ្នកណាជាអ្នកដឹកនាំ? រួចហើយគេធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងពេលនោះ?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស គេប្រជុំជីវភាព ប្រជុំមិនយូរទេ ប្រហែលជាកន្លះម៉ោងយ៉ាងយូរហើយ កន្លះម៉ោង គេប្រញាប់ឲ្យទៅលើកដី អាងវាស់ម៉ែត្រទុក។ ប្រធានក្រុមទេប្រជុំ ប្រធានកងមិនបានប្រជុំទេ។

ស៖ អរគុណអ្នកស្រី។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បន្ថែមបានទេថា នៅក្នុងពេលប្រជុំជីវភាពនោះ តើគេពិភាក្សាពីរឿងអី? រួចហើយមានការណែនាំអ្វីខ្លះដល់សមាជិកនៅក្នុងក្រុមតូចនោះដែរឬទេ?

ឆ៖ គេប្រជុំដាក់ផែនការឲ្យយើងប្រយុទ្ធឲ្យក្ដៅ កុំឲ្យឈឺច្រើន។ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យឆាប់រួច ឲ្យយើងសម្រុក ខំសម្រុកការងារ។ កាលណាតែឈឺច្រើន ប្រយ័ត្នគេយកទៅកសាង។ គេអត់មាននិយាយកិច្ចការអីច្រើនទេ គ្រាន់តែប្រាប់តែប៉ុណ្ណឹងឯង។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹង អ្នកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានទេថា នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់១មករានោះ ថាម៉ោងពេលវេលាដែលអ្នកស្រីចាប់ផ្ដើមធ្វើការនៅម៉ោងពេលព្រឹក ពេលថ្ងៃត្រង់ ក៏ដូចជាពេលយប់ហ្នឹង ថាតើម៉ោងហ្នឹង គឺទៀងទាត់អ៊ីចឹង ឬក៏មានពេលវេលាណាមួយ ឬមានដំណាក់កាលមួយនៅក្នុងអំឡុងពេលហ្នឹង គឺវាមានការប្រែប្រួល អាស្រ័យទៅតាមកាលៈទេសៈ?

[០៩:០៩:២០]

ឆ៖ ចាស ដល់ពេលការងារ ចាប់ធ្វើពីម៉ោងប្រាំពីររហូតដល់ម៉ោងដប់មួយថ្ងៃត្រង់។ ម៉ោងដប់មួយថ្ងៃត្រង់ ហូបបាយហើយ ត្រឡប់ទៅវិញម៉ោងដប់ពីរ។ ល្ងាចម៉ោងប្រាំ ឈប់សម្រាក។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់អ្នកស្រីបន្ថែម ដើម្បីឲ្យដឹងថា អ្វីដែលខ្ញុំទទួលបានចម្លើយដែលខ្ញុំទទួលបានពីអ្នកស្រីហ្នឹង គឺត្រឹមត្រូវ។ កាលពីម្សិលមិញអ្នកស្រីបានប្រាប់ថា នៅម៉ោងប្រហែលជាបួនកន្លះហ្នឹង គេផ្លុំកញ្ចែឲ្យក្រោក ហើយយើងដើរទៅកន្លែងការដ្ឋាន។ នៅពេលដែលទៅដល់ ពេលដែលភ្លឺស្រាងៗព្រាងៗហ្នឹង គឺចាប់ផ្ដើមធ្វើការងារ។ ហើយអម្បាញ់មិញខ្ញុំសួរអ្នកស្រីថា តើពេលវេលានេះគឺទៀងទាត់ដែរឬទេ ក៏មានការប្រែប្រួលនៅក្នុងកាលៈទេសៈណាមួយ។ អ៊ីចឹងអ្នកស្រីបានឆ្លើយថា "គេចាប់ផ្ដើមធ្វើការងារពីម៉ោងប្រាំពីរ"។ អ៊ីចឹងអ្វីដែលខ្ញុំយល់នេះ សូមអ្នកស្រីបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ថានៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់១មករានោះ ពេលវេលានៃការធ្វើការងារគឺមានការប្រែប្រួលពីពេលមួយទៅពេលមួយ គឺវាមិនមែនទៀងទាត់ថាត្រូវតែម៉ោងប្រាំ

ត្រូវតែម៉ោងប្រាំពីរដែលត្រូវធ្វើការទេ ឬក៏យ៉ាងម៉េចដែរ? តើខ្ញុំយល់អ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ផ៖ វាមិនទៀងទាត់ទេ ដូចអ្នកគ្រូថាអម្បាញ់មិញហ្នឹងឯង។ វាជួនកាលម៉ោងបួនកន្លះហៅក្រោកទៅ ហៅក្រោកទៅនេះឯងម៉ោងបួនកន្លះហៅដាស់ ទះដៃ ផ្ទុកញ្ញើទៅមែន ក៏ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះដីគេរួចគេអត់បានទៅធ្វើ គេលើករួចពីល្ងាច អាគេឲ្យ២ម៉ែត្រពីក្នុងម្នាក់រែកយប់នោះ គេរួចគេនៅថ្ងៃទៅ វាទៅតាមកាលៈទេសៈ។ ដែលគេមិនរួចងើបទៅពីម៉ោងបួនកន្លះនេះ គេដាស់ហើយ គេផ្ទុកញ្ញើ លុបមុខលុបអីទៅ ក៏ដើរទៅ។ អ្នកមិនរួចនៅបន្តិច ទៅបង្ហើយអាចម៍ដីនោះ ដើម្បីគេវាស់បន្ថែមឲ្យក្នុងម្នាក់៤ម៉ែត្របន្តទៅទៀត។ ទៅតាមកាលៈទេសៈ វាមិនទៀងទេ។

ស៖ ចាស សូមអរគុណអ្នកស្រី។ កាលពីម្សិលមិញទាក់ទងជាមួយនឹងរបបអាហារ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ថា គេឲ្យក្រុមអ្នកស្រីហ្នឹងញ៉ាំបបរ។ អ៊ីចឹងអ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេថា កម្មករដែលនៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នកស្រីហ្នឹង គឺគ្រប់គ្នាគឺបរិភោគអាហារដូចគ្នា ឬក៏មេកង មេកងធំ ឬក៏មេកងតូចហ្នឹងគេអាចមានរបបអាហារដែលខុសប្លែកអំពីកម្មករនៅក្នុងក្រុម នៅក្នុងកង?

ផ៖ ចាស ពិតជាខុសគ្នា។ កូនចៅហូបបបរ ប្រធានកងតូច និងប្រធានកងធំ គឺហូបបាយ។ ជាមួយពេទ្យ ហូបបាយ។ ពេទ្យ ប្រធានកងតូច ប្រធានកងធំហូបបាយ។ កូនចៅសមាជិកទាំងអស់ កូនក្រុមទាំងអស់ហូបបបរ។

[០៩:១២:៥៨]

ស៖ ប្រសិនបើអ្នកស្រី ហើយនិងកងប្រជាជននៅក្នុងកងរបស់អ្នកស្រីនាំគ្នាហូបបបរទាំងបីពេល ទាំងពេលថ្ងៃ ទាំងពេលល្ងាចអ៊ីចឹង អ៊ីចឹងតើអ្នកស្រីមានកម្លាំងមកពីណានៅក្នុងការធ្វើការ? ថាតើអ្នកស្រីអាចរកអាហារបន្ថែម ឬក៏មានសិទ្ធិនៅក្នុងការចម្អិនអាហារ ឬក៏រកអាហារបន្ថែមដោយខ្លួនឯងដែរឬទេ?

ផ៖ មិនអាចរកអាហារមកបន្ថែមបានទេ។ មានគេឲ្យហូបបបរហ្នឹង គឺនាងខ្ញុំជួនកាលបានស្គាល់មិត្តភក្តិម្នាក់នៅដាំបាយហ្នឹងឯង គេលួចបាយក្តាំងយកមកដាក់លើដំបូលរោងឲ្យ។ បាយក្តាំងហ្នឹងបាយក្តាំងគេដាំឲ្យប្រធានកងធំ ប្រធានកងតូច។ គេដួសបាយទៅ គេយកបាយក្តាំងមកដាក់ចោលនៅរោងទៅ ខ្ញុំក្រោកពីព្រឹកឡើងទទួលយកបាយក្តាំងហ្នឹង វេចនឹងក្រមា ច្របាច់ៗឲ្យបែកៗទៅ វេចនឹងជាយក្រមាទៅ។ ខ្ញុំដើរទៅកន្លែងកាប់ដី អត់មានអាហារឲ្យបន្ថែមទេ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អម្បាញ់មិញអ្នកស្រីថា អ្នកស្រីលួចបាយក្តាំងដែលសល់ ដែលគេ

ហាលទុកហ្នឹងយកមកទុកបរិភោគ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចាំបាច់លួច? ហើយបើសិនជាអ្នកស្រីលួចគេអ៊ីចឹង បើសិនជាគេដឹង តើនឹងមានរឿងអីកើតឡើងចំពោះអ្នកស្រីដែរ?

ឆ៖ បើមិនលួច សុំគេៗមិនឲ្យទេ។ គេមិនឲ្យទេ គេយកដាក់ចោលលើដំបូលអ៊ីចឹងទៅ ក៏យើងទៅលួចយកមក។ តែគេតាមទាន់ ក៏គេវ៉ៃចោលដែរ យើងក្បត់អង្គការហើយ។ យើងលួចគេគឺយើងក្បត់ ប៉ុន្តែហេតុតែក្រពះវាឃ្លាន ចេះតែប្រថុយប្រថានទៅ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់ទៅការងាររែកដីបន្តិចទៀត ព្រោះខ្ញុំមានសំណួរមួយដែលអត់ទាន់បានសួរ។ អ្នកស្រីថា មេកងធំ មេកងតូចហ្នឹង គឺគេវាស់ចែកដីហ្នឹងឲ្យកម្មករ ឲ្យប្រជាជននៅក្នុងកងហ្នឹងធ្វើនៅក្នុងចំនួនដែលគេកំណត់អ៊ីចឹង។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់សួរថា តើមេកងធំ មេកងតូចទាំងនោះពួកគេចូលរួមរែកដីជាមួយនិងអ្នកស្រីដែរឬទេ រួមទាំងមេក្រុមផង? ថាតើគេចូលរួមរែកដីជាមួយនិងប្រជាជននៅក្នុងកងនោះដែរឬទេ?

[០៩:១៥:៤៩]

ឆ៖ ចាស ប្រធានកងធំអត់រែកទេ។ ប្រធានកងតូចរែកបានមួយជើងពីរជើង គាត់ដើរទៅបាត់ទៅ មិនដឹងជាដើរទៅណាទេ បើប្រធានក្រុមរែកជាមួយ។ បើប្រធានកងតូច ពីរនាក់នោះ រែកបានតែបន្តិចបន្តួចក៏ទៅបាត់ទៅ។ ប្រធានកងធំទទេស្អាត។ មិនដឹងដើរទៅណាទេ មកមួយភ្លែតហើយក៏ទៅបាត់ទៅ វាល់ៗល្ងាចទៅ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ខ្ញុំចង់ឈានចូលចំណុចមួយទៀត ទាក់ទងជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់។ ថានៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការនៅការដ្ឋាននោះ ថាតើគេផ្គត់ផ្គង់សម្លៀកបំពាក់ដល់អ្នកស្រី ហើយនិងប្រជាជននៅក្នុងកងនោះយ៉ាងម៉េចដែរ? ហើយថាតើវាគ្រប់គ្រាន់ដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស រឿងសម្លៀកបំពាក់ គឺខ្វះ។ មានតែពីរកំប្លេគត់ ពីរកប្លេអាមួយនោះជំនំ មួយកប្លេទៀតនោះរហែកក្ដិត ប៉ះខ្មាស់។ ក្រមាក៏មានតែមួយដែរ ឡើងទក់ ទក់រហែកខ្លាំង រហូតដល់ពេលយប់ខែរដូវភ្លៀង ធ្លាក់ភ្លៀងមក គ្មានអីផ្លាស់ គ្មានអីស្លៀកប្ដូរទេ។ ដាក់សំដិលនឹងរោង ទៅវិញ មកពីធ្វើការវិញផ្លាស់អាសើមខ្លាំងហ្នឹងឯងដាក់ហាលទៅ យកអាទទឹកសើមបន្តិចៗនោះយកមកស្លៀកមក គ្របកន្ទេលទៅដេកយប់នោះ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ចុះបើសិនជាខោងអាវសើមអ៊ីចឹង រួចហើយត្រូវសម្រាកទាំងសើមអ៊ីចឹង តើមានផលវិបាកអ្វីដល់សុខភាពរបស់អ្នកស្រីដែរឬទេ? ថាតើវាប៉ះពាល់អីខ្លះដល់អ្នកស្រី?

ផ៖ ចាស ខោអាវផ្លាប់រាប់រាល់ថ្ងៃ ស្លៀកទៅជួនកាលឈឺពោះៗ រួចរហូតដល់ចេញរមាស់ អេះកើតថៃ ចេញថៃតាមសាច់។ អេះមកកើតថៃ ពកៗអេះក្បាលរមាស់។ គ្មានស្គាល់ជាតិសាប៊ូ គ្មានស្គាល់ជាតិអ្វីទាំងអស់ មួយចប់ខ្មៅក្រហម។ រហូតដល់យកផេះត្រាំទឹក យកទឹកថ្លាៗមកបោកខោអាវម្តងទៅក្រមរឡើងក្លាំងកអាវ។ បែកញើស សើមបែកញើសរាល់ថ្ងៃ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ខ្ញុំនឹងសួរសំណួរទាក់ទងជាមួយនឹងពេលវេលានៃការសម្រាកម្តង។ ក្រៅពីការសម្រាកបន្តិចៗនៅប្រចាំថ្ងៃ ដែលអ្នកស្រីបានប្រាប់កន្លងមកហ្នឹង ខ្ញុំចង់ដឹងថា តើមាន គេមានកំណត់ពេលវេលាណា ឧទាហរណ៍ ប៉ុន្មានថ្ងៃគេឲ្យសម្រាករយៈពេលប៉ុន្មានអ៊ីចឹង? តើគេមានរបបសម្រាកបែបហ្នឹងដែរឬទេ?

[០៩:១៩:២០]

ផ៖ ចាស បើនិយាយទៅដូចចង់ថា ថ្ងៃសៅរ៍ ថ្ងៃអាទិត្យអី គឺគ្មានទេ។ រហូត ការងារជាប់រហូត គ្មានថ្ងៃណាថាសម្រាកទេ។ បើថាសោខ្លាំង មានតែប្រាប់កុហកគេថា ឈឺពោះដេកទទូរក្រមាមួយព្រឹកនេះទៅ។ ជួនកាលគេហៅប្រជុំ បើអត់បានហៅប្រជុំទៅអរទៅ បើគេហៅប្រជុំគេបន្ថយរបបបបរហ្នឹងទៀតហើយ។ អត់មានកំណត់ថា អ្ហ៎! សម្រាក សៅរ៍ អាទិត្យ យើងសម្រាកថ្ងៃសៅរ៍អីមួយថ្ងៃ អត់រហូត មួយឆ្នាំទល់មួយឆ្នាំ មួយខែទល់មួយខែ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ កាលពីម្សិលមិញ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ផងដែរថា មេកងធំ មេកងតូច គាត់ជាអ្នកវាស់ដីឲ្យកម្មករនៅក្នុងកងហ្នឹងធ្វើការរែកដី។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់សួរអ្នកស្រីថា តើអ្នកស្រីមានដឹងទេថា មេកងធំហ្នឹងគាត់ទទួលបានបញ្ជាចំណាត់ការងារពីណាមកដែរ?

ផ៖ ចាស អត់ដឹងទេ ខ្ញុំអត់ដឹងគាត់ទទួលផែនការមកពីណា អត់ដឹងទេ។ ស្រាប់តែគាត់មកដល់ ដឹងតែវាស់ដីចែកគ្នាក្នុងម្នាក់៤ម៉ែត្រគូបហ្នឹងឯង ថាឲ្យថាគាត់មកពីណា ដឹងមកពីណា ខ្ញុំអត់ដឹងមិនអាចហ៊ានដេញដោលសួរគេតែធ្វើមិនរួច ធ្វើមិនអី អត់ហ៊ានទាំងអស់។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ តើអ្នកស្រីមានធ្លាប់ដឹង ឬក៏ធ្លាប់ឮទេថា មេកងធំនោះគាត់តែងតែទៅប្រជុំជាមួយ -- ទៅប្រជុំនៅកន្លែងណាមួយដើម្បីទទួលបានផែនការការងារទាំងអស់នុ៎ង ហើយបើសិនជាធ្លាប់ដឹងថាគាត់ធ្លាប់ទៅប្រជុំហ្នឹង ថាតើអាចជម្រាបបានទេថា តើញឹកញាប់ប៉ុនណាដែលគាត់ទៅប្រជុំដើម្បីទៅទទួលយកផែនការការងារទាំងអស់មកបែងចែកឲ្យក្រុមអ្នកស្រី?

[០៩:២១:៣៧]

ឆ៖ ចាស ប្រជុំទៅមាន ប្រាកដជាទៅ ប៉ុន្តែក្នុងថាដូចឲ្យដឹងច្បាស់ថា មួយខែទៅប៉ុន្មានដង គឺខ្ញុំអត់ដឹង ទៅប្រជុំដឹងទៅប្រជុំទៅ។ ជួនដឹង ជួនមិនដឹង គាត់ទៅ គាត់មកវិញបានផែនការទៅ បានតែផែនការ អត់មានផែនការថា បបរប៉ុវ បាយប៉ុវ អត់ទេ មានតែមកផែនការដឹងតែពីរួតថែមតែបណ្ដោយ។

ស៖ អ្នកស្រីបានប្រាប់ថា អ្នកស្រីបានដឹងថា គាត់ទៅប្រជុំដើម្បីទៅទទួលផែនការមក ហើយនៅពេលដែលគាត់មកម្ដងៗ ផែនការថ្មីៗមកហ្នឹងគឺវាតឹងតែងជាងមុន។ អ៊ីចឹងអ្នកស្រីអាចជម្រាបបានទេថា មូលហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រីដឹងថា គាត់ទៅប្រជុំដើម្បីទទួលបានផែនការទាំងអស់នោះមក?

ឆ៖ ដឹងថាប្រជុំ ដឹងពីចុងភៅៗមិត្តភក្តិខ្ញុំទៅ គេថាថ្ងៃនេះមេទៅប្រជុំហើយ សល់បាយរបបមួយពេល។ ដឹងត្រឹមហ្នឹងឯង ចុងភៅគេប្រាប់។ ចុងភៅមិត្តភក្តិជាមួយខ្ញុំ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹងនៅពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការហ្នឹង នៅពេលខែភ្លៀងមកដល់នៅពេលដែលមានភ្លៀងអ៊ីចឹង ថាតើអ្នកស្រីត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យសម្រាកដែរឬទេនៅពេលដែលមានភ្លៀងធ្លាក់មក?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់មានឲ្យសម្រាកទេ។ បើសិនជាយើងសម្រាក រែកដីអត់រួច ភ្លៀងទៅទាំងភ្លៀងហ្នឹងឯង ភ្លៀងខ្លាំងធ្វើកើតមិនកើតក៏នៅតែជីកនៅហ្នឹង នៅក្នុងរណ្ដៅ នៅចាំហ្នឹងឯង ទៅកេះៗធ្វើៗទៅ។ ក្រែងដូចពាក្យគេថា "អង្រួនតែក្ដិតទៅ" ធ្វើកើតមិនកើត អត់មានថាឲ្យចេញឡើងមកជ្រកម្លប់ដើមឈើ ដើមអី គឺអត់បានដាច់ខាត។

[០៩:២៣:៥៥]

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ថា អ្នកស្រីធ្វើការហាលភ្លៀង អ៊ីចឹងអ្នកស្រីអាចរៀបរាប់ពីស្ថានភាពថា នៅពេលដែលភ្លៀងមកហ្នឹងអ្នកស្រីត្រូវរែកដី ត្រូវជីកដី ត្រូវកាប់ដីហ្នឹង ហើយលើកសែងដីហ្នឹង យកទៅដាក់នៅខ្នងទំនប់ហ្នឹង។ អ្នកស្រីអាចរៀបរាប់អីហេតុការណ៍លម្អិត ពីបទពិសោធន៍អ្នកស្រីនៅក្នុងការដែលអ្នកស្រីធ្វើការកណ្ដាលភ្លៀងហ្នឹងបានដែរទេ?

ឆ៖ ចាស ធ្វើការហ្នឹងហាលភ្លៀងនៅលើគោកផងយើងយ៉ាប់ប៉ុនណា ចុះទម្រាំតែភ្លៀង។ ទី១ រែកឡើងអត់រួច រអិលជើង កាប់កូនឈើដាក់កល់ធ្វើជណ្ដើរ ដល់តែភ្លៀងខ្លាំងជោកជាំខ្លាំងមែនទែន ទឹកក្រោមជង្គង់ទៅ ភ្លៀងខ្សោកៗ ឧទាហរណ៍ និយាយទៅនិយាយឲ្យអស់។ ធម្មតាមនុស្សស្រីវាតែងតែមានរដូវហូរឈាមដូចអារកមាន់ណាមក តស៊ូទ្រាំខ្លាចគេយកទៅវ៉ៃចោល។ ខោខ្លីក៏មិនដែលបើកឲ្យអាវតូច ក៏មិនដែលមានឲ្យ គេមិនដឹង បើថាចំពោះខ្ញុំនៅមិត្ត នៅជាមួយគ្នាជាមួយខ្ញុំដែលរែកដីជាមួយគ្នា

ហែកកន្ទ្បែងចែកគ្នាម្ខាងម្នាក់ចងក្បិនស្លៀកខោពីក្រៅ ដល់ពេលភ្លៀងមកស្រាយអាក្បិន ហើយបោកដាក់ហាលនឹងចុងកូនឈើទៅ ខោទទេរទៅឲ្យវាត្រូវទឹកភ្លៀងទៅ វាហួរទៅ ក្រហមត្រាក់ត្រឹងពេញអារណ្ដៅជីកដី។ បាត់អៀន បាត់ខ្មាសអស់ហើយជំនាន់នោះឯង។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អំមិញអ្នកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា ជីកដីហ្នឹងនៅក្នុងរណ្ដៅ។ អ៊ីចឹងបានន័យថានៅពេលដែលៗភ្លៀងមកគឺមានទឹកនៅក្នុងរណ្ដៅហ្នឹង។ អ៊ីចឹងតើខ្ញុំនិយាយត្រូវទេថានៅពេលដែលភ្លៀងមកមានទឹកក្នុងរណ្ដៅហ្នឹង គឺអ្នកស្រីត្រូវជីកដី កាប់ដី ដោយត្រាំនៅក្នុងទឹក នៅក្នុងរណ្ដៅហ្នឹង?

ឆ៖ ប្រាកដជាត្រាំៗទឹក ឈរត្រាំដូចខ្ញុំជម្រាប ភ្លៀងខ្លាំងធ្វើកើតមិនកើតត្រូវតែនៅក្នុងរណ្ដៅដីកកាយទៅជីទៅ កេះតិចក៏ដោយ ច្រើនក៏ដោយ នៅក្នុងរណ្ដៅ មិនអាចឡើងមកឈប់ជ្រកម្លប់ ក្រោមដើមឈើ ដើមអីបានទេ គឺអត់បាន។

[០៩:២៦:៤៣]

ស៖ គេឲ្យអ្នកស្រីធ្វើការនៅហាលភ្លៀងអ៊ីចឹង តើកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហម មេ ឬក៏មេកងរបស់អ្នកស្រីឬក៏អ្នកណាគេមានផ្គត់ផ្គង់ ឧទាហរណ៍ដូចជាឆ័ត្រ ឬក៏អាវភ្លៀងអីដល់កម្មករដែរទេ?

ឆ៖ អត់ទេ អត់មានទេ មិនដែលស្គាល់យ៉ាងម៉េច ឃើញអាវភ្លៀងទេ តែកៅស៊ូ -- មិនបាច់និយាយអាវភ្លៀង ត្រឹមតែកៅស៊ូ ក្រណាត់កៅស៊ូទទូក៏គ្មានដែរ មិនដែលឃើញទេ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ្នកស្រីថា នៅពេលដែលមានភ្លៀងរែកដីមក គឺវារអិល ហើយវាមានការលំបាក វាអាចមានគ្រោះថ្នាក់។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់សួរអ្នកស្រីថា តើអ្នកទទួលខុសត្រូវនៅការដ្ឋាននោះ ឬក៏អ្នកដែលទទួលខុសត្រូវលើក្រុមរបស់អ្នកស្រីហ្នឹងគេមានចាត់វិធានការ សុវត្ថិភាពណាមួយដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការងាររបស់កម្មករ ឬក៏ជួយការពារសុវត្ថិភាពអីដល់កម្មករដែរទេ?

ឆ៖ គ្មានទេ គ្មានៗជួយសម្រួលអី តែធ្វើយ៉ាងម៉េច កម្មវិធីយ៉ាងម៉េច ឲ្យស្រួល កុំឲ្យរអិលគឺគ្មានដាច់ខាត គ្មានសោះបណ្ដោយ។ ដោះស្រាយម៉េចខ្លួនឯង ធ្វើម៉េចឲ្យបានរួចដីរួច ធ្វើម៉េចធ្វើទៅដោះស្រាយម៉េចដោះទៅ។ អង្គុយក៏មិនបានអីក៏មិនបានដែរ។ ដល់ពេលយ៉ាប់ខ្លាំងពេក ដល់ទឹកច្រើនដូចថា លួចកកាយដីប្រលាយៗឲ្យរាយៗក្នុងហ្នឹងទៅ ឲ្យរហ័សអស់អាម៉ែត្រគូបហ្នឹង ឲ្យអាចម៍ដីវារាបៗហ្នឹងរណ្ដៅហ្នឹង កកាយៗ កកេះៗ លួចធ្វើឲ្យវាទៅតាម ស្រពាប រាយៗ រាក់ៗដី។ ឲ្យវាស្រពាបៗហ្នឹងរណ្ដៅហ្នឹងទៅ។

[០៩:២៨:៣៦]

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹងយោងទៅលើ លក្ខខណ្ឌការងារធ្ងន់ធ្ងរអ៊ីចឹង ហើយអាហារបរិភោគអត់គ្រប់គ្រាន់ ហើយត្រូវធ្វើការនៅក្នុងពេលភ្លៀងទៀត អ៊ីចឹងតើអ្នកស្រីធ្លាប់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺទេ នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការនៅការដ្ឋានហ្នឹង?

ឆ៖ ឈឺៗដែរ ឈឺពីរដង។ កាលភ្លៀងខ្លាំង គ្រុនក្តៅម្តង ត្រូវទឹកភ្លៀងខ្លាំងពេក ដល់ក្រោយឡើងពេទ្យគេឲ្យថ្នាំអាចម៍ទន្សាយ ឲ្យៗដើរទៅមើលនេះដែរ តែគេអត់បានហៅប្រជុំទេ ខ្ញុំមិនសូវដែលឈឺ ខ្ញុំមិនសូវប៉ានៅរោងទេ ទោះធ្វើកើតមិនកើត ក៏ខ្ញុំចេញឲ្យផុតពីរោង ព្រោះខ្ញុំ ១៧មេសា មិនអាចនៅរោងបានញ៉ែកដូចគេអ្នកចាស់ទេ។ ឲ្យលេបថ្នាំអាចម៍ទន្សាយ អាចម៍អីនេះ ទៅចាក់អាថ្នាំដបទឹកក្រូចហ្នឹងឯង។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អម្បាញ់មិញអ្នកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថាអ្នកស្រីឈឺ ហើយអ្នកស្រីអត់ប៉ាននៅរោងទេ ហើយឈឺមិនដែលត្រូវបានគេហៅប្រជុំទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំយល់នេះត្រឹមត្រូវដែរឬទេ សូមអ្នកស្រីបញ្ជាក់ថា នៅពេលដែលយើងឈឺ អត់បានទៅធ្វើការ គឺគេបានហៅយើងទៅប្រជុំ។ បើសិនជាករណីហ្នឹងវាត្រឹមត្រូវអ៊ីចឹងមែនថា ពេលដែលគេហៅយើងទៅប្រជុំហ្នឹង គេៗធ្វើយ៉ាងម៉េចចំពោះយើង គេនិយាយប្រាប់យើងអ្វីខ្លះ? ឬអ្នកស្រីអាចឆ្លើយសំណួរថា តើគេមានវិធានការបែបណាចំពោះអ្នកដែលឈឺ?

[០៩:៣០:០០]

ឆ៖ ចាស អ្នកឈឺ គេបន្ថយរបបៗ គេឲ្យហូបបបររាវ រាវជាងយើងនៅធ្វើការធម្មតា ព្រោះយើងឈឺហូបមិនកើតទេ គេថាអ្នកឈឺហូបមិនកើតទេ ហូបបបរបន្ថយបបរ។ ហើយខ្ញុំបានជាថា អត់នៅប្រជុំ ថ្ងៃនោះឯង ឈឺមួយថ្ងៃនេះ អត់បាននៅប្រជុំ គេអត់បានហៅប្រជុំ ប្រធានកងគេអត់នៅដែរ តែបើគេប្រជុំក៏គ្មានការងារអីទេ គ្រាន់តែប្រាប់ថាបន្ថយរបប ទី១។ ទី២ មិត្តឯងកុំឈឺច្រើន ឈឺច្រើនប្រយ័ត្នគេយកទៅអប់រំ យកទៅកែប្រែ ទៅសាលាកែប្រែ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ គេថា បើសិនជា -- គេថាបើយើងឈឺច្រើន គេយកទៅអប់រំ យកទៅសាលាកែប្រែ។ អ៊ីចឹងពេលហ្នឹងតើគេមានពន្យល់ទេថា កន្លែងអប់រំ កន្លែងកែប្រែហ្នឹង គឺជាកន្លែងអ្វី? ឬក៏បើគេអត់ពន្យល់ទេ តើអ្នកស្រីមានបានដឹងដោយខ្លួនឯង ឬក៏ដឹងពីណាមកទេថា កន្លែងនោះជាកន្លែងអីដែរ?

ឆ៖ ចាស បើតាមខ្ញុំយល់ កន្លែងកែប្រែ បើតាមខ្ញុំយល់ ចិត្តខ្ញុំ ប្រហែលជាយកទៅសម្លាប់ ព្រោះកែប្រែអប់រំ ទៅកសាងពាក្យសម្តីទាំងបីចំណុចនេះគឺថា ដឹងតែថាយកទៅសម្លាប់។ មិនមែនថា យកទៅកែប្រែអប់រំ ខំធ្វើការ ខំអីអីចេះ អីចុះអត់ទេ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីនៅធ្វើការនៅការដ្ឋាននោះ តើអ្នកស្រីមានធ្លាប់មានឃើញសមាជិកនៅក្នុងក្រុមណាមួយ ឬក៏នៅក្នុងកងដែលអ្នកស្រីធ្វើការហ្នឹង មានធ្លាប់

ឆ៖ ចាស មានឈឺខ្លាំង ដល់ពេលឈឺខ្លាំង គេបញ្ជូនទៅពេទ្យ។ បើតាមខ្ញុំមើលអ្នកឈឺខ្លាំងហ្នឹងឯងអត់មានឈឺអីទេ គឺគេរាកអាចម៍។ ដល់ពេលរាកអាចម៍ទៅគ្នានៅហ្នឹងរោង រាកមែន អានោះមិនមែនរាកពុតទេ រាកមែន។ រាកទៅគេថាយកទៅពេទ្យស្រុក បញ្ជូនទៅស្រុក បញ្ជូនៗទៅអត់ឃើញមានមកវិញទេ មិនដឹងជា ជា ឬមិនជាម៉េចយ៉ាងណាខ្ញុំអត់ដឹង ប៉ុន្តែដឹងតែបាត់ខ្លួនអត់ឃើញមកវិញ។ ពីរនាក់ដែលខ្ញុំឃើញ។ បញ្ជូនទៅទាំងពីរនាក់ហ្នឹងឯង បាត់ទាំងពីរនាក់ហ្នឹងឯង មិនដឹងជាជា ឬមិនជាមិនដឹង។

[០៩:៣៣:១៧]

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អម្បាញ់មិញអ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ថា អ្នកស្រីបានឃើញករណីហ្នឹងជាក់ស្តែងគឺមានពីរករណី។ អីចឹងក្រៅពីករណីដែលអ្នកស្រីឃើញជាក់ស្តែងហ្នឹងភ្នែកអីចឹង តើអ្នកស្រីមានដឹង ឬក៏មានឮថាមានករណីបែបៗហ្នឹង ប្រហែលជាប៉ុន្មានករណីទៀតនៅក្នុងក្រុម កងដែលអ្នកស្រីធ្វើការនោះដែរទេ?

ឆ៖ ចាស ឃើញតែពីរនាក់ហ្នឹងឯង បាត់យកទៅពេទ្យស្រុក ក៏បាត់ឈឹងទៅមិនដឹងទៅសម្រាកស្រុកឯណា អីឯណី ខ្ញុំអត់ដឹង។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ខ្ញុំមានសំណួរមួយទៀត ទាក់ទងជាមួយនឹងការដ្ឋានហ្នឹង។ នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីទៅធ្វើការនៅការដ្ឋានហ្នឹង តើអ្នកស្រីធ្លាប់មានឃើញគេប្រើគ្រឿងចក្រ ឬក៏គ្រឿងចក្រអីដើម្បីសាងសង់ទំនប់ហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់ដែលឃើញសោះ។ ឃើញតែកម្លាំងមនុស្សជីក រែក។ អាប៊ុល អាអេចអីមិនដែលឃើញទេ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ទំនប់ហ្នឹងគេកសាងឡើង គឺគេដើម្បីទប់ស្ទឹងជីនិត។ អ្នកស្រីមានដឹងទេថា ដែលគេអត់ប្រើគ្រឿងចក្រ រួចហើយគេយកមនុស្សទៅទប់ស្ទឹងហ្នឹង តើអ្នកស្រីមានដឹងទេថាតើគេធ្វើរបៀបម៉េចដែលមនុស្សទៅទប់ទឹកស្ទឹងហ្នឹង តើគេធ្វើរបៀបម៉េច?

ឆ៖ ចាស ស្ទឹងហ្នឹងឯង គឺទប់ទឹកកាត់ទទឹងស្ទឹង កាប់បង្គោលប៉ុនៗដើមភ្លៅទៅ យកទៅបោះជ្រួសគ្នារួចហើយ កាប់អាឈើតូចៗ យកទៅដាក់ទទឹង ធ្វើរបាវាឲ្យញឹក ហើយកាប់ស្លឹកឈើ ស្លឹកអីដាក់ទ្រាប់ទៅ កាប់ដីបោះៗបោះ ដាក់ឃាំងពីមុខ ទប់កាត់ទទឹងស្ទឹង។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹង ការងារទាំងអស់ហ្នឹង នៅក្នុងស្ទឹង ទប់ទឹកស្ទឹងហ្នឹង គឺអត់មានប្រើឧបករណ៍អីផ្សេងទេ គឺគេធ្វើ គេប្រើមនុស្សឲ្យធ្វើដោយផ្ទាល់ដៃរបស់មនុស្សតែម្ដង។ តើខ្ញុំនិយាយអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ចាស ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ធ្វើដោយកម្លាំងមនុស្សសុទ្ធសាធ គ្មានគ្រឿងចក្រ គ្មានអីទេ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹង នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការនៅកន្លែងនុ៎ង អ្នកស្រីមានធ្លាប់បានឃើញ បានដឹង ឬក៏បានឮថា មានហេតុការណ៍បាក់ដី សង្កត់លើកម្មករដែលធ្វើការនៅត្រង់ហ្នឹងដែរទេ?

[០៩:៣៦:៤៣]

ឆ៖ ចាស ឮ អត់បានឃើញទេ តែឮ។ ឮថា បាក់ដីសង្កត់មនុស្សចំនួនបីនាក់ ដឹងថាស្លាប់មួយអាពីរនោះ ខ្ញុំអត់ដឹងថាស្លាប់ ថារស់ ដឹងតែស្លាប់មួយ កប់នៅនឹងដី ហើយយកអត់បាន។ ខ្ញុំឮទេ ខ្ញុំអត់បានឃើញនឹងភ្នែកផ្ទាល់។ មានគេទៅមើលទៅ ខ្ញុំសួរគេ ព្រោះនៅឆ្ងាយពីរោងខ្ញុំដែរ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ នៅក្នុងអំឡុងពេលអ្នកស្រីទៅធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់ ១មករាហ្នឹង តើអ្នកស្រីមានធ្លាប់បានឃើញមានកម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់ខ្មែរក្រហមណាមួយចុះទៅធ្វើទស្សនកិច្ច ទៅត្រួតពិនិត្យមើលការដ្ឋាននោះដែរទេ?

ឆ៖ ចាស ឃើញ។ ខ្ញុំឃើញនឹងភ្នែក ឃើញមនុស្សនឹងភ្នែក តែឈ្មោះខ្ញុំអត់ស្គាល់។ ឃើញគ្នាបួននាក់។ ទៅអ្នកជិត -- អ្នករែកដីជាមួយគ្នា គេថា “ប៉ុល ពត១” – មេ ប៉ុល ពត ហើយនេះឯងនេះ។ តែឲ្យខ្ញុំឲ្យស្គាល់ អត់ស្គាល់ពិតប្រាកដ តែមនុស្សខ្ញុំឃើញដើរគ្នាបួននាក់។ គាត់ហ្នឹងឯងដុះពោះអាចម៍ធំ ស្លៀកខោអាវពណ៌ស្លែ បីនាក់ដើរតាមពីក្រោយ ជិះឡានកាំម៉ង់កាទៅ ចតឡានហ្នឹងខាងទំនប់ទៅ ឡើងដើរលើ ឃើញ ប៉ុន្តែឲ្យស្គាល់ឈ្មោះពិតប្រាកដ មិនស្គាល់ទេ ប៉ុនពោះអាចម៍ធំ ធាត់ដើរទៅលិច។ គ្នាគាត់បួននាក់ បីនាក់ដើរពីរក្រោយ តូចៗទេ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ អ៊ីចឹងអ្នកស្រីមានដឹងថា ពួកគាត់មក ដែលពួកគាត់មកពេលដែលអ្នកស្រីឃើញហ្នឹង ថាពួកគាត់មកហ្នឹង ពួកគាត់ធ្វើអីគេខ្លះ មានដឹងទេ? ពួកគាត់មានមកសួរសុខទុក្ខ

ប្រជាជន កម្មករ ដែលធ្វើការនៅហ្នឹង? មានបាននិយាយជាមួយ ឬក៏បានធ្វើអ្វីនៅក្នុងការដ្ឋាននោះដែរទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ។ ដើរគ្នាគាត់ ដើរលើខ្នងទំនប់បួននាក់ ដើរទៅលិចទៅ។ អត់មានសួរសុខទុក្ខយ៉ាងម៉េច យ៉ាងម៉ា គ្មានទេ។

[០៩:៣៩:២៣]

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ កាលពីម្សិលមិញ អ្នកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា អ្នកស្រីធ្វើការនៅទីនោះរហូតដល់ពេលភ្លៀងខ្លាំងទៅ កាប់ដីលែងកើត ធ្វើការលែងកើត គេបញ្ជូនឲ្យទៅធ្វើស្រែនៅក្ដីសែនវិញ -- នៅបល្ល័ង្កវិញ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់សួរអ្នកស្រីថា បន្ទាប់ពីគេបញ្ជូនឲ្យអ្នកស្រីទៅធ្វើស្រែនៅទីនោះហើយ តើគេមានបានបញ្ជូនអ្នកស្រី មានបានចាត់តាំងអ្នកស្រីមកជាលើកទី២ ធ្វើការនៅក្នុងការដ្ឋានទំនប់ ១មករាដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស ពិតមែន។ ដល់ពេលទឹកច្រើនខ្លាំង ធ្វើអត់កើត បញ្ជូន ដកកងហ្នឹង ទៅបល្ល័ង្ក ទៅធ្វើស្រែនៅបល្ល័ង្កវិញ។ ដកកងទៅបល្ល័ង្ក ឲ្យខ្ញុំភ្ជួរាស់ដីជាមួយបុរសៗនៅបល្ល័ង្ក ហើយក្រុមដកកងខ្លះទៅលើអំបិលនៅមុខស្នួនសត្វស្ទឹងកំពង់ធំ ខ្ញុំលើអត់រួចគេឲ្យខ្ញុំទៅភ្ជួរស្រែ។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកស្រី ថាតើបន្ទាប់មកពីធ្វើស្រែនៅបល្ល័ង្កហ្នឹងហើយថាតើគេមានបានចាត់តាំងឲ្យអ្នកស្រីមកធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់១មករាជាថ្មីម្ដងទៀតទេ?

ឆ៖ ចាស ត្រឡប់ទៅវិញ។ លើកទី២ ត្រឡប់ទៅវិញ អត់បានច្រូតស្រូវច្រូតអីទេ ដល់ខែគោកទឹកគេឲ្យត្រឡប់ទៅ ១មករាវិញ ជាលើកទី២។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រី នេះគឺជាសំណួរចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកស្រីអាចប្រាប់តុលាការបានទេថា នៅក្នុងពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់១មករា ជាលើកទី២ហ្នឹង ថាតើលក្ខខណ្ឌការងាររបបអាហារនៅពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើនៅក្នុងដំណាក់កាលទី -- ធ្វើការនៅទីនោះលើកទី២ហ្នឹងវាមានភាពធូរស្រាលជាងកាលពីលើកទី១ ឬក៏វាមានសភាពតឹងតែង ឬក៏ធ្ងន់ធ្ងរជាងកាលពីការចាត់តាំងលើកទី១?

[០៩:៤១:៤៥]

ឆ៖ ចាស ត្រឡប់ទៅវិញ ការងារខុសពីលើកទី១។ គេបន្ថយកងក្នុងមួយកងធំ គេដកមួយកងតូចចេញ គេឲ្យពីរកងតូចទៅ។ ពីរកងតូចទៅ បបរក៏បន្ថយជាងមុន រាវជាងមុន ពីរវែកដូចគ្នាប៉ុន្តែរាវជាងមុន ការងារគេឲ្យសម្រុកជាងមុន។ បានន័យថា បានសម្រុកជាងមុន លើសមុន គេថាអត់ពិបាក

ជីកដីជ្រៅទេ ដើរថែមអាកន្លែងទឹកហូរច្រោះៗទំនប់ ហូរទៅវាគ្រហុកៗ ដូចក្រហូងៗ យើងកាប់ដីរែកទៅដាក់បិទអានេះវិញទៅ។ ប៉ុន្តែរែកពីក្រោមឡើងលើខ្នងទំនប់ដូចគ្នា គ្រាន់ថាវានៅក្នុងរណ្ដៅជ្រៅ អត់ពិបាកឡើងមក ទម្រាំតែរួចមួយទំនប់នុំងមានទៅតិចគីឡូដីឯណា។ ប៉ុន្តែស្រុកយើងតំបន់ៗ គេថាតំបន់១ តំបន់២ តំបន់៣នោះ ទៅមួយតំបន់ៗគេដកយកទៅ ដឹងថាកងខ្ញុំគេឲ្យទៅពីរកងតូច។

ស៖ សំណួរចុងក្រោយ ថាតើអ្នកស្រីមានដឹងទេ មូលហេតុអ្វីបានជាគេឲ្យយើងធ្វើការច្រើនជាងមុន ហើយគេបែរជាបន្ថយរបបអាហារយើងទៅវិញ?

ឆ៖ ចាស បើតាមខ្ញុំស្មានមើល ប្រហែលជាមេកងធំអត់ទៅ ទៅប្រធានកងតូច ដែលគេចង់យកស្នាដៃ ថ្វីដៃគេហើយមើលទៅ។ គេបាយមួយថ្ងៃបីដង ហើយគ្នាបបរវាជាងមុនទៀត ពីរវែកដូចគ្នា។

ស៖ សូមអរគុណអ្នកស្រីចំពោះការយកចិត្តទុកឆ្លើយនឹងសំណួររបស់ខ្ញុំ។

លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី៖

អរគុណលោកប្រធាន ខាងសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនមានសំណួរសួរដល់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនេះទៀតទេ។ សូមអរគុណ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។ ហើយជាបន្តទៅនេះអង្គជំនុំជម្រះផ្ដល់វេទិកាជូនតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា។

លោក ចូសេហ្វ អេនគ្រូ ប៊ិយលី៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ជម្រាបសួរលោក លោកស្រីចៅក្រម សហការីទាំងអស់។ សូមអរគុណដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានចូលមកឆ្លើយនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។

ការតាំងសំណួរដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា

សួរដោយលោក ចូសេហ្វ អេនគ្រូ ប៊ិយលី៖

ស៖ ខ្ញុំសូមសួរបន្តអំពីដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់ ប៉ុល ពត ដែលលោកស្រីថាលោកស្រីបានឃើញដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់គាត់ទៅកាន់ទំនប់១មករា ហើយលោកស្រីក៏និយាយថា បានឃើញអំពីដំណើរទស្សនកិច្ចរបស់កម្មាភិបាលមួយចំនួនទៅកាន់ទំនប់ ១មករា ផងដែរ?

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ឃើញគេដើរទៅលើខ្នងទំនប់ អត់មាននិយាយស្ដីអីជាមួយពួកប្រធាន -- សូម្បីតែ

ប្រធានកង ប្រធានក្រុមណាក៏គ្មាន គាត់ដើរតែគ្នាគាត់លើខ្នងទំនប់ងាកមើលទៅជើងទៅត្បូងទៅ មើលទៅមុខទៅ អត់មានថាសួរយ៉ាងម៉េច។ ប្រធានកងអីទៅអែបអបអីក៏អត់ឃើញដែរ។ ប្រធានកងធំក៏មិនឃើញ ក្រែងតែខិតទៅមុខ ទៅហួសខ្ញុំទៀត មិនដឹងទេណា។ បើនៅក្បែរខ្ញុំចម្ងាយ១០០ម៉ែត្រអីឃើញគ្មានកងធំ មេកងធំ មេកងតូចណាទៅជិតទេ។

[០៩:៤៥:៥៤]

ស៖ សូមអរគុណលោកស្រី។ មុនលោកស្រីពីម្សិលមិញ គាត់និយាយថា មានកម្មាភិបាលមួយចំនួនគាត់ទៅពិនិត្យមើលការដ្ឋានការងារនោះដែរ។ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ចាស មាន។

ស៖ សូមអរគុណ។ តាមសមត្ថភាពដែលលោកស្រីអាចប៉ាន់ប្រមាណបាន តើលោកស្រីអាចប៉ុន្មានថា មានមនុស្សប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់ទៅធ្វើការនៅឯការដ្ឋានទំនប់ ១មករា?

ឆ៖ ចាស តាមប៉ាន់ស្មាន មិនពាន់នាក់ទេ ម៉ឺន ខ្ទង់ម៉ឺននាក់ ព្រោះវាច្រើនមើលដាច់កន្ទុយភ្នែកហើយ ឃើញតែពព្រិចៗ ឡើងចុះៗ។ គ្មានខ្ទងពាន់ទេ ខ្ទង់ម៉ឺននាក់។

ស៖ សូមអរគុណ។ លោកស្រីដឹងថា កម្មករ ពលករទាំងអស់ដែលធ្វើការនៅទំនប់ ១មករាហ្នឹងមកពីណាដែរ?

ឆ៖ ចាស មិនដឹងមកពីខាងណាទេ ព្រោះខ្ញុំ ខ្ញុំដូចថាមិនបានដេញដោលសួរគេយ៉ាងម៉េចទេ។ ព្រោះឃើញតែមនុស្សទៅទាំងអស់គ្នា មិនដឹងមកពីខាងតំបន់ណា ស្រុកណា ខេត្តណា គឺអត់ដឹង។

ស៖ លោកស្រីអាចពន្យល់ជូនតុលាការបានទេថា ហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីមិនបានសួរថាអ្នកទាំងអស់នោះមកពីណា?

ឆ៖ ចាស បើយើងសួរគេហាក់បីដូចជា យើងចង់ដឹងរឿងផ្ទៃក្នុងគេ។ គេយកយើងទៅកសាងដឹង មិនបានទេ ព្រោះខ្ញុំអ្នក១៧មេសាផង ខ្ញុំអត់បានទាំងអស់។ អ្វីៗគឺអត់បានទាំងអស់។ មិនបានតហើយក៏មិនបានឆ្លល់ ក៏មិនបានសួរ។

[០៩:៤៨:៣៣]

ស៖ តើវាកាន់តែគ្រោះថ្នាក់ឬ សម្រាប់ប្រជាជន១៧មេសា ក្នុងការសួរពីប្រភេទមនុស្សទាំងនេះមកពីណា យ៉ាងដូច្នេះ វាគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់អ្នក១៧មេសា ឬ?

ឆ៖ ចាស បើតាមស្មានប្រហែលជាមិនខុសប៉ុន្មានទេ ព្រោះគេអ្នកចាស់ថា ចាត់ទុកថាគេបាន

ជាងយើងបន្តិចទៅចុះ តែយើងអ្នកថ្មីមិនអាច។ មិនអាចថាសួរនាំគេ មនុស្សនេះមកពីខេត្តណា ស្រុកណា មិនអាចបានទេ ខ្លាចស្លាប់។

ស៖ សូមអរគុណ។ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានទេ នៅឯទំនប់ ការដ្ឋានទំនប់១មករា ហ្នឹងប្រជាជនទាំងនោះច្រើនធ្វើការពីអ្វីដែរ?

ឆ៖ ចាស ធ្វើការរែកដីតែមួយមុខគត់។ គ្មានធ្វើអីហួសពីកាប់ដី រែកដី។

ស៖ សូមអរគុណ។ កាលពីម្សិលមិញ លោកស្រីបានឆ្លើយថាលោកស្រីនៅក្នុងកងចល័ត នៅក្នុងកងចល័តរបស់លោកស្រីៗ អាចប្រាប់បានទេ អ្នក -- ប្រជាជនទាំងនោះមានអាយុចន្លោះពីប៉ុន្មានឆ្នាំទៅប៉ុន្មានឆ្នាំដែរ?

ឆ៖ ចាស នេះការស្មានៗមើលៗមនុស្ស មិនបានសួរគេ ហែងឆ្នាំអី ខែអី មិនបានសួរទេ បើតាមខ្ញុំស្មានមើលដូចល្បាក់ៗខ្ញុំទៅដែរ វាមិនៗមិនទាបជាងខ្ញុំខ្លាំង ហើយក៏គ្មានអីលើសពីខ្ញុំ អាយុខ្ញុំច្រើនដែរ ប្រហែលជា២០ឡើងទៅ។ ២០ ឡើងទល់នឹង ៤០ ថាច្រើនឲ្យអស់ថា ៤០។

ស៖ សូមអរគុណចំពោះការឆ្លើយបញ្ជាក់ទៅលើអាយុនេះ។ តើកងចល័តរបស់លោកស្រីមានតែនារីៗទេ ឬក៏កងរបស់លោកស្រីមានទាំងនារី មានទាំងបុរស?

ឆ៖ ចាស គ្មានទេបុរស សុទ្ធតែនារី។

[០៩:៥១:២៤]

ស៖ សូមអរគុណ។ នៅក្នុងទម្រង់ព័ត៌មានបន្ថែមរបស់លោកស្រីដាក់ជូនតុលាការ លោកស្រីបានឆ្លើយថា សូមដកស្រង់៖ “ខ្ញុំធ្វើការនៅខាងលិចស្ទឹងជីនិត ពេលខ្ញុំទៅដល់ ខ្ញុំត្រូវកាប់ដើមឈើក្រោយមកខ្ញុំជីកប្រឡាយ ដើម្បីបង្ហូរទឹកទៅទិសខាងលិច”។ តើត្រឹមត្រូវទេនៅទំនប់១មករា លោកស្រីធ្វើការងារពីរប្រភេទ ទី១ គឺកាប់ដើមឈើ និងទី២ ជីកប្រឡាយ ត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ចាស ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ដើមឈើ មិនមែនដើមឈើធំៗ ប៉ុនៗសសរផ្ទះ ប៉ុនត្បាល់អីទេណា ដើមឈើប៉ុនភ្លៅខ្លះទៅ ប្រហែលកន្លះមុខ ទ្រើសជាងសសរ ប៉ុនៗត្បាល់ ប៉ុនអីហ្នឹងឯង កាប់ទៅ។ ប៉ុនភ្លៅ ខ្លះកាប់គ្រួសត្រាយ អាខ្លះកូនមែកតូចៗ គ្រួសត្រាយឲ្យវាលទៅ ដើម្បីវាស់ដីចែកគ្នា លើកដី ត្រឹមត្រូវ។

ស៖ តើលោកស្រី -- សូមលោកស្រីរៀបរាប់អំពីកិច្ចការរបស់លោកស្រីក្នុងការកាប់ព្រៃហ្នឹង ក្នុងការកាប់ឆ្ការរានព្រៃហ្នឹងឲ្យបានលម្អិតបន្តិច?

ឆ៖ ចាស កាប់ឆ្ការ កាប់មែក ជញ្ជូនដាក់មួយកន្ទុបទៅ ដើម្បីឲ្យវាវាល – ឲ្យវាវាលទៅវាស់ ប្រធានកងគេវាស់ចែកគ្នាទៅតាមកង កងធំៗនីមួយៗ វាស់ចែកគ្នាទៅ។ ប្រធានកងធំនោះប៉ុន្មានម៉ែត្រ ក្នុងមួយកង គេចែកគ្នាទៅ បើតាមកងធំអី ចែកមួយកងតូច កងតូចវិលែកមកតាមក្រុមមក។

ស៖ តើគេមានផ្តល់ឧបករណ៍អីឲ្យលោកស្រីប្រើប្រាស់ដើម្បីកាប់ឆ្ការព្រៃទេ?

ឆ៖ គេផ្តល់ឲ្យពូថៅ ហើយនិងខ្វែវ កាំបិតកកុប គេហៅកកុប ឬក៏កាំបិតខ្វែវ គេផ្តល់ឲ្យយើង កាប់។

[០៩:៥៣:០៧]

ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីត្រូវកាប់ឆ្ការព្រៃ តើគេមានកំណត់ចំនួនក្នុងមួយថ្ងៃឲ្យលោកស្រី កាប់ព្រៃ -- កាប់ឆ្ការព្រៃបានប៉ុន្មានដើម ឬក៏បានប៉ុន្មានម៉ែត្រការេអីទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ ធ្វើកាប់ពីព្រឹកទៅរហូតដល់ម៉ោងដប់មួយ ឈប់បាយទៅ, ម៉ោងពីរដណ្តប់ ទៅដើរ មកកាប់មួយសាទៀតទៅ។ ល្ងាចម៉ោងប្រាំ ដល់ម៉ោងប្រាំជាង លើសបន្តាក់បន្តិចអីទៅ ឈប់ ទៅ ល្ងាចថ្ងៃគងមាត់ព្រៃ ក៏ឈប់ទៅ។

ស៖ សូមអរគុណ។ សូមចូលទៅនិយាយអំពីការជីកប្រឡាយ និងរែកដី។ ឥឡូវសូមលោកស្រី រៀបរាប់បន្តិចមើល ការងារហ្នឹងមានលក្ខណៈដូចម្តេចដែរ?

ឆ៖ ចាស រែកដី ក្នុងម្នាក់ ដូចខ្ញុំរាយការណ៍ថាហ្នឹងឯង ម្នាក់ឲ្យ៤ម៉ែត្រគូប។ ៤ម៉ែត្រ ៤ម៉ែត្រគូប ចែកគ្នា ហ៊ុនគ្នាពីរនាក់ទៅ។ ម្នាក់អ្នករែក ម្នាក់អ្នកជីក។ ម្នាក់ទៀតជីកទៅឈឺដៃ ដូរឲ្យគេ រែកម្តង យើងជីកម្តង។

ស៖ នៅពេលដែលផ្លាស់ប្តូរគ្នាម្នាក់ជីក អីចឹងលោកស្រីចង់និយាយថា គឺផ្លាស់ប្តូរវេនគ្នា ម្នាក់ ជីក ម្នាក់រែក, ម្នាក់រែក ម្នាក់ជីក។ អីចឹង?

ឆ៖ ចាស។

ស៖ តើលោកស្រីមានឧបករណ៍ ឬក៏សត្វពាហនៈ ដែលគេឲ្យយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីជួយក្នុង ការជីក ឬក៏ក្នុងការអូសដីដែរទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់មាន ប្រើកម្លាំងបាយ កម្លាំងបបរ រហូត។

ស៖ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានទេថា នៅពេលដែលលោកស្រីជីកប្រឡាយហ្នឹង តើគេត្រូវរែកចម្ងាយប៉ុន្មានដែរ ពីកន្លែងដែលជីក ហើយមកដែលកន្លែងចាក់អាចម៍ដីហ្នឹង?

ឆ៖ ពីកន្លែងជីអាចម៍ដីយកមកចាក់លើខ្នងទំនប់ ចម្ងាយប្រហែលជា ៣០-៤០ម៉ែត្រ ព្រោះខ្នងទំនប់វាធំ។ ចាក់ដេញពីខាងជើងទៅមុនរហូត ដេញពីឆ្ងាយមករកជិតយើងវិញ។ ដេញមករកជិតអារណ្ដៅយើងកាន់តែជ្រៅដែរ។ ចេះអារណ្ដៅយើងរំកិលទៅមុនណោះគេដែរ ប៉ុន្តែ គេៗប្រហែលជា ៣០-៤០ម៉ែត្រ ខ្ញុំស្មានមើល។ មានតែពីលើសពីនោះផង។

[០៩:៥៧:៤៩]

ស៖ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានទេ ក្នុងមួយថ្ងៃ លោកស្រីអាចរែកដីហ្នឹងបានប៉ុន្មានអម្រែកដែរ?

ឆ៖ ចាសមិនបានរាប់ទេ បានៗថាមិនបានរាប់ គេគិតជាម៉ែត្រគូបឲ្យយើងហើយ អត់បានគិតអារឿងថាប៉ុន្មានអម្រែកហ្នឹង។ បើរាប់អម្រែកក៏អត់ដឹងដែរ ព្រោះជួនកាលធ្ងន់ទៅ យើងដាក់តិចទៅ ឈើស្នាខ្លាំងដាក់តិចទៅ បើមិនសូវឈឺស្នាយកកន្ទ្រែងអីរុំទៅ ដាក់បានក្រែលពេញបង្គីទៅ អាហ្នឹងរាប់អត់កើតទេ អត់ដែលបានរាប់ផង។

ស៖ តើពេលលោកៗ -- ពេលដែលជីកដីហ្នឹងគឺ តើមាត់ប្រឡាយហ្នឹងវាចោតខ្លាំង ឬក៏យ៉ាងម៉េច ឬក៏លោកស្រីត្រូវរែកវាងឬក៏យ៉ាងណាដែរ?

ឆ៖ ចាសខ្នងប្រឡាយអត់ចោតទេ តែចោតនៅក្នុងរណ្ដៅជី ចោតធ្វើជណ្ដើរវង់ទេរឡើងកាំជណ្ដើរឡើង នៅក្នុងរណ្ដៅជីកឡើងមក យកអាចម៍ដីឡើងមក។

ស៖ លោកស្រីអាចជម្រាបបានទេថា ដីមួយអម្រែកដែលលោកស្រីរែកនៅលើស្នាហ្នឹងមានទម្ងន់ប្រហែលជាប៉ុន្មានដែរ?

ឆ៖ តាមស្មានមើលទៅប្រហែលជា ៣០គីឡូជាងទៅ៤០ហ្នឹងឯង វាមិនទៀងទេ ជួនកាល ដូចខ្ញុំថាធ្ងន់ ក៏ដាក់តិចទៅ វាងនេះ អន់ឈឺស្នាក៏ដាក់ក្រែលទៅ។ វាចង់ឲ្យឆាប់រួច វាច្រើនៗដែរ វា៣០-៤០គីឡូ។

ស៖ តើការងាររែកដីនេះ វាពិបាក ហើយនិងវាឈឺចុកចាប់ក្នុងខ្លួនសម្រាប់លោកស្រី?

ឆ៖ សោ ចាស សោខ្លាំង សោឡើងរមួលក្រពើជើង កំភួនជើង។ រោយចុកជើង រុញឡើងចុះទៅវិញ ខ្នងទំនប់គ្រាន់ រុញឡើង ទៅមកៗ រួយជើង។

ស៖ លោកស្រីថា ម្នាក់ៗគេឲ្យជីក ៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃ។ តើអ្នកណាជាអ្នកដែលមានសិទ្ធិអំណាចត្រួតពិនិត្យថា តើលោកស្រីនេះ ជីកគ្រប់ចំនួន ៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃឬក៏អត់ អ្នកណាជាអ្នក

ត្រួតពិនិត្យ?

ឆ៖ ចាស ប្រធានកងធំ។ ប្រធានកងធំ ល្បាចឡើងដើរមើលហើយ។

ស៖ លោកស្រីក៏បានឆ្លើយនៅក្នុងទម្រង់ព័ត៌មានបន្ថែម ខ្ញុំសូមដកស្រង់ "នៅពេលដែលមានពន្លឺនៅពេលដែលខែរះហ្នឹងក៏គេឱ្យយើងជីកនៅពេលយប់រហូតដល់ម៉ោងដប់ឯណោះ"។ តើការងារធ្វើនៅពេលយប់នេះ ដែលលោកស្រីធ្វើរហូតទៅដល់ម៉ោងដប់កន្លះយប់ហ្នឹង ក្នុងមួយខែធ្វើប៉ុន្មានយប់ដែរ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាល់ទាន់ឆ្លើយតប!

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ខែភ្លឺៗ គឺវាស់ដី ឱ្យរែកយប់ ក្នុងមួយខែវាសឱ្យរែកយប់ម្តង។

សួរដោយលោក ចូសេហ្វ អេនឌ្រូ ប៊ិយលី៖

ស៖ នៅពេលលោកស្រីរែកមួយថ្ងៃ ៤ម៉ែត្រគូបទៅហើយ ហើយនៅពេលខែភ្លឺលោកស្រីត្រូវរែក ២ម៉ែត្រគូបទៀត អ៊ីចឹងសរុបទាំងអស់ក្នុងមួយថ្ងៃ បូកទាំងពេលយប់ផង លោកស្រីត្រូវរែកដល់ទៅ ៦ម៉ែត្រគូប--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំទាន់អាលឆ្លើយតបសាក្សី! សូមអញ្ជើញលោកមេធាវី ការពារក្តី នួន ជា!

[១០:០៣:២៥]

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ មិនមែនជាការជំទាស់ទេ ប៉ុន្តែជាការកត់សម្គាល់។ ខ្ញុំយល់ឃើញថាសក្ខីកម្មរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គឺនិយាយអំពីបរិមាណការងារកំណត់ ៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃចែកទៅពីរនាក់។ ៤ម៉ែត្រគូបហ្នឹងស្តាប់ឮសួរអម្បាញ់មិញ គឺថាត្រូវជីកនិងរែក ក្នុងមនុស្សពីរនាក់ហ្នឹងបើខ្ញុំស្តាប់បានអម្បាញ់មិញមិនច្រឡំទេ។

លោក ចូសេហ្វ អេនឌ្រូ ប៊ិយលី៖

ខ្ញុំសូមរៀបចំសំណួរឡើងវិញ លោកប្រធាន។

សួរដោយលោក ចូសេហ្វ អេនឌ្រូ ប៊ិយលី៖

ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីទៅធ្វើការនៅខែភ្លឺរហូតដល់ម៉ោងដប់កន្លះយប់ តើលោកស្រី និង

ម្នាក់ទៀតដែលធ្វើ ពីរនាក់ហ្នឹង សរុបទៅធ្វើទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ទាំងអស់ ៦ម៉ែត្រគូប ក្នុងចំនួនមនុស្សពីរនាក់ ឬក៏យ៉ាងណា?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ក្នុងម្នាក់ថ្ងៃ ៤ម៉ែត្រ យប់២ម៉ែត្រ ៦ម៉ែត្រ។ ក្នុងមួយយប់មួយថ្ងៃពីរនាក់ គឺ១២ម៉ែត្រគូប។

ស៖ នៅខែភ្លឺដែលលោកស្រីត្រូវជីកបន្ថែមទៅលើពេលថ្ងៃនោះ ចំនួន២ម៉ែត្រគូបទៀត គេមានផ្ដល់អាហារបន្ថែមឲ្យដែរអត់ទេ?

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ។

ស៖ នៅក្នុងទម្រង់ព័ត៌មានជនរងគ្រោះគឺ D22 "ខ្ញុំត្រូវធ្វើការយ៉ាងលំបាក"។ សូមលោកស្រីជម្រាបផង ថាហេតុអ្វីបានជាគេបង្ខំឲ្យលោកស្រីធ្វើការហួសកម្លាំង?

ឆ៖ ចាស បានជាគេដាក់ផែនការក្ដៅគុកឲ្យរហ័សរួចទំនប់នោះ ដើម្បីកុំឲ្យខែរដូវវស្សាមកដល់ទាន់ ប្រឹង ខំនាំគ្នាប្រឹងឲ្យរហ័សរួចចប់សព្វគ្រប់។

[១០:០៦:២៧]

ស៖ សូមអរគុណ។ តើការងារជីកវែកប្រឡាយនៅទំនប់១មករាហ្នឹង គេមានបង់ប្រាក់ឈ្នួលអីដល់លោកស្រីដែរទេ? ប្រាក់កម្រៃឲ្យលោកស្រីដែរទេ?

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ បានលុយមកពីណាជំនាន់នោះ គ្មានសុទ្ធសាធ។

ស៖ លោកស្រីមាន -- លោកស្រីអាចប៉ានសួរថាលោកស្រីចង់ទៅជីកប្រឡាយ ឬក៏មិនចង់ទៅជីកប្រឡាយទំនប់១មករាបានទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ប៉ាន១ថាអត់ចង់ទេ អត់ប៉ានត។

ស៖ ចុះហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីមិនប៉ាននិយាយថា លោកស្រីមិនចង់ទៅជីកប្រឡាយយ៉ាងដូច្នេះ?

ឆ៖ ចាស ថាទៅខ្លាចគេយកទៅវៃចោល ខានជួបមុខម៉ែឪ។

ស៖ តើគេដែលសួរលោកស្រី ឬផ្ដល់ឱកាសឲ្យលោកស្រីជ្រើសរើសកិច្ចការណាមួយនៅទំនប់១មករាហ្នឹង អាចឲ្យជ្រើសរើសប្រភេទកិច្ចការណាមួយតាមជម្រើសបានទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ។ អត់មានឲ្យជ្រើសរើសកិច្ចការណាដែលស្រួល ដែលយើងថាអាចធ្វើបាន

គឺអត់ទេ។

ស៖ តើលោកស្រីមានបានដឹងថា មានអ្នកណាម្នាក់នៅការដ្ឋានដែលបាននិយាយ ប៉ាននិយាយ ឧទាហរណ៍ថា អាចធ្វើការ ដែលលោកស្រីឃើញថាមានអ្នកណាម្នាក់ធ្វើការងារយឺតយ៉ាវដោយសារតែគាត់ឈឺ ឬក៏យ៉ាងណានោះទេ?

ឆ៖ ចាស មាន។ ដូចជាក្នុងក្រុម មួយក្រុមៗនេះទៅមានពីរនាក់ដែរមួយរណ្ដៅ វាយកដៃគ្នាទៅ អាម្នាក់នោះគ្នាឈឺញ៉ឹក អាម្នាក់នៅតែឯង មានអាក្រុមហ្នឹងរែកអត់រួច។ រែកអត់រួចអ្នកនៅជិតគ្នាហ្នឹងទៅជួយបង្ហើយអាចម៍ដីនឹងគ្នាទៀត មួយដៃមួយជើងម្នាក់ទៅឲ្យរួចអាចម៍ដី ព្រោះម្នាក់គ្នាឈឺ។

[១០:០៩:២៨]

ស៖ អ្នកដែលឈឺប៉ានប្រាប់មេកងរបស់ខ្លួនថា ខ្លួនឈឺមិនអាចទៅធ្វើការ ឬក៏ថាសុំធ្វើការតិចជាងបរិមាណចំនួនការងារដែលគេប្រគល់ឲ្យ ប៉ានធ្វើអ៊ីចឹងទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ប៉ានទេ។ អត់ប៉ានប្រាប់ប្រធានកងថាខ្ញុំឈឺ សុំបន្ថយការងារណាមកធ្វើការងារស្រាលៗ គឺអត់ប៉ានទេ។

ស៖ ហេតុអ្វីបានជាពួកគាត់មិនប៉ានប្រាប់មេកងថាពួកគាត់ឈឺ?

ឆ៖ ចាស បានតែមិនប៉ានប្រាប់ខ្លាចគេ ខ្លាចគេយកទៅសម្លាប់ យកទៅកសាង យកទៅអប់រំ។

លោក ចូសេហ្វ អេនគ្រូ ប៊ិយលើ៖

លោកប្រធាន ខ្ញុំត្រូវចូលទៅប្រធានបទមួយផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំសួរថា សមស្របល្មមឈប់សម្រាកសិន ឬក៏យ៉ាងណា?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។

ឥឡូវដល់ពេលសម្រាក់ហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោងដប់កន្លះ សូមអញ្ជើញចូលវិញ ដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសវនាការ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលផ្ដល់កន្លែងសម្រាកនៅបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សី និង អ្នកជំនាញ ដល់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះនៅក្នុងអំឡុងពេលឈប់សម្រាក និងឲ្យអញ្ជើញគាត់រួមទាំងបុគ្គលិកអង្គការ ធី.ភី.អូ មកកាន់កន្លែងផ្ដល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ នៅវេលាម៉ោងដប់កន្លះ។

សម្រាកចុះ!

ក្រឡាបញ្ជី៖

សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១០:១១ នាទី ដល់ម៉ោង ១០:៣២ នាទី)

[១០:៣២:១៥]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ និងផ្តល់វេទិកាជូនទៅតំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ដើម្បីបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

លោក ចូសេហ្វ អេនគ្រូ ប៊ិយលី៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។

សួរដោយលោក ចូលសេហ្វ អេនគ្រូ ប៊ិយលី៖

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នៅទំនប់១មករា តើគេអនុញ្ញាតឱ្យលោកស្រីដើរហើរដោយសេរីបានទេ ឬក៏លោកស្រីចង់ទៅណាតាមចិត្តលោកស្រីបានទេ?

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់ដើរទៅណាបាន ដើរសេរីបានទេ។

ស៖ ហេតុអ្វីបានជាគេមិន -- ហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីឆ្លើយថា លោកស្រីមិនអាចដើរហើរទៅណាដោយសេរីបាន?

ឆ៖ ចាស ទៅដើរហើរសេរីខ្លួនឯង គឺគេយកទៅកសាង អប់រំទៀត។

ស៖ តើគេអនុញ្ញាតឱ្យលោកស្រីដើរចេញពីកន្លែងការងារបានទេ បើលោកស្រីចង់ដើរចេញពីការងារទៅកន្លែងណាមួយ?

ឆ៖ ចាស អត់ប៉ានទេ។

ស៖ តើនៅការដ្ឋានការងារហ្នឹងមានទាហាន ឬក៏មានអ្នកយាមគេឈរមើលអ្នកធ្វើការហ្នឹងទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ មិនដែលឃើញមានទេ ឈ្លប សេនាជនក៏អត់ដែរ។

ស៖ តើលោកស្រីមានសមាជិកគ្រួសារនៅជាមួយលោកស្រីនៅឯការដ្ឋានការងារហ្នឹងដែរទេ ឬក៏មានសមាជិកគ្រួសារស្នាក់នៅជិតការដ្ឋានហ្នឹងដែរទេ?

ឆ៖ ចាស បងប្អូនបង្កើតក៏អត់មាននៅជិតការដ្ឋានដែរ។ ផ្ទះបងប្អូន មីងមាក៏អត់មាននៅជិតកន្លែងការដ្ឋានហ្នឹងដែរ។

[១០:៣៥:០០]

ស៖ សូមអរគុណលោកស្រី។ លោកស្រីបានឆ្លើយថាគេឲ្យបបរលោកស្រីហូបនៅពេលនៅការដ្ឋានការងារ។ លោកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានទេ តើក្នុងមួយពេលហ្នឹងគេផ្តល់បបរឲ្យហ្នឹងប្រហែលជាប៉ុន្មានដែរ?

ឆ៖ ចាស ក្នុងមួយពេលបបរពីរវែកក្រឡូម មួយពេល ហើយម្ហូបៗសម្ល ជួនកាលស្លត្រកួន ជួនកាលប្រហុកយើងហ្នឹងឯងយកទៅដាក់ទឹកកន្ទះឆ្នាំងខ្ទេចទៅ ដាក់ម្លូរទ្រមូងទៅ ដួសមក មួយចានមក គ្នាបីនាក់ មួយចានបីនាក់ៗទៅ ទឹកប្រហុកនឹងបបរ។

ស៖ ហើយបន្ទាប់ពីលោកស្រីហូបបបរ ហើយនិងសម្លទៅ តើឆ្អែតទេលោកស្រី ឬក៏នៅតែឃ្លានដដែល?

ឆ៖ ចាស នៅឃ្លានដដែល។

ស៖ ដោយសារតែលោកស្រីនៅតែឃ្លានដដែលអ៊ីចឹង តើគេអនុញ្ញាតឲ្យលោកស្រីសុំបបរ ឬក៏សុំសម្លហ្នឹងបន្ថែមបានទេ?

ឆ៖ អត់សុំបន្ថែមបានទេ ដឹងតែរបបយើងតែពីរវែកៗហ្នឹងឯង។

ស៖ តើលោកស្រីបានទទួលរបបអាហារមុនពេលចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅពេលព្រឹកហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ ទាល់តែម៉ោងដប់មួយថ្ងៃ។

[១០:៣៧:២៣]

ស៖ លោកស្រីបានឆ្លើយនៅក្នុងទម្រង់ព័ត៌មានបន្ថែម គឺ D22/3914a សូមដកស្រង់៖ “យើងម្នាក់ៗត្រូវវែកដី ៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃ បើថាធ្វើមិនបានទេ គឺគេមិនឲ្យបាយយើងហូបទេ”។ តើលោកស្រីមានដែលបានឃើញអ្នកដែលមិនជីកគ្រប់ចំនួន៤ម៉ែត្រគូប ហើយត្រូវបានគេមិនផ្តល់បាយទឹកហ្នឹងឲ្យទេ?

ឆ៖ អត់ដែលបានឃើញថាអ្នកជីកមិនគ្រប់ហើយគេមិនឲ្យហូប គឺថារួចតែទាំងអស់គ្នា ជីកទាល់តែរួច។

ស៖ តើលោក -- គេមានឲ្យទឹកលោកស្រីហូបដែរទេ?

ឆ៖ ចាស ទឹកៗផឹកប្រចាំថ្ងៃ ជួនកាលផឹកតាមអាគ្រហិកគ្រហុក ទឹកមុនដំបូងគេដាំឲ្យផឹក ដល់យូរៗទៅបាត់ដាំបាត់អីទៅ ធ្វើម៉េចដោះស្រាយខ្លួនឯង ដាក់បំពង់ដាក់អីទៅ យកទៅស្រេចតែខ្លួនឯង ធ្វើម៉េចដោះស្រាយបានយកទៅ។ ឲ្យគេឲ្យយើងគឺគ្មាន។

ស៖ តើទឹកហ្នឹងស្អាតទេ? ជាទឹកស្អាតឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ ចាសទឹកហ្នឹង បើតាមមើលមិនស្អាតទេ ព្រោះអណ្តូងជីកនៅនឹងដីក្បែរចង្ក្រានបាយហ្នឹង ជីកទៅវាចេញ កាលណាយើងទៅងូតទៅអីទៅវាហូរកក្អិកក្អាក់ ចូលអណ្តូងក៏មាន អីក៏មានដែរ។ ទឹកវាល្អក់ ដងដួសដាក់កន្ធូមករៀងខ្លួនមក យកមកដាក់ក្បែររោងទៅ ព្រឹកឡើងរង ច្រកនៅនឹងបំពង់ទៅ។ បំពង់ទឹកត្នោត យកទៅកន្លែងរែកដីរៀងៗខ្លួន។

ស៖ តើមានសម្ភារៈអីដែលគេយកមកដំឡើងឲ្យប្រើប្រាស់ ដូចជាបង្គន់អីចឹង គេមានដំឡើងបង្គន់អីឲ្យប្រើប្រាស់ទេ នៅកន្លែងការដ្ឋានការងារហ្នឹង?

[១០:៤០:០៦]

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ។ គ្មានធ្វើបង្គន់ទេ មានតែជីករណ្តៅ ជីអន្លង់ៗ ហើយដាក់កល់ឈើជុះទៅ។ ហើយភាគច្រើនដូចជាមិនសូវមានពីណាជុះនៅក្នុងរណ្តៅទេ ជុះច្រើនដាក់ពាសវាលពាសកាល។ ហើយអ្នកនៅរោងឈឺ គេឲ្យរើសលាមកនោះហ្នឹងឯងតើ។

ស៖ តើគេអនុញ្ញាតឲ្យលោកស្រីងូតទឹកដែរទេ នៅពេលដែលលោកស្រីទៅធ្វើការនៅឯការដ្ឋាននោះ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់មានទឹកងូតទេ កន្លែងការដ្ឋាន។ មួយថ្ងៃងូតតែម្តង មករោងវិញ ល្ងាច។

ស៖ តើគេមានផ្តល់សាប៊ូឲ្យដុសលាងខ្លួនទេ ឬក៏លោកស្រីត្រូវរកសាប៊ូហ្នឹងដោយខ្លួនឯង?

ឆ៖ ចាស មួយបុណ្យប៉ុលពតនេះ គឺថាមិនដែលឃើញសាប៊ូ មួយបន្តិចណាក៏អត់ឃើញទេ។ ខ្ញុំមិនដែលជួបឃើញមានសាប៊ូអី ខ្ញុំបោកខោអាវ ខ្ញុំយកផេះ ដូចខ្ញុំថា ខ្ញុំយកផេះទៅត្រាំឲ្យរងទៅ យកទឹកថ្លាៗមកបោក យូរៗម្តង។ វាចេញចៃខ្លាំងពេកនោះ។ បើថាឲ្យស្គាល់ជាតិសាប៊ូ ម៉ាបុណ្យខ្មែរក្រហមគឺទទេសុទ្ធសាធ។

ស៖ លោកស្រីបានឆ្លើយពីខាងដើម យ៉ាងហោចណាស់ក៏ម្តងដែរ ថាលោកស្រីមានជំងឺគ្រុនចាញ់នៅពេលដែលលោកស្រីនៅឯការដ្ឋានការងារ។ តើលោកស្រីមានដឹងថា អ្នកធ្វើការនៅឯការដ្ឋាន និងអ្នកដទៃទៀតហ្នឹងមានធ្លាក់ខ្លួនឈឺដែរទេ?

ឆ៖ ចាស មាន មានឈឺ។

[១០:៤២:៣៣]

ស៖ តើលោកស្រីដឹងថា អ្នកទាំងនោះមានជំងឺអីទេ ឬក៏ដឹងថា មានរោគសញ្ញាអីទេ?

ឆ៖ ចាស មិនដឹងថារោគសញ្ញាអីទេ ប៉ុនដូចថាវាភាគច្រើនជំងឺ ច្រើនតែរាក ឈឺច្រើន រាក។ រាក ហើយនិងគ្រុនក្តៅឈឺក្បាល។ ភាគច្រើនជាងគេបំផុតគឺរាក។

ស៖ តើអ្នកដែលធ្លាក់ខ្លួនឈឺហ្នឹង មានបានទទួលថ្នាំសង្កូវដែរទេ?

ឆ៖ ចាស មានថ្នាំប្រចាំកង ថ្នាំអាចមន៍ទន្សាយ ថ្នាំដបទឹកក្រូចអាក្រហមៗនោះ។ រាកក៏លេប អានោះឯង គ្រុនក៏លេបអានោះឯង។

ស៖ ចំពោះថ្នាំហ្នឹង តើថ្នាំកាលហ្នឹងមានប្រសិទ្ធភាពទេ?

ឆ៖ ចាស ជួនកាលលេបទៅវាមានបាត់ ជួនកាលក៏វាអត់បាត់ទៅ។

ស៖ តើអ្នកណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចែកថ្នាំពេទ្យទៅឲ្យអ្នកជំងឺ នៅពេលដែលប្រជាជនធ្លាក់ខ្លួនឈឺ?

ឆ៖ ចាស ថ្នាំនេះ មិនដឹងគេយកមកពីខាងណាគឺនាងខ្ញុំអត់ដឹងទេ ក៏ប៉ុន្តែពេលដែលសមាជិកក្នុងកងឈឺ ពេទ្យនៅប្រចាំកងបីនាក់ហ្នឹងគេឲ្យ។ តែឲ្យយកពីកន្លែងណាៗ នាងខ្ញុំអត់ដឹង។

ស៖ តាមចំណាប់អារម្មណ៍របស់លោក តើពេទ្យទាំងអស់ហ្នឹងនេះ មានចំណេះដឹងស្គាល់ថ្នាំពេទ្យហ្នឹង មានចំណេះដឹងចេះព្យាបាលរោគណាមួយដែរទេ តាមលោកស្រីកត់សម្គាល់?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

សាក្សីកុំអាល -- អ៎ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កុំអាលទាន់ឆ្លើយតប។ សូមអញ្ជើញលោកស្រីមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន។

កញ្ញា អង់តា ហ្គីសសេ៖

លោកប្រធាន សូមឲ្យព្រះរាជអាជ្ញាកែតម្រូវសម្រួលសំណួរនោះឡើងវិញ ព្រោះថាសំណួរគាត់សួរអម្បាញ់មិញនេះវាឈរលើមូលដ្ឋាននិងចំណាប់អារម្មណ៍ទេ។ អ៊ីចឹង សូមឲ្យគាត់ផ្អែកទៅលើអង្គហេតុជាក់លាក់តែម្តង លោកប្រធាន។

[១០:៤៥:៥៣]

សួរដោយលោក ចូសេហ្វ អេនឌ្រូ ប៊ិយលី៖

បាទ ខ្ញុំនឹងរៀបសំណួរឡើងវិញ។

ស៖ តាមទស្សនៈរបស់លោកស្រី នៅពេលលោកស្រីមានការទាក់ទងជាមួយពេទ្យដែលចែកថ្នាំអាចម៍ទន្សោយហ្នឹង តើពេទ្យទាំងនុ៎ង ដឹងពីរបៀបព្យាបាលអ្នកជំងឺដែរទេ?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ បើតាមខ្ញុំមើលដូចជាមិនដឹងទេ ព្រោះថ្នាំវាអត់មានដូចយើង ដូចពេទ្យយើងសព្វថ្ងៃ វាថ្នាំច្រើនប្រភេទ ច្រើនមុខ។ នោះមានពីណា មានតែអាដបទឹកក្រូចពណ៌ក្រហមនោះឯងទៅ ហើយនិងថ្នាំគ្រាប់អាចម៍ទន្សោយ។ វាដូចថា វាអត់មានប៉ារ៉ា វាអត់មានអាម៉ុកស៊ីលីន វាអត់អី វាអត់ដឹងថាមានគេចេះដល់កម្រិតណា ក៏ខ្ញុំមិនដឹងដែរ។ គ្រាន់ថាបើថ្នាំរាកអាចម៍ ក៏ឃើញគេឱ្យអាចម៍ទន្សោយ អាឈឺក្បាល ក៏ឱ្យអាចម៍ទន្សោយ វាដូចៗគ្នា។

[១០:៤៧:០៨]

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី លោកស្រីបានឆ្លើយពីខាងដើមអំពីការប្រជុំជីវភាព។ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានទេ ការប្រជុំជីវភាពនោះ គេប្រជុំញឹកញាប់ប៉ុនណាដែរ?

ឆ៖ ចាស ប្រជុំជីវភាពតាមក្រុម អាក្រុមតូចៗមួយក្រុម។ បីថ្ងៃ បួនថ្ងៃ ប្រជុំម្ដង។ បើថ្ងៃទី៣មិនបានប្រជុំ ប្រជុំនៅថ្ងៃទី៤។ ប្រជុំនោះឯង ក៏មានគ្មានផែនការអ្វីក្រៅពីជំរុញឱ្យៗដូចថា ឱ្យយើងឱ្យលឿន ឱ្យរហ័ស សម្រុក ផែនការសម្រុក។ កុំឈឺច្រើន តែឈឺច្រើន នៅនឹងរោងច្រើន ខ្លាចគេយកទៅកសាងអប់រំ។

ស៖ តើលោកស្រីអាចមានជម្រើសដោយខ្លួនឯង ថាត្រូវទៅប្រជុំក៏បាន ឬក៏មិនទៅប្រជុំក៏បាន ឬក៏តម្រូវថាត្រូវតែទៅប្រជុំជីវភាពនុ៎ង?

ឆ៖ ចាស ខានមិនបាន អត់មានពាក្យអីតវ៉ាជាមួយគេទេ ព្រោះគេប្រធានក្រុមយើង។ បើសិនយើងរឹងទទឹង យើងខ្លាចគេ។

ស៖ តើមានពេលណាមួយនោះ នៅពេលដែលលោកស្រីស្ថិតនៅភូមិភាគឧត្តរចាស់ តើលោកស្រីមានបានដឹងអំពីការទៅដល់ភូមិភាគឧត្តរចាស់ គឺកម្មាភិបាលពីភូមិភាគនិរតីទៅដល់ឧត្តរចាស់ហ្នឹង តើលោកស្រីមានបានដឹងពេលណាមួយទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ដឹងថា ពេលវេលាខែណា ថ្ងៃណា គឺអត់ដឹង។

ស៖ លោកស្រីមិនបាច់គិតពេលវេលាទេ គ្រាន់តែដឹងថាតើដែលបានឮ បានដឹងថា មានកម្មាភិបាលនិរតីទៅដល់ភូមិភាគឧត្តរចាស់ដែរទេ?

ឆ៖ អត់ដែរទេ អត់ដែរ។

ស៖ តើលោកស្រីបានដឹង អំពីការផ្លាស់ប្តូរថ្នាក់ដឹកនាំនៅឯទំនប់ ១មករានោះដែរទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ដឹងទេ។

ស៖ សូមអរគុណលោកស្រី។

[១០:៥០:៣០]

លោក ចូសេហ្វ អេនគូ ប៊ិយលើ៖

លោកប្រធានខ្ញុំអស់សំណួរហើយ អរគុណច្រើន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អស់លោក លោកស្រីចៅក្រម មានសំណួរអ្វីចង់សួរដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះទេ? សូមអញ្ជើញលោកស្រីចៅក្រម ហ្វេនស៍!

សួរដោយចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

ស៖ ខ្ញុំសូមចោទសំណួរបន្តមួយចំនួន។ ជាបឋមខ្ញុំសូមត្រឡប់ទៅនិយាយអំពីសំណួរចុងក្រោយពីរសំណួរចុងក្រោយអម្បាញ់មិញនេះ។ លោកស្រីបាននិយាយថា នៅពេលកិច្ចប្រជុំមួយ គេបានណែនាំឱ្យលោកស្រីកុំឈឺញ៉ឹកញាប់ពេក បើមិនអ៊ីចឹងគេនឹងបញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់ដឹងថា ថាតើគេបានប្រាប់លោកស្រីដែរថា ត្រូវជៀសវាងអំពើអីផ្សេងទៀតដើម្បីកុំឱ្យគ្រោះថ្នាក់ ឬក៏ទទួលការព្រមានពីថ្នាក់លើ?

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ខ្ញុំដូចស្តាប់អត់បានទេ។ សួរម្តងទៀត។

[១០:៥២:១៥]

ស៖ ឥឡូវ ខ្ញុំសូមសួរឱ្យច្បាស់លាស់ជាងហ្នឹង។ លោកស្រីបានឆ្លើយថា នៅពេលប្រជុំគេបានប្រាប់លោកស្រីថា កុំឱ្យឈឺញ៉ឹកញាប់ពេក បើមិនអ៊ីចឹងគេបញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំ។ អ្វីដែលខ្ញុំចង់ដឹង ចង់ដឹងថាតើគេមានបានប្រាប់លោកស្រីថា កុំឱ្យគេច កុំឱ្យរត់គេច បើមិនអ៊ីចឹងទេគេបញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំដែរ ឬក៏គេប្រាប់លោកស្រីថាកុំឱ្យខ្ជិលពេក បើមិនអ៊ីចឹងគេក៏បញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំដែរ។ តើ

គេធ្លាប់ណែនាំលោកស្រីបែបហ្នឹង ឬក៏ធ្លាប់ណែនាំលោកស្រីថាកុំឲ្យធ្វើយ៉ាងអ៊ីចេះ ធ្វើអ៊ីចុះ បើមិនអ៊ីចឹងទេគេនឹងដាក់ទណ្ឌកម្មលើលោកស្រី?

ឆ៖ ចាស គេប្រជុំជីវភាព គេដាក់វិន័យ ដាក់ផែនការកុំឲ្យយើងឈឺច្រើន ឈឺញឹក។ "កាលណាតែឈឺញឹកៗ សមមិត្តឯងប្រយ័ត្នបាត់ខ្លួន" មានថាអ៊ីចឹងឯង។

ស៖ ខ្ញុំយល់ហើយចំណុចនេះនោះ។ ក៏ប៉ុន្តែសំណួរខ្ញុំអម្បាញ់មិញនេះគឺ ចង់ដឹងថាតើគេធ្លាប់បានប្រាប់លោកស្រីដែរឬទេ ថាក្រៅពីកុំឲ្យឈឺច្រើនពេកនេះ គេមានប្រាប់ថាកុំឲ្យអីផ្សេងទៀតដែរឬទេ បើមិនអ៊ីចឹងទេលោកស្រី គេយកលោកស្រីទៅអប់រំដែរ? ឬក៏អ្វីដែលគេ មូលហេតុដែលគេបញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំនោះ គឺមានតែត្រង់ឈឺញឹកញាប់នេះទេ?

ឆ៖ ចាស នៅក្នុងកងគេហៅប្រជុំ គេប្រជុំ ក៏គេថាអ៊ីចឹងដែរ អាមិនប្រជុំក៏គេថាដែរ ដូចជាគេហួបល្ងាចឡើង ដើរតាមរោង គេថា "កុំឲ្យឈឺច្រើនពេកវ៉ើយ! ប្រយ័ត្នយកទៅអប់រំកសាងខ្លួន ប្រយ័ត្ន!" ក្រៅអង្គប្រជុំក៏គេនិយាយ ក្នុងប្រជុំក៏គេនិយាយ។

[១០:៥៥:០០]

ស៖ ឥឡូវ ខ្ញុំព្យាយាមសួរម្តងទៀត។ សួរដោយផ្ទាល់ តើគេធ្លាប់ប្រាប់លោកស្រីដែរឬទេថា បើសិនជាជាលោកស្រីលួចរត់នោះ គេនឹងបញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំកែប្រែដែរ?

ឆ៖ បើសិនជារត់ គេចាប់យើងយកទៅអប់រំ យកទៅកែប្រែ ឬក៏ហេងស៊យអាចយកទៅសម្លាប់ផងក៏អាចថាបានដែរ ព្រោះយើងរត់ យើងមិន -- គេចពីការងារ យើងមិនក្បត់ពីគេ ក្បត់ពីអង្គការ។

ស៖ ខ្ញុំយល់ច្បាស់ហើយ តើគេធ្លាប់បាននិយាយប្រាប់លោកស្រីដោយផ្ទាល់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ ថាបើសិនជាលោកស្រីលួចរត់នោះ លោកស្រីនឹងត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅអប់រំកែប្រែ គេមានធ្លាប់និយាយប្រាប់លោកស្រីដោយផ្ទាល់អ៊ីចឹងទេ? ច្បាស់លាស់អ៊ីចឹងទេ?

ឆ៖ ចាស ប្រាប់។ ប្រាប់ផ្ទាល់មាត់បណ្តោយ។

ស៖ តើនៅក្នុងពេលប្រជុំនោះ គេមានធ្លាប់ប្រាប់លោកស្រីថា បើសិនជាមិនធ្វើការគ្រប់គ្រាន់ទេ គេនឹងបញ្ជូនលោកស្រីទៅអប់រំកែប្រែ?

ឆ៖ ចាស ថាអ៊ីចឹងឯង។

[១០:៥៦:៥០]

ស៖ តើគេមានបានប្រាប់លោកស្រីដែរឬទេថា បើសិនជាលោកស្រីត្អូញត្អែរហ្នឹងគេនឹងអប់រំកែប្រែលោកស្រីដែរ?

ឆ៖ គេប្រាប់។ ប្រាប់នៅពេលដូចយើងឈឺអីថា "សមមិត្តឯងកុំឈឺញឹកពេក ប្រយ័ត្នគេយកទៅកែប្រែ យកទៅអប់រំ ក្រែងលោវាអត់អាហារ អត់បបរស៊ីទៀត អត់បបរហូបទៀត" គេថាផ្ទាល់ខ្លួន។

ស៖ អ៊ីចឹងហ្នឹងជាអ្វីដែលគេនិយាយប្រាប់លោកស្រី។ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ មែន ប្រាប់មែន។

ស៖ សំណួរទី២ របស់ខ្ញុំដូចតទៅនេះ លោកស្រីបាននិយាយថា ចំពោះលោកស្រី ការអប់រំនោះគឺមានន័យថាយកទៅសម្លាប់ចោល។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសួរលោកស្រីថា ហេតុអីបានជាលោកស្រីយល់ឃើញយ៉ាងដូច្នេះ? លោកស្រីគិតថា ម៉េច -- ហេតុដូចម្ដេចបានជារាល់ដងពេលដែលគេបញ្ជូនទៅអប់រំនោះគឺបានន័យថាយកទៅសម្លាប់ចោល?

ឆ៖ កន្លងមកឱ្យតែឮថា អប់រំនិងកែប្រែ អត់មានទៅផ្លូវណាទេ មានតែផ្លូវមួយហ្នឹងឯង។ គេនិយាយក៏គេនិយាយ គេថាក៏គេថា។ មិត្ត -- សមមិត្តចង់ស្លាប់ ឬក៏ចង់រស់ ទៅណាបើមិនអប់រំបាត់ខ្លួន អប់រំដឹងតែបាត់។ ឃើញគេ ឮគេថាទេបាត់ ឮទេ ឱ្យឃើញច្បាស់ថាគេអូសពីកន្លែងខ្ញុំ កងខ្ញុំយកទៅ គឺគ្មានទេ ប៉ុន្តែថា "ឱ្យតែអប់រំប្រយ័ត្នគេសម្លាប់ចោលហើយ! កុំឱ្យចេះឈឺញឹកពេក" អាគ្នាឯងនេះវាថាទៅ អាកងនោះក៏វាថាដែរ។

[១០:៥៨:១៥]

ស៖ បើសិនជាខ្ញុំយល់មិនច្រឡំទេ មូលហេតុដែលលោកស្រីផ្ទាល់ គិតថាការអប់រំហ្នឹង គឺមានន័យថាការសម្លាប់នោះ គឺលោកស្រីយល់ដូច្នេះ ដោយសារមានកម្មករផ្សេងទៀតហ្នឹង និយាយជាមួយគ្នាថាអ៊ីចឹង។ ថាកាលណាតែគេយកទៅអប់រំ គឺបានន័យថាយកទៅសម្លាប់ហើយ។ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ចាស មែន។

ស៖ ខ្ញុំសូមចោទសំណួរមួយទៀតទាក់ទងទៅនឹងប្រធានបទនេះ។ លោកស្រីទើបនឹងនិយាយថា គេបានសួរលោកស្រីថា "ចង់ងាប់ ឬក៏ចង់រស់" នេះបើតាមការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេសដែលខ្ញុំឮ។ អ៊ីចឹងលោកស្រីចង់និយាយយ៉ាងម៉េចដែរ នៅពេលលោកស្រីនិយាយថា "ចង់ងាប់ ឬក៏ចង់រស់នេះ!"?

ឆ៖ ចាស ហ្នឹងគឺប្រធានកង១ គាត់និយាយមកកាន់នាងខ្ញុំ។ និយាយមកកាន់កូនកង កូនក្រុមសមាជិកក្រុម។ និយាយពាក្យហ្នឹងឯងមក -- និយាយហ្នឹងឯងចេញមក។ ដូចថាអ្នកនៅឈឺច្រើន ឈឺអី

នៅនឹងកន្លែង តែងតែថាអ៊ីចឹងឯង "សមមិត្តឯងចង់ស្លាប់ ឬចង់រស់ – ចង់ងាប់ ឬចង់រស់" អារឿងយកទៅកែប្រែ អប់រំខ្លួន គឺខ្លាចតែផ្លូវមួយៗ យកទៅសម្លាប់ចោលហ្នឹងឯង។ ម្ល៉ោះហើយចេះតែខ្លាច ការងារអីចេះតែប្រឹង ខំសម្រុកនឿយហត់យ៉ាងណា ក៏មិនដែលបានចង់ឈប់ដោយខ្លួនឯង។

[១១:០១:១០]

ស៖ អ៊ីចឹងគឺមេក្រុមលោកស្រីហ្នឹងហើយដែលនិយាយយ៉ាងដូច្នេះ។ តើគាត់និយាយពេលប្រជុំ ឬក៏គាត់និយាយដោយផ្ទាល់មកលោកស្រីដោយផ្ទាល់តែម្តង? នៅក្នុងបរិបទណាដែរ ដែលគាត់បាននិយាយយ៉ាងដូច្នេះ? តើគាត់មាន -- ដែលគាត់និយាយថា ពាក្យថា សួរលោកស្រីថា "ចង់ងាប ឬចង់រស់" នោះនៅក្នុងបរិបទណាដែរ នៅក្នុងពេលកិច្ចប្រជុំធំ ឬក៏គ្រាន់តែនិយាយលេងដោយផ្ទាល់ជាមួយលោកស្រីទេ ដែលគាត់និយាយយ៉ាងដូច្នេះនោះ?

ឆ៖ ចាស បើតាមនិយាយ ដូចដែលនិយាយថា "ចង់ងាប់ ចង់រស់" ភាគច្រើននិយាយនៅពេលព្រឹក។ ដាស់ក្រោកពីដេក ផ្តុកញ្ជែ ទះដៃប៉ាច់ៗទៅ ដើរដាស់ណេះវើយ កុំនៅឈឺនៅនឹងរោងច្រើនពេលណា ប្រយ័ត្នណា ប្រយ័ត្នកសាងចង់ងាប ឬចង់រស់នេះឯង។ និយាយនៅពេលព្រឹក ពេលដាស់ព្រឹកៗ។

ស៖ គាត់និយាយអ៊ីចឹងជាប្រចាំញឹកញាប់ ឬក៏គាត់និយាយពាក្យហ្នឹងតែម្តងទេ?

ឆ៖ ចាស និយាយមិនមែនរាល់ព្រឹកទេ យូរៗនិយាយម្តងទេ ពេលមនុស្សឈឺច្រើននោះឯង។ មើលតែបាត់កម្លាំងដីកដីច្រើនទៅ ដើរស្រែកថា តាមរោងព្រឹកឡើង។ មិនចេះតែថារាល់តែថ្ងៃ រាល់តែព្រឹកទេ។

ស៖ អម្បាញ់មិញនេះ ខ្ញុំចង់សួរលោកស្រីថា តើគាត់និយាយពាក្យហ្នឹង លើសពីម្តង ឬក៏យ៉ាងណា ឬក៏លោកធ្លាប់ឮគាត់និយាយហ្នឹងតែម្តងគត់ ឬក៏ម្តងមួយថ្ងៃ។ បើសិនជាលោកស្រីចាំ តើគាត់និយាយពាក្យហ្នឹងប៉ុន្មានដងដែរ?

[១១:០៣:១៧]

ឆ៖ ចាស និយាយប្រហែលជាពីរដង បីដង ព្រោះព្រឹកឡើងៗដាស់ និយាយនៅពេលណាដែលបាត់សមាជិកដីកដីច្រើនពេកនោះ។ បាត់ដូចថា រលួស វាវាល ឈឺច្រើនពេក ថាតែពីរបីដង យ៉ាងច្រើន។

ស៖ លោកនិយាយថា នៅពេលដែលមិនមានកម្មករនៅលើការដ្ឋានច្រើនហ្នឹង។ លោកស្រីចង់និយាយយ៉ាងម៉េចដែរ? មានន័យថាយ៉ាងម៉េច? គាត់និយាយអ៊ីចឹងដោយសារមានមនុស្សតិចពេក ឬដោយសារមានមនុស្សឈឺច្រើនពេក ឬក៏យ៉ាងម៉េច? លោកស្រីអាចពន្យល់បន្តិចបានទេ? អ៊ីចឹងហេតុអី

-- ឥឡូវខ្ញុំចង់សួរថា ហេតុអីក៏នៅពេលដែលមានកម្មករតិចនៅលើការដ្ឋានហ្នឹង គាត់ប្រើពាក្យហ្នឹង?

ឆ៖ ចាស មកពីគាត់ប្រើពាក្យហ្នឹងឯង សមាជិកវាបាត់ៗសមាជិកនៅកន្លែងរែកដី ដូចថាវាឈឺច្រើន វាបាត់ៗដោយសារវាឈឺ។ វាបាត់ៗកម្លាំង វាមិនមែនបាត់ដ៏ពាក់កណ្ដាលទេ ដូចថាវាឈឺមួយកងនៅដល់បួន ប្រាំ ប្រាំមួយនាក់ទៅ ចុះបើបីកងតូចទៅ វាឃើញប៉ុន្មាននាក់ទៅហើយ វា១០នាក់ទៅហើយ វាបាត់កម្លាំង ហើយរណ្ដៅគេមិនត្រូវការហ៊ុនចូលគ្នា ពីនាក់ៗមួយគូៗ ដល់វាបាត់មនុស្សនៅពេលហ្នឹងឯង គេដឹងហើយ។ ចាស ដល់គេដឹងទៅ វាបាត់កម្លាំងនៅពេលនោះឯង វាមិនមែនបាត់ខ្លួនថាយកទៅវៃចោលអី អត់ទេ គ្រាន់តែបាត់កម្លាំងពលកម្ម នៅពេលដែលកំពុងជីកដីហ្នឹងឯងនោះ។

ស៖ សូមអរគុណ។ លោកស្រី ទើបតែនិយាយអំពីការគំរាមកំហែងហ្នឹង តើបន្ទាប់ពីការគំរាមកំហែងហ្នឹងនៅតែមានមនុស្សនៅបន្តឈឺទៀតឬក៏ ឈឺតិចជាងមុន? អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់សួរថាការគំរាមកំហែងហ្នឹង មានជះឥទ្ធិពលអីលើកម្មករដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស ក្រោយពីថាគំរាមកំហែង មនុស្សធម្មតាគំរាមកំហែងហើយវារាងញ្ញោចដែរ ព្រោះឈឺនោះ បើតាមមើលទៅវាឈឺហេវទេ វាមិនមានថាឈឺដល់ ឈឺដូចយើងសព្វថ្ងៃទេ វាឈឺហេវៗអស់កម្លាំងដែលហូបវាមិនគ្រប់ ដល់ទៅខ្លាំងពេកវាមិនហេវៗទៅសម្រាកខ្លះទៅ។ ដល់ពេលមានប្រធានកង ប្រធានក្រុមអីគេដាស់អ៊ីចឹងឯងទៅ ស្អែកឡើងក៏គ្នាទៅបំពេញការងារវិញទៅ នៅក៏នៅមួយពីរទៅ។ ដល់គេគំរាមខ្លាំងទៅ ក៏ចុះអស់ពីរោងដែរហ្នឹងណា ទៅធ្វើការវិញនោះ ខ្លាចស្លាប់ជីវិតមិនដឹងទេ ដល់ហើយក៏ចេះតែទៅត្រដាបត្រដួសម៉េចក៏ទៅៗ។

[១១:០៦:៣០]

ស៖ សូមអរគុណដែលបានរៀបរាប់ស្ថានភាពនេះយ៉ាងលម្អិត។ ខ្ញុំសូមចូលទៅនិយាយពីវិធានបទថ្មីមួយ។ ខ្ញុំចង់និយាយអំពីទស្សនកិច្ចរបស់អ្នកធំ ជាពិសេសហ្នឹងគឺទស្សនកិច្ច ប៉ុល ពត ដែលលោកស្រីបានរៀបរាប់កន្លងមកនេះ។ លោកស្រីបាននិយាយថា គេបានប្រកាសពីទស្សនកិច្ចនេះទៅកម្មករជាមុន។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់សួរលោកស្រីថា តើគេប្រកាសឲ្យកម្មករដឹងមុននោះតាមរបៀបណាដែរ? លោកស្រីឮតាមមីក្រូ? លោកស្រីឮនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំក្រុមលោកស្រី? តើលោកស្រីដឹងថា ប៉ុល ពត មកទស្សនកិច្ចនេះ តាមរបៀបណាដែរ?

ឆ៖ ចាស ដែលថា ប៉ុល ពត មកឡើងលើ -- មកទស្សនកិច្ចឡើងលើខ្នងទំនប់ហ្នឹងឯងហ្នឹង មិនមានប្រធានកងណាប្រាប់ ឬប្រធានក្រុមណាប្រាប់ទេ ដល់ពេលឃើញគាត់ដើរមក គ្នាបួននាក់ហ្នឹង

ឯង អ្នករែកដី កម្មករដូចគ្នាហ្នឹងឯង ប្រាប់ថា “ហ្នឹងឯង ប៉ុល ពត នោះមិនដែលឃើញ ហើយនេះប្រធានជាងគេហើយ” តែឲ្យខ្ញុំស្គាល់ពិត គឺខ្ញុំមិនស្គាល់ទេ គ្រាន់តែថាបានឃើញៗមែន បានឃើញមុខមិនច្បាស់ដែរទេ នៅឆ្ងាយចម្ងាយប្រហែលជា ១០ម៉ែត្រជាង នៅឯកណ្ដាលកន្លែងជីកដី គាត់ដើរទៅខ្នងទំនប់ហ្នឹងឯង។

ស៖ ដើម្បីច្បាស់លាស់ជាងហ្នឹងទៅទៀត លោកស្រីមិនបានដឹងថា គាត់នឹងមកទេមុននឹងពេលឃើញគាត់នោះ។ អ៊ីចឹងគឺថាទាល់តែពេលលោកស្រីឃើញគាត់នៅនឹងលើខ្នងទំនប់ហើយ បានមានគេប្រាប់លោកស្រីថា ហ្នឹងហើយប៉ុល ពត។ អ៊ីចឹងមែនទេ លោកស្រីនិយាយអម្បាញ់មិញនេះ?

ឆ៖ ចាស ពិតជាអ៊ីចឹងឯង។

[១១:០៨:៤១]

ស៖ អ៊ីចឹងប្រហែលជាមានបញ្ហាបកប្រែហើយមើលទៅ នៅពេលដែលប៉ុល ពត ហើយនិងអ្នកដទៃទៀតមកការដ្ឋាននោះ តើគេបានចេញសេចក្ដីណែនាំអីច្បាស់លាស់ទេពីព្រលឹមនោះ គេមានបានប្រាប់ថាត្រូវប្រកាន់អាកប្បកិរិយាណាមួយទេ នៅថ្ងៃហ្នឹង? ខុសពីថ្ងៃផ្សេងទៀត?

ឆ៖ ចាសអត់ទេ អត់ថាត្រៀមខ្លួនអី គេមានគេមកមើល មកអី យើងប្រឹងធ្វើហឹបហាប់រែកដីរែកអីអត់ទេ កង -- កន្លែងកងខ្ញុំគ្មានទេ ក្រែងតែកងគេយ៉ាងម៉េចមិនដឹងទេ បើថាកងខ្ញុំគ្មានទេ។ ប្រធានកងអត់ប្រាប់ផង ប្រធានក្រុមអត់ប្រាប់ផង។

ស៖ អ៊ីចឹងលោកស្រីស្លៀកសំលៀកបំពាក់ដដែលដូចសព្វដង អ៊ីចឹងមែនទេ ហើយធ្វើការហ្នឹងក៏ធ្វើការដូចសព្វដងដែរ។ ត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ខ្ញុំនិយាយយ៉ាងដូច្នេះ?

ឆ៖ ចាសត្រឹមត្រូវ ដូច ស្លៀកខោអាវដូចធម្មតា អត់មានទៅស្លៀកចាំទទួលគេចាំអីអត់ទេ រែកដីក៏ធម្មតាដែរ។

ស៖ ឥឡូវខ្ញុំសូមចូលទៅនិយាយអំពីប្រធានបទថ្មីមួយទៀត។ នៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើការនៅលើការដ្ឋាននោះ តើលោកស្រីមានចាំដែរឬទេថា មានគេថតកុនលោកស្រីនៅពេលណាមួយនោះ?

ឆ៖ ចាស អត់ដឹងទេ អត់ដែលបានឃើញ។ គេថតកុន ថតអី អត់ អត់ដែលឃើញសោះ។

ស៖ តើគេធ្លាប់បង្ហាញខ្សែភាពយន្ត ឬបង្ហាញកុនលោកស្រីនៅពេលប្រជុំណាមួយ ឬក៏នៅពេលណាមួយដែរឬទេណា? គេចាក់កុនឲ្យមើលណា?

[១១:១១:០៤]

ឆ៖ ចាក់កុនកន្លែងការដ្ឋាន រែកដី អាយើងរែកដីហ្នឹងឯង បានឃើញម្ដង កន្លែងគេធ្វើមីទ្ទិង។

ស៖ តើលោកស្រីនៅចាំទេថា ប្រភេទខ្សែភាពយន្តយ៉ាងណាដែរ?

ឆ៖ ចាស ខ្សែភាពយន្តអត់មាននេះទេ មានតែកន្លែងរែកដី រែកដីរត់ គេឲ្យរត់ ហ៊ុយដីជុក ឃើញមានស្អីទៀតទេ ឃើញតែរែកដី។

ស៖ កុនហ្នឹង បង្ហាញកន្លែងដែលលោកស្រីធ្វើការ ឬក៏បង្ហាញកន្លែងធ្វើការផ្សេងទៀត ឬក៏ការដ្ឋានផ្សេងទៀតទេ?

ឆ៖ គេធ្វើមីទ្ទិង។ ពេលដែលធ្វើមីទ្ទិង។

ស៖ ខ្ញុំយល់ហើយថាគេចាក់កុនឲ្យលោកស្រីមើលពេលប្រជុំនោះ ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយថា សាច់រឿងនៅក្នុងកុនហ្នឹង ពេលដែលលោកស្រីឃើញមនុស្សរែកដីរត់នោះ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនតុលាការបានដែរឬទេ គេថតកុនហ្នឹងគេថតនៅកន្លែងការដ្ឋានលោកស្រីធ្វើការហ្នឹងតែម្ដង ឬក៏ថតនៅលើការដ្ឋានផ្សេងទៀតទេ ថតអ្នករែកដីនៅកន្លែងការដ្ឋានផ្សេងទៀតទេ?

ឆ៖ ចាស មិនមែនថតកន្លែងខ្ញុំទេ មិនដឹងថតឯណាទេ គ្រាន់តែខ្ញុំបានឃើញកុន រូបថតរែកដីថតកុន ឃើញក្នុងកុន ឃើញរែកដីរត់។ មិនដឹងគេថតឯណា ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។

[១១:១៣:១១]

ស៖ តើមានអ្នកណានិយាយទេ ក្នុងពេលគេបញ្ចាំងកុននោះឲ្យមើលនោះ ថាពេលដែលថតកុននោះមានគេ -- ចាក់កុននោះ មានគេនិយាយអត្ថាធិប្បាយអីទេ ឬក៏លោកស្រីពេលប្រជុំនោះ ប្រជុំហើយភ្លាមចេញភ្លាមទៅអត់មានចាប់អារម្មណ៍នឹងការគេនិយាយស្ដីអីទេ?

ឆ៖ ចាស ប្រជុំចប់ភ្លាម នាងខ្ញុំក៏បានមកបត់ជើង ក៏ហួសមករោងមក មិនបាននៅស្ដាប់គេអត្ថាធិប្បាយយ៉ាងម៉េចទេ។

ស៖ ឥឡូវ ខ្ញុំចូលទៅនិយាយអំពីប្រធានបទថ្មីមួយទៀត។ តើលោកស្រីធ្លាប់ឃើញមនុស្សមានអាវុធនៅលើការដ្ឋានលោកស្រីធ្វើការហ្នឹងទេ? តើលោកស្រីធ្លាប់ឃើញអាវុធ ឧទាហរណ៍ដូចជាកាំភ្លើងខ្លីអីជាដើម លោកស្រីធ្លាប់ឃើញទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ មិនដែលឃើញទេ។

ស៖ ឥឡូវ ខ្ញុំមានសំណួរចុងក្រោយមួយ។ សំណួរខ្លីទេ។ លោកស្រីបាននិយាយថា មិនមានកុមារនៅក្នុងក្រុមលោកស្រីធ្វើការនោះទេ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមសួរលោកស្រីថា តើលោកស្រីធ្លាប់មានឃើញ

កុមារធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់ហ្នឹងទេ ក្រៅពីក្រុមលោកស្រី?

ឆ៖ ចាស ក្រៅពីក្រុមខ្ញុំ គឺមិនដែលឃើញទេ។ ក្នុងកងខ្ញុំក៏គ្មាន ក្រៅកងខ្ញុំ ក៏ខ្ញុំអត់ដែលឃើញមានកុមារទៅការដ្ឋាននៅកន្លែងហ្នឹងដែរ។

ស៖ ខ្ញុំនៅសល់សំណួរតូចមួយទៀត តើលោកស្រីធ្លាប់បានឃើញទ្រុង ឬក៏ទ្រុងដែលគេប្រើដើម្បីដាក់វិន័យលើកម្មករដែរឬទេ? ដាក់វិន័យ ឬក៏ទណ្ឌកម្មលើកម្មករ?

ឆ៖ ចាស ដូចស្ដាប់អត់បានសំណួរ។ សូមម្ដងទៀត។

[១១:១៦:០០]

ស៖ ប្រហែលជាមានបញ្ហាបកប្រែទៀតហើយ។ តើលោកស្រីធ្លាប់ឃើញទ្រុង ឬក៏ឃើញរបស់អីមួយរាងដូចទ្រុងនៅការដ្ឋាន ឬក៏នៅក្បែរការដ្ឋានដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស ទ្រុង ដូចសម្រាប់ថា ទ្រុងសម្រាប់គេដាក់វិន័យ ដាក់ -- យើងធ្វើអីខុស គេញាត់ចូលទ្រុងក៏យ៉ាងម៉េច ទ្រុង?

ស៖ ហ្នឹងហើយ ខ្ញុំចង់និយាយពីទ្រុងដាក់វិន័យហ្នឹងហើយ។ អ៊ីចឹង លោកស្រីធ្លាប់ឃើញទ្រុងបែបហ្នឹងដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ គ្មានទេ។

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

សូមអរគុណ។ ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ លោកប្រធាន។

[១១:១៧:១៨]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អញ្ជើញលោកចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍!

សួរដោយចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍៖

ស៖ បាទ ជម្រាបសួរលោកស្រី។ ខ្ញុំមានសំណួរបន្តិចបន្តួចទេ។ ខ្ញុំសូមឲ្យលោកស្រីជម្រាបជូនតុលាការ ថាតើលោកស្រីបានទទួលសម្លៀកបំពាក់ញឹកញាប់ដែរឬទេ ដើម្បីស្លៀកពាក់នោះ?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ។ ទាល់តែរហែក បានគេបើកឲ្យមួយកំប្លេទៀត។

ស៖ តើលោកស្រីមានស្បែកជើងដែរឬទេ នៅសម័យនោះ?

ឆ៖ ចាស ស្បែកជើង បើស្បែកជើងគេបើកឲ្យគ្មានទេ មានតែស្បែកជើងបងប្អូនខ្ញុំ កាត់អាកង់ៗម៉ូតូ មិនមែនកង់ឡានទេ កង់ម៉ូតូរបស់បងខ្ញុំ គាត់ចូលជួរនៅមុខទៅ គាត់បានទៅ គាត់ផ្ញើឲ្យខ្ញុំមួយគូ។ បើថាគេបើកឲ្យខ្ញុំ គ្មានទេ។ បងខ្ញុំ គាត់ធ្វើនេះដែរ នៅកំពង់ចាម គាត់មកលេងផ្ទះ គាត់ឲ្យខ្ញុំមួយគូ បានតែមួយគូហ្នឹងឯង។ គេមិនដែលបើកឲ្យទេ ចំពោះខ្ញុំ។

[១១:១៨:៥៨]

ស៖ បាទ ចំពោះអ្នកដែលមានបងប្អូនដែលអាចឲ្យស្បែកជើងនោះ តើលោកស្រីមានសង្កេតឃើញថា អ្នកខ្លះធ្វើការជើងទទេទេ?

ឆ៖ ចាស មាន សឹងតែទាំងអស់គ្នា ដែលជើងទទេ។

ស៖ បាទ លោកស្រីបានធ្វើការនៅរដូវប្រាំង ហើយយើងដឹងហើយថានៅប្រទេសខ្មែរ ថារដូវប្រាំងនោះមេឃក្ដៅណាស់។ តើលោកស្រីមានកន្លែងណាសម្រាប់ជ្រកកុំឲ្យក្ដៅទេ?

ឆ៖ ចាស កន្លែងជ្រកមិនខ្វះទេ ប៉ុន្តែយើងវាមិនហ៊ាន។ មិនហ៊ានទៅជ្រកម្លប់។

ស៖ តើគេមានឲ្យមួក ឬក៏ក្រមាអីដើម្បីការពារកម្ដៅទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ។ ក្រមាគេឲ្យ ប៉ុន្តែឲ្យកាលណាយើងមកទទូររាប់ណារាល់ថ្ងៃទៅ ពេលយប់ដណ្ដប់ភ្លៀងទៅ ទទឹកទៅ បានអីដណ្ដប់។

ស៖ លោកស្រី នៅពេលដែលលោកស្រីផ្ដល់ចម្លើយនៅទីនេះពីដំបូងទីនោះ ខ្ញុំយល់ឃើញថាលោកស្រីរៀបការហើយ មានកូនពីរនាក់ តើលោកស្រីរៀបការនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ឬក៏រៀបការក្រោយមកហើយ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំរៀបការនៅឆ្នាំ៨០ ចប់ហើយ។

ស៖ តើនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ជាពិសេសនៅពេលដែលលោកស្រីធ្វើការនៅទំនប់១មករានោះ គេមានរៀបចំពិធីការអ្វីទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ។

[១១:២២:០០]

ស៖ តើនៅការដ្ឋានដែលលោកស្រីធ្វើការនោះ លោកស្រីមានបានកត់សម្គាល់ថាមានជនជាតិចាម ឬក៏ខ្មែរអ៊ីស្លាមដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស កងខ្ញុំដូចអត់មានទេ ក្រែងតែក្រៅពីកងខ្ញុំមិនដឹង តែកងខ្ញុំអត់មាន ខ្មែរទាំងអស់។

ស៖ បាទ ខ្ញុំសូមសួរសំណួរចុងក្រោយ។ តើលោកស្រីមានធ្លាប់ឮគេនិយាយពីវត្តមួយដែលមានឈ្មោះថា "វត្តបារាយណ៍ជាន់ដែក" ដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់ដែលឮទេ។

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

បាទ សូមអរគុណលោកស្រី។ ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ដល់ភាគីថា មានខ្សែភាពយន្តមួយ និងចាក់បញ្ចាំងនៅពេលក្រោយ សូមជូនដំណឹងដល់ភាគី។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ចាក់នៅពេលណាលោកចៅក្រម?

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៖

បាទ ខ្ញុំ -- កាលមុននោះខ្ញុំគិតថានឹងចាក់កុនឲ្យគាត់មើល ក៏ប៉ុន្តែដោយសារគាត់មិនដឹង ហើយអ៊ីចឹងៗទៅខ្ញុំគិតថា គួរតែចាក់ខ្សែវីដេអូនេះនៅពេលដែលចៅក្រមស្តាប់ចម្លើយសាក្សីផ្សេងទៀតវិញ ជាការប្រសើរជាង ពីព្រោះសាក្សី -- ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំពោះមុខនេះគាត់អត់ដឹងទេ គាត់អត់បានដឹងថាការថតកុនពេលនោះយ៉ាងណាទេ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ ឥឡូវនេះនៅសល់ពេលតិចតួចពេក មិនគប្បីបន្តទៀតទេ ហើយក៏ដល់ពេលសមស្របនឹងសម្រាកថ្ងៃត្រង់ហើយ។ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោង -- សូមអញ្ជើញ វ៉ិចទ័រ កូប៉េ!

[១១:២៤:៥៥]

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

សូមអរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំសូមការអនុញ្ញាតសួរបញ្ជាក់ពីអង្គជំនុំជម្រះ អំពីការសវនាការស្តីអំពីការបង្ហាញឯកសារ។ តើនេះជាចេតនារបស់អង្គជំនុំជម្រះ បន្ទាប់ពីទំនប់ ១មករា ឬក៏ត្រូវសាកសួរទៅលើឯកសាហ្នឹងក្រោយពីការដ្ឋានទាំងអស់ត្រូវបានសាកសួររួចរាល់សិន?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អញ្ជើញចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន!

ចៅក្រម ហ្សង់ម៉ាក ឡាវែន៍៖

បាទ ខ្ញុំគិតថាអង្គជំនុំជម្រះនឹងផ្ញើអ៊ីម៉ែល ដើម្បីបង្ហាញពីគោលជំហររបស់ខ្លួន។ អ៊ីចឹងខ្ញុំគិតថាគួរតែរង់ចាំបន្តិចសិនទៅ ប៉ុន្តែយើងគ្រោងនឹងធ្វើសវនាការលើការបង្ហាញឯកសារគន្លឹះ និងលើការរងទុក្ខវេទនារបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្រោយពីពេលដែលយើងបានធ្វើសវនាការលើការដ្ឋានទាំងបីហើយ គឺ ១មករា ព្រលានយន្តហោះកំពង់ឆ្នាំង និងត្រពាំង -- លោកប្រធានខ្ញុំស្តាប់ឈ្មោះ -- ត្រពាំងថ្ម បាទ។

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

ខ្ញុំមិនដឹងថាវាច្បាស់ ឬក៏អត់នោះទេ ជាភាសាអង់គ្លេស។ យើងខ្ញុំនឹងប្រាប់ក្រោយពេលឈប់សម្រាក។

[១១:២៦:៣៩]

លោក វិចទ័រ កូប៉េ៖

សំណួរបន្តទៅទៀត គឺសំណួរ គឺការកត់សម្គាល់ដែលលើកឡើងដោយចៅក្រម ឡាវែន៍ ទាក់ទងទៅនឹងការបង្ហាញនូវខ្សែភាពយន្តទៅដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ខ្ញុំក៏មានបំណងបង្ហាញខ្សែភាពយន្តដូចគ្នានេះដែរ ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ហាញទៅដល់សាក្សីមុន គឺសាក្សី -- តើអង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញខ្សែភាពយន្តនេះ ចំនួនពីរនាទីដែរ ឬក៏អត់ទេ?

ចៅក្រម ក្លូឌា ហ្វេនស៍៖

វាជាខ្សែភាពយន្តតែមួយ។ អង្គជំនុំជម្រះនឹងជម្រាបទៅលោកនៅពេលក្រោយសម្រាកបាយថ្ងៃត្រង់នេះហើយ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ ឥឡូវនេះ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសសម្រាកថ្ងៃត្រង់ចាប់ពីពេលនេះតទៅរហូតដល់ម៉ោងមួយកន្លះរសៀលនេះ សូមអញ្ជើញចូលវិញ ដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសនវាការ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនៅបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សី និង អ្នកជំនញ ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះនៅក្នុងអំឡុងពេលឈប់សម្រាកថ្ងៃត្រង់ និងឱ្យអញ្ជើញគាត់មក រួមទាំងបុគ្គលិកអង្គការ ធី.ភី.អូ មកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ នៅវេលាម៉ោងមួយកន្លះ។

បង្គាប់ឱ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំខ្លួនលោក ខៀវ សំផន ទៅកាន់បន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោមសាល

សវនាការនេះ ហើយនិងបង្គាប់ឲ្យនាំខ្លួនគាត់ត្រឡប់ចូលរួមសវនាការនៅវសៀលនេះវិញ នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ នៅវេលាម៉ោង -- ឲ្យបានមុនម៉ោងមួយកន្លះ។

សម្រាកចុះ!

ក្រឡាបញ្ជី៖

សូមអញ្ជើញក្រោកឈរ!

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១១:២៨នាទី ដល់ម៉ោង ១៣:៣០ នាទី)

[១៣:៣១:៤៨]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ។ ហើយបន្តទៅនេះ ផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តី ដែលដំបូងនេះជូនទៅមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ដើម្បីមានឱកាសក្នុងការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។

សូមអញ្ជើញ!

ការតាំងសំណួរដោយសហមេធាវីការពារក្តី

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េះ៖

ជម្រាបសួរលោកប្រធាន លោក លោកស្រីចៅក្រម អស់លោក លោកស្រីទាំងអស់។

ស៖ ជម្រាបសួរលោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។ ខ្ញុំមានសំណួរមួយចំនួនសួរលោកស្រីនៅរសៀលនេះ។ កាលពីម្សិលមិញ និងព្រឹកមិញនេះ លោកស្រីបាននិយាយអំពីមនុស្សមួយក្រុមដែលមានចំនួនមួយរយ -- ប្រហែល១០០នាក់ ដែលលោកស្រីគាត់ធ្វើការជាមួយក្រុមអ្នកទាំងនោះដែរនៅការដ្ឋានការងារ។ ហើយមនុស្សទាំងនោះបែងចែកទៅជាបីក្រុម មួយក្រុមៗមានប្រមាណប្រហែលជា៣០នាក់។ លោកស្រីក៏បាននិយាយអំពីចុងដែលជា ណៃ ហើយនិង អ៊ីន ដែលជាមេកង។ តើ ណៃ និង អ៊ីន នេះមួយណាជាមេកងរបស់លោកស្រី?

[១៣:៣៣:២៤]

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស កងខ្ញុំកង អ៊ីន -- ឈន។ ឈន កងធំ ប៉ុន្តែកងក្តាប់មួយកងតូចដែរ កងធំផង កងតូច

ក្តាប់មួយកងតូចដែរ។

ស៖ តើ ឈន នេះមកពីភូមិតែមួយដូចលោកស្រីដែរ ឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ គាត់មកពីបញ្ញាជី ឃុំត្បូងក្រពើ។

ស៖ ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សប្រហែលជា១០០នាក់ដែលលោកស្រីបាននិយាយ តើភាគច្រើននៃអ្នកទាំងនេះ ឬថាចំនួនប្រហែលជាពាក់កណ្តាលនៃអ្នកទាំងអស់នេះ មកពីភូមិរបស់លោកស្រី ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ ក្នុងមួយកងធំៗ ១០០នាក់ហ្នឹងឯង វាមានចល័តមកគ្រប់សង្កាត់ៗ ស្រុកសន្ទុក ស្រុកបារាយណ៍ -- អ៊ំនែ៎! សណ្តាន់ ស្ទោង មកតាមស្រុក ហើយមកតាមឃុំ។ ឃុំក្រសាំង សានគរ មកចម្រុះគ្នាទាំងអស់។

ស៖ ហើយនៅក្នុងក្រុមរបស់លោកស្រីតើមានប្រជាជនប៉ុន្មាននាក់មកពីភូមិរបស់លោកស្រី?

ឆ៖ នៅក្នុងកងចល័ត តំបន់ហ្នឹងមកពីភូមិនាងខ្ញុំ មកចំនួនបីនាក់។

[១៣:៣៥:៤៥]

ស៖ ដូច្នេះ -- បាទ សូមរៀបសម្រួលឡើងវិញ។ តើលោកស្រីមានថ្ងៃឈប់សម្រាករៀងរាល់ ១០ ថ្ងៃម្តង ក្នុងមួយខែៗនេះ គឺថាដល់ថ្ងៃទី១០ គេតែងតែឲ្យឈប់សម្រាកអ៊ីចឹង ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ សម្រាកបានលុះត្រាតែខ្សោយខ្លាំងទៅមិនរួចឈប់ មួយថ្ងៃ។ គេដាស់ទៅថាឈឺទៅ បានមួយថ្ងៃ ឈប់ញ៉ើកពេកអត់បានទេ។

ស៖ ហើយនៅថ្ងៃដែលគេឲ្យឈប់សម្រាកហ្នឹង លោកស្រីទៅលេងភូមិ ឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ សម្រាកឈឺ អត់មានទៅណាបានទេ។

ស៖ ខ្ញុំសួរសំណួរនេះដោយសារថា មានសាក្សីខ្លះបានបញ្ជាក់ថា មានថ្ងៃឈប់សម្រាកម្នាក់ៗអាចឈប់សម្រាករៀងរាល់ ១០ថ្ងៃ ដល់ថ្ងៃទី១០ ហ្នឹង ឲ្យឈប់សម្រាកមួយថ្ងៃហើយ។ តើក្រុមរបស់លោកស្រីហ្នឹង គេឲ្យឈប់សម្រាកដូចគ្នាអ៊ីចឹងដែរ ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ ចាស ក្រុមខ្ញុំ កងខ្ញុំគឺគ្មានៗ ថ្ងៃ ១០ថ្ងៃសម្រាកម្តង គឺគ្មាន។

ស៖ ព្រឹកមិញនេះ លោកស្រីត្រូវបានសួរសំណួរ និយាយថា ប្រសិនណាជាអ្នកណាម្នាក់ឈឺញ៉ើកញាប់ពេកគឺថាត្រូវគេយកទៅឲ្យរៀនសូត្រ។ ខ្លួនលោកស្រីផ្ទាល់នេះ ធ្លាប់ដែលបានគេយកទៅរៀនសូត្រ ឬក៏ដាក់វិន័យ ដោយរបៀបណាមួយទេ? ឬនិយាយម៉្យាងទៀតថា ក្នុងពេលលោកស្រីធ្វើការនៅ

ឯការដ្ឋានលើកទំនប់ហ្នឹង តើខ្លួនលោកស្រីផ្ទាល់ ធ្លាប់ត្រូវគេយកទៅអប់រំរៀនសូត្រដែរទេ?

ឆ៖ ចាស អត់មានទេ ប៉ុន្តែគេគំរាមថា តែឈឺញឹកពេក គេយកទៅអប់រំរៀនសូត្រ តែនាងខ្ញុំមិនដែលបានឈប់ញឹកទេ ព្រោះនាងខ្ញុំ ១៧មេសា។

[១៣:៣៨:៥៣]

សៈ តើមានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមរបស់លោកស្រី បានធ្លាក់ខ្លួនឈឺញឹកញាប់ ហើយត្រូវគេយកទៅរៀនសូត្រញឹកញាប់ដែរឬទេ? តើមាននរណាម្នាក់ នៅក្នុងក្រុម នៅក្នុងកងលោកស្រី ឬក៏ក្រុមលោកស្រីនោះ ធ្វើការមិនគ្រប់ថ្ងៃដោយសារឈឺញឹកញាប់ ហើយត្រូវគេយកទៅរៀនសូត្រទេ?

ឆ៖ ចាស មិនដែលបានយកទៅអប់រំនៅឯណាទេ គ្រាន់តែប្រធាន១ក្រុមប្រជុំ១រួចប្រធាន -- បើនៅតែឈឺញឹកទៀត ប្រធានកងតូចគេហៅប្រជុំ ចូលរួមនឹងប្រធានកងធំផង ចូលរួមអប់រំណែនាំនឹងកន្លែងរោងហ្នឹង។

សៈ ខ្ញុំយល់ហើយ ក៏ប៉ុន្តែតើវាត្រឹមត្រូវឬក៏អត់ទេ ប្រសិនណាជាខ្ញុំនិយាយថា តាមដែលលោកស្រីដឹង គ្មានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងកងរបស់លោកស្រី គឺត្រូវបានគេយកទៅឲ្យរៀនសូត្រ ដោយសារតែធ្វើការមិនបានគ្រប់គ្រាន់នោះទេ. អ៊ីចឹង ឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ ចាស អត់មានបានយកទៅរៀនសូត្រឯណាទេ គ្រាន់តែប្រជុំនៅហ្នឹងរោងហ្នឹង ប្រជុំ។ គ្រាន់តែប្រជុំគេថា ឈឺញឹក ឈឺអី ប្រយ័ត្នគេយកទៅកសាង អប់រំ មាន។ បើថាចេញដឹក យកទៅអប់រំឯណាអត់មានទេ។

សៈ ខ្ញុំយល់ហើយ។ ចុះចំពោះសមាជិកពីរកងទៀត តើលោកស្រីមានបានដឹងឧទាហរណ៍ណាមួយ នៅពេលណាមួយ នៅពេលដែលទៅធ្វើការដូចគ្នានៅកន្លែងលើកទំនប់ហ្នឹង ត្រូវបានគេយកទៅរៀនសូត្រដែរទេ? កងពីរផ្សេងទៀតនោះ?

ឆ៖ គ្នាដល់ទៅ១០០នាក់ ដូច្នេះវាដាច់ឆ្ងាយពីគ្នា ពីខ្ញុំ ខ្ញុំមិនអាចដឹងទេ មិនដឹងគេយកទៅកសាង អប់រំឯណា ក៏ខ្ញុំមិនដឹងដែរ។ ព្រោះវា ធម្មតារែកដីវាទៅតាមខ្នងប្រឡាយ ខាង១ប្រឡាយទៅរហូត វាយទៅ ១០០នាក់ទៅវាយរហូត។ រោង ក៏រោងវែងពីគ្នាដែរ មិនដឹង។

សៈ បាទ ខ្ញុំយល់ហើយ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមរៀបសំណួរឡើងវិញ ឬក៏សួរតាមរបៀបផ្សេងវិញ។ តើមានឧទាហរណ៍ណាមួយដែលថា អ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមផ្សេងទៀតនោះ ពីរក្រុមផ្សេងទៀតនោះ ធ្លាប់ដែលប្រាប់ទៅលោកស្រីថា គាត់ត្រូវបានគេកសាង ឬក៏ដាក់វិន័យដែរឬក៏អត់ទេ? លោកស្រីដែល

ជួប រឿងជាក់ស្តែង ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ត្រូវបានអ្នកណាម្នាក់ប្រាប់ថា អ៊ីចឹងទេ?

[១៣:៤២:២០]

ឆ៖ ចាស មាន។ មាន គេដាក់វិន័យដូចថា ឈឺ ល្ងាចឡើង ខ្ញុំមកពីរែកដីវិញ គេប្រាប់ថា "អូ៎! មិត្តអើយ ថ្ងៃមិញ ព្រឹកមិញ គេឲ្យខ្ញុំដើររើសអាចម៍" អាចម៍ក្បែរៗរោងវាភាក ទៅដល់ត្រូវថ្ងៃក្រៀមទៅ វាបះដូចនំអំបិល ពីដើមយកឈើឆ្កឹះ យូរៗយកដៃចាប់។

ស៖ តើការគេឲ្យធ្វើបែបហ្នឹង ជាវិធានការដាក់វិន័យមកលើអ្នកនុ៎ង ឬក៏ថា ជាការឲ្យដើររើសអាចម៍បែបហ្នឹងជាទម្រង់មួយនៃការដាក់វិន័យទៅលើបុគ្គលហ្នឹង ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ ចាស តាមទម្រង់ខ្ញុំមើលប្រហែលជាដាក់វិន័យ ព្រោះគ្នាឈឺហើយ មិនឲ្យគ្នាសម្រាក ទៅឲ្យគ្នារើសអាចម៍ ដើររើសអាចម៍ដាក់បង្គី សែងបង្គីនាំគ្នាដើររើសអាចម៍។ តាមខ្ញុំយល់ប្រហែលជាដាក់វិន័យ។

ស៖ របៀបដាក់វិន័យមកលើបុគ្គលនេះ នេះគឺជាការកសាងមួយដែរ ឬក៏អត់ទេ ដូចដែលលោកស្រីជម្រាបកាលពីមុនឈប់សម្រាកបាយអ៊ីចឹង។ ថាតើការឲ្យធ្វើអ៊ីចឹងវាជាការកសាងមួយដែរ ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ តាមខ្ញុំយល់ខ្ញុំថា មិនកសាងទេ ប្រហែលជាដាក់វិន័យ។ ដាក់វិន័យឲ្យមនុស្សហ្នឹងរាងកុំឲ្យឈឺញឹកទៀត នៅតែឈឺញឹក ឲ្យរើសអាចម៍។ បើមិត្តគេចមិនចង់ទៅរែកដីហើយ មានតែឲ្យដើររើសអាចម៍។

ស៖ ខ្ញុំយល់ហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមសួររបៀបនេះវិញ។ បើសិនជាមានឧទាហរណ៍ណាមួយដូចជាអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំង១០០នាក់នេះ ត្រូវបានគេយកទៅកសាង ហើយបន្ទាប់ពីកសាងហើយត្រូវបានគេយកទៅអប់រំរៀនសូត្រ ឬក៏ដាក់វិន័យអីដែរទេ?

[១៣:៤៥:០០]

ឆ៖ ចាស មិនដែលបានឃើញយកទៅកសាងឯណាទេ។ គ្រាន់ថាគេគំរាមថាហ្នឹងកន្លែងរោងសម្រាក ពេលព្រឹកឡើង គេផ្លុំកញ្ចែដាស់ទៅ ចេញ អ្នកពលកម្មចេញទៅអស់ នៅសល់ប៉ុន្មាន អ្នកឈឺអានោះ គេប្រមាថ យកទៅ ថាយកទៅកសាង យកទៅអប់រំយកទៅអី។

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សូមលោកស្រីជម្រាបជូនតុលាការមើលថា ខ្លួនលោកស្រីផ្ទាល់នេះ ឬក៏អ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងកងរបស់លោកស្រីធ្វើការនៅឯការដ្ឋានលើកទំនប់ហ្នឹង ធ្លាប់ដែល

បានគេយក -- ធ្លាប់បានគេកសាងដែរឬទេ? ហើយហេតុអ្វីបានជាលោកស្រីប៉ាននិយាយថាពាក្យ "កសាង" នេះ ក៏មានន័យថាសម្លាប់ដែរនោះ?

ផ៖ ចាស ពាក្យថា "កសាង" ខ្លាចថាសម្លាប់។ មកពីកសាង១ម្តងពីរដង គេអាចយកទៅសម្លាប់ ចេះតែខ្លាចហើយ ខ្លាចគេយកទៅសម្លាប់។ ព្រោះធម្មតាជំនាន់នោះ សម្លាប់មនុស្សមែន មិនឲ្យខ្លាច។

ស៖ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ លោកស្រីបាននិយាយថា បើអ្នកណាម្នាក់កសាងពីរបីដង ហើយហេតុអីបានជាការកសាងលើកទី១ អាចឈានរហូតដល់សម្លាប់? លោកស្រីបានឆ្លើយថាយ៉ាងដូច្នេះ។

ផ៖ ខ្លាច អានេះខ្លាចទេ មិនមែនថាយកទៅសម្លាប់ទេ ខ្លាចគេយកទៅសម្លាប់។ គេអប់រំកសាង គេបាត់ខ្លួន មិនដឹងយកទៅខាងណា។

ស៖ ខ្ញុំចូលទៅប្រធានបទមួយថ្មីទៀត។ កងដែលមានមនុស្សចំនួន១០០នាក់នេះ ត្រូវបានគេចែកដីឲ្យជីកនៅឯការដ្ឋានលើកទំនប់ហ្នឹង តើលោកស្រីនៅចាំទេ ក្រុមណាដែលជីកដីជាប់ជាមួយនឹងកងរបស់លោកស្រី? ប្រជាជនមកពីភូមិណា មកពីឃុំណា មកពីកងណា ដែលត្រូវបានគេចែកដីឲ្យជីកដើម្បីលើកទំនប់ហ្នឹង ជាប់ជាមួយនឹងកងលោកស្រី?

[១៣:៤៨:២២]

ផ៖ កងខ្ញុំ កងទី១ គឺនៅមុនគេ ជាប់ពីកងខ្ញុំ ទៅខាងកើតខ្ញុំទៀត គឺស្រុកគេផ្សេង ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

ស៖ តើលោកស្រីដឹងទេ ឬក៏ចាំបានទេ ស្រុកណាដែលមកជីកជាប់ជាមួយនឹងកងរបស់លោកស្រីហ្នឹង?

ផ៖ ចាំមិនបានទេ។ មិនដឹងស្រុកណាទេ ព្រោះប្រជាជនច្រើន មនុស្សវាច្រើន គ្មានបានទៅចាប់អារម្មណ៍សួរស្រុក សួរខេត្តសួរអីគេទេ ចំណាំតែកងឯង ៣០នាក់ ១០០នាក់ជាង កងធំ។ ១០០នាក់ កងធំ ស្គាល់។ កងតូច កងអីគ្នាឯង កងតូច ពីរកងតូចទៀតផង នៅស្គាល់ឈ្មោះមិនអស់។

ស៖ តើកន្លែងកងលោកស្រីដេកនៅជិតកន្លែងកងដទៃទៀតដេកហ្នឹងដែរឬក៏អត់? តើកងលោកស្រីហ្នឹង ដេកនៅជិតកងដែលជីកជាប់ជាមួយនឹងកងលោកស្រីដែរទេ?

ផ៖ ចាស អត់ទេ។ កងខ្ញុំ នៅកងខ្ញុំ។ បីកងតូច មួយកងធំ នៅជាមួយគ្នារហូត មួយរោងអីចឹងទៅ។ ១០០នាក់នេះ មួយរោង។ រោងមួយនេះ ដាក់ចំណុះ១០០នាក់។

[១៣:៥០:០០]

ស៖ តើត្រឹមត្រូវទេ បើខ្ញុំនិយាយថា ក្រុមដែលជីកជាប់ជាមួយនឹងកងលោកស្រី គឺថាម្នាក់ៗ រវល់រៀងខ្លួន មានបានទទួលបាយ ទឹក កន្លែងស្នាក់អាស្រ័យ ហើយក៏មានការទទួលដាក់វិន័យ ឬក៏ និយាយម្យ៉ាងទៀតបានថា គឺកងដទៃទៀតហ្នឹង គឺថាមិនមានសិទ្ធិអំណាច ក្នុងការដាក់វិន័យមកលើកង របស់លោកស្រីទេ? អ៊ីចឹង ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ បានន័យថា មិនៗដឹងកងគេ មិនដឹងស្រុក មិនដឹងភូមិ វាអត់ដឹង ព្រោះនៅកងខ្ញុំ ក្នុងមួយ កងខ្ញុំ រោងខ្ញុំដាច់ដោយឡែកពីគេ ក្នុង១០០នាក់នេះ កងរោងមូល។ នៅស្រុកសន្ទុក ស្រុកបារាយណ៍ ណាទៀត ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។ ធ្វើការងារក៏មិនបានទៅឈរលេងជាមួយគ្នាដែរ ត្បិតតែកងជាមួយគ្នា អត់បាន ឈរលេងសម្រាកអី ឲ្យបានឈរលេងអីអត់ទេ។ បើរែកដីយកទៅចាក់ ដើរមកវិញ ដូចរត់ ប្រញាប់មក ដល់រណ្ដៅវិញ។

ស៖ ខ្ញុំគិតថាលោកស្រីឆ្លើយនឹងសំណួរខ្ញុំហើយ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យច្បាស់ ឥឡូវខ្ញុំសួរថា មនុស្សម្នាក់ ៗក្នុងចំណោម១០០នាក់នេះ គឺថាត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្លួនឯង ចំណីអាហារ កន្លែងដេក ស្ថានភាព សុខភាព។ មានន័យថា ម្នាក់ៗត្រូវ -- មួយក្រុមៗនោះ គឺថាត្រូវមើលទទួលខុសត្រូវ ដោយក្រុមខ្លួនឯង ផ្ទាល់ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ចាស បានៗសិទ្ធិសេរីភាពមកពីណានឹងទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯង ចុះបើថ្នាំនៅលើគេ ឆ្នាំង បាយនៅលើគេ ចាននៅលើគេ បានអ្វីមកទទួលខុសត្រូវខ្លួនឯង វាគ្មាន។

[១៣:៥២:៥៣]

ស៖ បាទ ខ្ញុំយល់ហើយ។ នៅក្នុងកងរបស់លោកស្រីដែលមានមនុស្សប្រហែល១០០នាក់ តើ ការងារហ្នឹងគេធ្វើផ្លាស់ប្ដូរវេនគ្នាទេ? មានន័យថា ឬក៏ថាទាំង១០០នាក់ហ្នឹង ធ្វើការទាំងអស់គ្នា ព្រមៗ គ្នាតាំងពីដើមទី រហូតដល់ចុងបញ្ចប់ ឬក៏គេផ្លាស់វេនគ្នាដែរ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ ធ្វើទាំងអស់គ្នា អត់មានពីណាថា អ្ហ៎! ឯងក្រុមនេះសម្រាកម្ដង ក្រុមនោះ ទៅម្ដង កងនេះសម្រាក កងនោះនៅអី អត់ទេ គឺសម្រុកទាំងអស់គ្នា។

ស៖ សូមអរគុណលោកស្រី។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមសួរអំពីពេលម៉ោងធ្វើការក្នុងមួយថ្ងៃៗ។ ព្រឹក មិញនេះ លោកស្រីជម្រាបជូនអង្គជំនុំជម្រះថា កាលណាគេវាយជួង គឺជាសញ្ញាមួយដល់ម៉ោងចាប់ផ្ដើម ធ្វើការហើយ។ ជួងនេះ ជាជួងដែលប្រើសម្រាប់តែក្រុមលោកស្រី ក៏ជាជួងដែលគេវាយទៅ ក៏ជា សញ្ញាប្រាប់ថា ក្រុមដទៃទៀត ក៏ត្រូវតែចុះធ្វើការនៅពេលម៉ោងដូចៗគ្នាដែរ?

ឆ៖ ចាស ជួងនេះ កងគេដទៃទៀត ឮមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែក្នុងមួយកងធំខ្ញុំ ត្រូវតែមានជួងមួយ ដាច់ខាតត្រូវមានជួងមួយ ប្រធានកងទៅវាយ។ កងគេទៀត ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។

ស៖ តើលោកស្រីអាចមើល អាចក្រឡេកមើលទៅក្រុមដទៃទៀតដែលកំពុងធ្វើការហ្នឹងបានទេ?

ឆ៖ ក្រឡេកមើលចេះតែបាន មើលឃើញគេ។ បើចង់ថាឲ្យគេចុះ មិនទាន់ចុះ យើងក៏ចុះមុនគេអី ពីណាចុះមុន អាចម៍ដី៤ម៉ែត្រគូបផង អាល័យនៅទ្រេតទ្រោតរែកដីមិនរួច គេមិនឲ្យបបរហូបទៀត មិនរមួលពោះស្លាប់។

[១៣:៥៥:៥៣]

ស៖ ខ្ញុំយល់មិនទាន់ច្បាស់ទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់សួរថា អ្នកធ្វើការមកពីកងផ្សេង មកពីស្រុកផ្សេង តើគេចាប់ផ្តើមធ្វើការនៅពេលព្រឹកនោះ ក្នុងម៉ោងតែមួយដូចក្រុមលោកស្រីដែរឬទេ?

ឆ៖ ចាស ដូចៗគ្នា គឺអើតទៅឃើញតែខ្ញុំចុះទៅដល់ទំនប់ ខ្នងទំនប់ ឃើញគេទៅទាំងអស់តែគ្នាហ្នឹងឯង។ គ្រាន់តែខុសត្រូវគ្នាបន្តិចបន្តួច យឺតយ៉ាវម៉េចមិនដឹង លឿនជាងបន្តិចក៏មិនដឹង។ ប៉ុន្តែឲ្យថាដល់ម៉ោងប្រាំពីរ គឺក្បាលខ្មៅប្រក់បណ្តោយ។

ស៖ ព្រឹកមិញនេះ លោកស្រីក៏បានឆ្លើយថា លោកស្រីធ្វើការនៅពេលយប់តែពេលណាខែភ្លឺទេ។ បើ -- តើខ្ញុំយល់ត្រឹមត្រូវទេថា គឺនៅពេលដែលខែងងឹតហ្នឹង គឺថាគេអត់ឲ្យលោកស្រីធ្វើការទេ គឺគេឲ្យធ្វើការពេលយប់តែនៅខែភ្លឺទេ។ អ៊ីចឹងមែនឬ?

ឆ៖ ចាស អារឿងនេះវាពិត។ កាលណាខែងងឹត អំពូលម៉ែត្រគេដាក់នៅខ្នងទំនប់ ដាក់ជើងទំនប់ វាមិនអាចភ្លឺក្នុងរណ្តៅយើងកាប់។ ដល់ខែភ្លឺ វាបានលោកខែភ្លឺទៅ យើងជីកដីមកពីនោះរែកឡើងមក វាបានភ្លឺនឹងអំពូលម៉ែត្រ។ ដល់ខែងងឹតអត់ឲ្យរែកទេ។

ស៖ តើចំណុចនេះមានន័យថា គឺនៅពេលព្រឹកដូចគ្នាអ៊ីចឹងដែរទេ គេចាប់ផ្តើមធ្វើការលុះណាតែភ្លឺស្រឡះ ឬក៏ថា គេចាប់ផ្តើមធ្វើការលុះណាតែថ្ងៃរះសិន ឬក៏យ៉ាងណានៅពេលព្រឹក?

ឆ៖ អត់មានចាំថ្ងៃរះទេ។ ជួនកាលខែ -- ថ្ងៃមិនទាន់រះទេ ឲ្យតែភ្លឺច្បាស់ គឺទៅដល់រណ្តៅជីកទៅ។ បើពីណារហ័សបានជីក គឺរហ័សបានរួចអាចម៍ដី ពីណាក្រជីក វាយូរ។

ស៖ តើត្រឹមត្រូវដែរឬទេថា លោកស្រីត្រូវគេឲ្យឈប់សម្រាក នៅពេលព្រឹក គឺនៅពេលលោកស្រីចាប់ផ្តើមធ្វើការពេលព្រឹក រហូតដល់បាយថ្ងៃត្រង់ គឺថាចន្លោះពេលនេះ ពាក់កណ្តាលពេលព្រឹកហ្នឹងគេឲ្យសម្រាក។ តើត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ត្រឹមត្រូវ សម្រាកម៉ោងដប់មួយហូបបបរ។

ស៖ សាក្សីខ្លះបានឆ្លើយថា នៅពេលបាយថ្ងៃត្រង់ គឺឈប់សម្រាកបាយនៅម៉ោងដប់មួយរហូតដល់ម៉ោងមួយរសៀល ហើយក្រុម -- សាក្សីខ្លះថា សម្រាកចាប់តាំងពីម៉ោងដប់មួយ រហូតដល់ម៉ោងពីររសៀល។ លោកស្រីចាំច្បាស់ទេ តើលោកស្រីឈប់សម្រាកបាយថ្ងៃត្រង់ហ្នឹងពីម៉ោងប៉ុន្មាន? ហើយចុះធ្វើការវិញនៅម៉ោងប៉ុន្មានដែរ?

[១៤:០០:៣០]

ឆ៖ ចាស ឈប់ម៉ោងដប់មួយ ទម្រាំដើរពីខ្ទង់ទំនប់មកដល់កន្លែងរោងបបរ គឺចង់កន្លះម៉ោងទៅហើយ ទម្រាំតែយើងហូបរួច ហុតបបរពីរវែកនេះរួច ត្រឡប់មកគឺម៉ោងដប់ពីរ។ ម៉ោងដប់ពីរ ខ្លះលើសតិច ទៅដល់សម្រាកដល់ម៉ោងមួយកន្លះអី គ្មានៗពេលទេ។ ម៉ោងដប់ពីរ ត្រឡប់ទៅវិញ ទម្រាំដើរចេញទៅដល់វិញ វាម៉ោងដប់ពីរកន្លះហើយនេះ វែកទៀតទៅបាត់ហើយ អត់មានពេលសម្រាកទេ។

ស៖ កាលពីម្សិលមិញលោកស្រីឆ្លើយថា គ្មានអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងកងរបស់លោកស្រី ឬក៏នៅក្នុងក្រុមរបស់លោកស្រី មាននាឡិកាពាក់ទេ នៅពេលដែលៗគេ ពួកគាត់ធ្វើការនោះ។ បើអ៊ីចឹងធ្វើម៉េចបានលោកស្រីដឹងថា វាម៉ោងដប់ពីរ ដែលតាមពិតវាអាចជាម៉ោងមួយ ម៉ោងពីរ អ៊ីចឹង។ ធ្វើម៉េចលោកស្រីដឹងម៉ោង បើអត់មាននាឡិកាពាក់ផង?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាល់ទាន់ឆ្លើយតប!

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំសូមទោស មិនបាន -- អត់មាននាឡិកាពាក់មែន ប៉ុន្តែប្រធានកងធំគេមាន ប្រធានកងតូចមាន គេប្រាប់ម៉ោងដប់ពីរហើយត្រូវវិលត្រឡប់ទៅវិញ បើថាឲ្យសមាជិកអត់មានទេ នាឡិកា។ បើប្រធានកងតូច ប្រធានកងធំ ដាច់ខាតត្រូវតែមាន ម្នាក់ចង់ពីរ។

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ស៖ អ៊ីចឹងតាមចម្លើយរបស់លោកស្រីមានន័យថា ពេលបាយថ្ងៃត្រង់ហ្នឹង គឺមិនមែនចាប់ពីម៉ោងដប់មួយ ទៅដល់ម៉ោងមួយទេ គឺខ្លីជាងនេះទៅទៀត តិចជាងនេះទៅទៀត។ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ខ្លី ចង់និយាយថាម៉ោងដប់ឈប់សម្រាក ក៏ម៉ោងដប់កន្លះអីនុ៎ង មិនមែនទេ។ ប្រធានកងគឺម៉ោងដប់មួយ គឺវាយជួងឲ្យឈប់។

ស៖ ខ្ញុំសូមបន្តទៅមុខទៀត។

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

លោកប្រធាន ខ្ញុំសូមការអនុញ្ញាតបង្ហាញខ្សែភាពយន្តទៅជូនសាក្សីដូចសហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ហាញកាលពីពីរថ្ងៃមុន បង្ហាញសាក្សី គឺឯកសារ E3/3014R។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាត!

ហើយផ្នែកខាងសោតទស្សន៍បង្ហាញឯកសារនៅលើកុំព្យូទ័រនៅ -- ទៅតាមសំណើសុំរបស់មេធាវី វ៉ិចទ័រ កូប៉េ!

[១៤:០៥:០០]

(ការបង្ហាញឯកសារជារូបភាព)

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ប្រហែលជាខុសហើយ ខ្ញុំសូមបង្ហាញពីរនាទី។ មិនមែនបង្ហាញតែត្រឹមសារនេះទេ គឺនៅគឺវីដេអូឃ្លីបរហូតទៅដល់នាទីៗ ០២:២០។

(ការបង្ហាញឯកសារជារូបភាព)

[១៤:១០:៥០]

សួរដោយលោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េ៖

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាពិបាកចំណាំបន្តិចហើយនៅពេលលោកស្រីពិនិត្យមើលវីដេអូឃ្លីបនេះទៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមសួរលោកស្រីសំណួរមួយចំនួនថា នៅក្នុងខ្សែវីដេអូនេះ តើលោកស្រីចំណាំបានថានេះ ក្រុមមនុស្សអម្បាញ់មិញនេះ កំពុងតែធ្វើការនៅទំនប់ ១មករា ឬក៏អត់ទេ?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ កន្លែង នៅកន្លែងខ្ញុំអត់ដែលឃើញទេ។ ថតកុន ថតអី គឺគ្មាន។ ខ្ញុំអត់ដែលជួបប្រទះ ក្រែងលោកងគេទៀតម៉េចមិនដឹង កន្លែងគេទៀតម៉េចមិនដឹង កន្លែងខ្ញុំអត់។

[១៤:១១:៣៩]

ស៖ ខ្ញុំមានសំណួរច្បាស់លាស់មួយចំនួនទាក់ទងទៅនឹងវីដេអូឃ្លីបអម្បាញ់មិញ។ ព្រឹកមិញនេះ

គឺលោកស្រីត្រូវបានសួរពីរឿងការពាក់មួក យើងឃើញថានៅក្នុងវីដេអូឃ្លីបអម្បាញ់មិញគឺថា អ្នកធ្វើការស្ទើរតែទាំងអស់មានមួកពាក់។ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនអង្គជំនុំជម្រះបានទេ ក្រុមរបស់លោកស្រីនេះ បានសម្លៀកបំពាក់ និងមួកទាំងអស់នេះមកពីណាដែរ?

ឆ៖ កងខ្ញុំមួកស្លឹកត្នោត មិនមែនមួកចាក់ស្លឹកត្នោត។ មួកអំមិញ មួកចាក់ស្លឹកត្នោត មួកខ្ញុំមួកដេរស្លឹកត្នោត។ កាត់ស្លឹកត្នោតប្រវែងៗនេះមកតម្រៀបដេរ។ មួកអំមិញ មួកចាក់ស្លឹកត្នោតយកមកដេរ។ ក្រងស្លឹកត្នោតរួចយកមកដេរ មួកអំមិញ មិនមែនកន្លែងខ្ញុំទេ។ មួកបានមកដេរខ្លួនឯង។ ពីណាអ្នកចេះទៅ កាត់ស្លឹកត្នោតទៅយប់ឡើងដេរទៅ។

សៈ អម្បាញ់មិញនេះ លោកស្រីឃើញប្រជាជនភាគច្រើនដែលរែកដីនៅក្នុងបង្គី ចំនួនដីនៅក្នុងមួយបង្គីៗគឺវាប្រហែលគ្នាទៅនឹងចំនួនដីដែលលោកស្រី និងសមាជិកក្រុមលោកស្រីរែកដែរ ឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ ដីដាក់ហ្នឹងបង្គី ធម្មតាបើបង្គីតូចគេដាក់បានតិច។ បង្គីតូចដាក់បានតិច បង្គីណាធ្វើឲ្យធំដាក់បានច្រើន បង្គីតូចវាក្រអស់អាចម៍ដី ក្របានបានចំនួនម៉ែត្រគូប។ បើធ្វើបង្គីបានធំ រហ័សជីកដីដាក់បានច្រើន ក៏រហ័សបានម៉ែត្រគូបដែរ។ បង្គីខ្ញុំមិនមែនប៉ុនៗណេះទេ ខ្ញុំនិយាយដោយត្រង់ មិនមែនប៉ុនៗណេះទេ។

[១៤:១៤:១២]

សៈ ហើយសំណួរចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំពាក់ព័ន្ធនឹងវីដេអូឃ្លីបនេះ នៅក្នុងខ្សែវីដេអូនេះ លោកស្រីឃើញឡានឈូសដី តើលោកស្រីនៅចាំទេ ថានៅទំនប់ ១មករា ដែលលោកស្រីធ្វើការហ្នឹងលោកស្រីដែលឃើញមានអាប៊ុលដូហ្ស៊ែរ គឺឡានដែលរុញដីអម្បាញ់មិញ អ៊ីចឹងទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ។ អត់ដែលបានឃើញទេ។

សៈ សូមអរគុណលោកស្រី ខ្ញុំសូមចូលទៅប្រធានបទមួយថ្មីទៀត។ លោកស្រីទើបនិយាយអំពីរដូវភ្លៀង។ ខ្ញុំសូមអានសម្រង់ខ្លីមួយ ចេញពីសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីផ្សេងដែលធ្លាប់ធ្វើការនៅទំនប់១មករាដែរ។

លោកប្រធាន សាក្សី មាស ឡៃហួរ នៅថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា គាត់បានឆ្លើយជូនអង្គជំនុំជម្រះ។ ខ្ញុំមិនឃើញមានពេលម៉ោងច្បាស់ឡើយ ប៉ុន្តែនៅត្រង់ទំព័រ៥៨ ជាភាសាអង់គ្លេស ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ពេលវេលាម៉ោងពិតប្រាកដជូនអង្គជំនុំជម្រះ។

សាក្សីសួរទៅ -- សំណួរសួរទៅសាក្សីរូបនោះគឺដូចតទៅ៖ "លោកស្រីបាននិយាយថា លោកស្រី

មិនអាចធ្វើការបានទេនៅរដូវវស្សា ឬពេលកំពុងភ្លៀង។ ចុះបើមានភ្លៀង តើលោកស្រីធ្វើអី គេឲ្យលោកស្រីធ្វើអីទៅវិញ? ហើយសាក្សីរូបនេះ បានឆ្លើយថា៖ នៅពេលដែលវាភ្លៀង យើងមិនអាចរែកដីបាន គឺគេអនុញ្ញាតយើងឈប់សម្រាក ដោយសារតែការរែកដីមកច្រាំងប្រឡាយហ្នឹង គឺថាវារអិលណាស់”។ គឺនៅម៉ោងដប់បួនរសៀល សាក្សីឆ្លើយនៅម៉ោងដប់បួនរសៀល។ តើចម្លើយរបស់សាក្សី មាស ឡៃហួរ នេះ អាចជួយរំឭកដល់ការចង់ចាំរបស់លោកស្រីបានទេ?

[១៤:១៦:៤៦]

ឆ៖ ចាស កន្លែងខ្ញុំវារអិលមែន ភ្លៀងខ្លាំងរអិលមែន ប៉ុន្តែមិនអាចឈប់បានទេ។ ដូចខ្ញុំជម្រាបបានពីព្រឹក កាប់កូនឈើប្រវែង១ណេះ រណ្ដៅជីកនឹងអន្លង់អាចម៍ដី គេធ្វើរាងពេនដូចជណ្ដើរឡើងទៅ កាប់កូនឈើខ្លី១ដាក់រ៉ៃឈើឃាំង ឃាំងបោះបង្គោលខាំងទៅ កាប់កូនឈើដាក់រែកឡើង។ បើសិនជាមិនធ្វើដូច្នេះ អាចម៍ដីនោះ វាអស់៤ម៉ែត្រគូប ក្នុងម្នាក់មួយថ្ងៃ វាអត់ត្រូវអស់ទេ អាល័យតែឈប់។ ស្អែកឡើងថែម៤ម៉ែត្រគូបទៀត បើសិនជាអានេះ ឧទាហរណ៍សល់តែ ២ម៉ែត្រគូបទៀតចុះ វាឡើង៦ម៉ែត្រគូបបាត់ហើយ។ ស្អែកទៀត អត់ទៀត ត្រូវលានភ្នែកហើយ ស្អែកនោះ។

ស៖ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការចាត់តាំងឲ្យធ្វើការ តើលោកស្រីអាចជម្រាបជូនអង្គជំនុំជម្រះបានទេថាមេកងអាចត្រួតពិនិត្យទៅលើលោកស្រី ឬអ្នកធ្វើការជាមួយលោកស្រីអាចសម្រេចការងារ៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃ ម្នាក់ក្នុងមួយថ្ងៃ ពិតជាបានធ្វើគ្រប់ចំនួនដែលកំណត់នេះមែន។ តើមេកងអាចត្រួតពិនិត្យបានដោយរបៀបណាដែរ?

ឆ៖ ចាស ល្ងាចម៉ោងបួន ចាប់ផ្ដើមមេកងដើរមើល មើលតាមក្រុម។ ក្រុមណានៅ ក្រុមណាជិតរួច ក្រុមណានៅច្រើន វ៉ៃលែកពីក្រុមជិតរួច ទៅជួយកាប់ក្រុមនៅច្រើន។ ក្រុមនៅច្រើន ក្នុងមួយក្រុមហ្នឹងឯង វាមានឈឺ ដូច្នេះគ្នាជីកតែឯង ៤ម៉ែត្រគូបតែឯងហ្នឹង ជីកអត់រួចទេ វាកាប់ផង ជីកផងបានអត់រួចនោះ។ ដកអាក្រុមណាជិតរួចនោះ ដកម្នាក់ទៅ ទៅជួយកាប់ខាងនោះ ឲ្យគ្នាអ្នករែកនោះក៏ជួយរែកទៅ ឲ្យគ្នាកាប់។ ម៉ោងបួន គឺប្រធានកងធំចុះដើរមើលហើយ ពីរនាក់កងតូច បីនាក់នេះគេដើរប្រត្រុយមើលហើយ។

[១៤:១៩:២៣]

ស៖ អ្វីដែលខ្ញុំព្យាយាមចង់ដឹងនោះ គឺថា តើមេកងនោះអាចពិនិត្យមើលដីចំនួន៤ម៉ែត្រគូបម្នាក់ក្នុងមួយថ្ងៃហ្នឹង អាចពិនិត្យបានដោយរបៀបណា? របៀបគេវាស់វែង មេកង គេវាស់វែងដោយ

របៀបណា? តើគាត់មានឧបករណ៍អីត្រូវយកមកវាស់វែងដើម្បីឲ្យដឹងថា ម្នាក់ៗពិតជាសម្រេចផែនការដែលបានកំណត់ក្នុងមួយថ្ងៃនេះ បានដោយរបៀបណា?

ឆ៖ ចាស ក៏ពិបាកអី ម៉ែត្រនោះ កាប់ឈើទៅ។ កាប់កូនឈើទៅ វាស់ម៉ែត្រទៅ វាស់ហត្ថទៅ ចាក់ដីទៅ មានទៅពិបាករកម៉ែត្រខ្សែទាញឯណា។ ម៉ែត្រដើរកាន់នឹងដៃទៅមកៗ មួយថ្ងៃៗ ដើរកាន់ម៉ែត្រ។

ស៖ ការវាស់ឲ្យដឹងចំនួនម៉ែត្រគូបសម្រាប់ក្រុមទាំងមូល មានន័យថា តើមេកងគេវាស់របៀបណាដើម្បីឲ្យដឹងថា ចំនួនមនុស្ស៣០នាក់ ក្នុងមួយក្រុមហ្នឹង នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃនោះ ប្រាកដជាបានសម្រេចគ្រប់ៗគ្នាទាំង៣០នាក់ហ្នឹង?

ឆ៖ ចាស ថាគេដើរវាស់ៗដី យកម៉ែត្រ គេកាន់ម៉ែត្រនឹងដៃហ្នឹងគេចាក់ទៅ។ ទទឹងប៉ុន្មាន អាចម៍ដីដែលយើងកាប់បានជម្រៅនេះប៉ុន្មាន អាទៅមុខប៉ុន្មាន អាទៅនុះប៉ុន្មាន គេវាស់ទៅ គេដឹងហើយ គេវាស់ពី -- វាស់ហើយ យើងយកចបចស្រេចទៅ កាប់ៗកាប់ជុំវិញទៅ។ ដល់ល្ងាចម៉ោងបួន គេចាប់ដើរមកមើលដីហ្នឹងហើយ នៅប៉ុនណា អស់ត្រឹមណា។

[១៤:២១:៣៤]

ស៖ តើត្រឹមត្រូវដែរទេ ដែលថាការវាស់ចំនួនដីសរុបតែម្តង គឺមានន័យថា ថ្ងៃល្ងាចឡើង គេមិនវាស់សម្រាប់ម្នាក់ៗទេ គឺគេវាស់សម្រាប់មួយក្រុមហ្នឹង ឬក៏មួយកងហ្នឹងតែម្តង។ តើអ៊ីចឹង ឬក៏អត់ទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ វាស់តែតាមបុគ្គលម្នាក់ៗ។ ក្នុងម្នាក់ៗ ៤ម៉ែត្រគូប គឺវាស់ម្នាក់តើ។ ពីរនាក់ឯង ៨ម៉ែត្រគូប គេវាស់ត្រឹមៗពីរនាក់ -- ម្នាក់ៗម្នាក់តើ។ ដល់ពេលវាស់អ៊ីចឹងឯង អ្នកខ្លះចូលគ្នាពីរនាក់ទៅ ៨ម៉ែត្រគូប គេវាស់ទៅ។ ៨ម៉ែត្រគូបហ្នឹងឯង នៅសល់ប៉ុនណា។ បើពីណាជិតហើយ ឲ្យទៅជួយអាកន្លែងៗអាចម៍ដីនៅសល់ហ្នឹងឯងទៅ ដើម្បីឲ្យរួច។

ស៖ ក៏ប៉ុន្តែនៅម៉ោងបួនហ្នឹង គាត់ឃើញតែលទ្ធផលចុងក្រោយទេ។ អ៊ីចឹង គាត់មិនដឹងថាយើងវាស់បាន -- យើងជីកបានប៉ុន្មាន ហើយសែងទៅបានប៉ុន្មាន។ អ៊ីចឹងគាត់មានអាចវាស់បានតែការងាររបស់ក្រុមទាំងមូលទេ គាត់មិនអាចទៅវាស់ម្នាក់ៗបានទេ បើខ្ញុំគិតមើលទៅនោះ?

ឆ៖ ចាស វាស់នោះ មិនមែនៗប្រធានកងតូចដើរមកវាស់ទេ កងតូចមិនប្រាប់ប្រធានក្រុម! ក្នុងមួយក្រុមវាមាន១០នាក់ ឬ១២នាក់ហ្នឹងឯង ក្រុមហ្នឹងឯងមកវាស់។ វាស់ៗដឹងថា -- ពីម៉ោងបួន -- វាស់អាចម៍ដីនៅសល់ហើយ វាស់បន្ថែមទៀត ក៏ត្រូវវាស់ពីល្ងាចឲ្យហើយដែរ ទាំងអស់ ព្រឹកឡើងយើង

មកដល់ ចាប់ផ្ដើមការងារបណ្ដោយ។ មិនមែនប្រធានកងធំដើរមកវាស់ចែករហូតទេ ប្រធានកងធំគេបែងចែកដីទៅកងតូច កងតូច ចែកទៅក្រុម ក្រុមចែកមកសមាជិក។

[១៤:២៣:៥៩]

ស៖ ខ្ញុំដឹងថា សំណួរដែលខ្ញុំសួរនេះ គឺជាសំណួរពិបាក ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងបន្តទៅទៀត។ លោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំចង់និយាយអំពីបញ្ហាអនាម័យនៅលើការដ្ឋាន។ លោកស្រីនិយាយថា លោកស្រីបានឈឺពីរដង។ លោកស្រីបានប្រាប់ផងដែរថា គេឲ្យថ្នាំនៅពេលឈឺពីរដងហ្នឹង។ តើលោកស្រីអាចជម្រាបបានទេថា លោកស្រីឈឺហ្នឹង ឈឺនៅពេលព្រឹក ហើយលោកស្រីសុំថ្នាំ ហើយគេឲ្យលោកស្រីសម្រាកទេ? លោកស្រីចាំទេថា នៅពេលដែលលោកស្រីឈឺហ្នឹង តើរឿងរ៉ាវវាយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ៖ ចាស ចាំបានតើ។ ឈឺហ្នឹងមិនមែនជាឈឺពិតប្រាកដទេ ឈឺហេវអស់កម្លាំង ទៅអត់រួច។ ញ័រជង្គង់ ញ័រជើងពេក សម្រាក ដេកសំកុកធ្វើឈឺទៅ។ ឈឺទៅ សួរពីណាកើតអី? ឈឺពោះ គេឲ្យថ្នាំអាចម៍ទន្សាយលេបមក។ បើថាឲ្យឈឺពិតប្រាកដមិនឈឺទេ វាហេវខ្លាំងពេក ទៅអត់រួចៗ ក៏ដេកសំកុកដល់ថ្ងៃទៅ គេហៅថាកើតអី? ឈឺពោះ។ ឈឺណា ទៅអត់រួចហើយ។

ស៖ ហើយអ៊ីចឹង នៅពេលដែលលោកស្រីប្រាប់ថាឈឺអ៊ីចឹង តើគេធ្វើយ៉ាងម៉េចដែរចំពោះលោកស្រី?

ឆ៖ នាងខ្ញុំមិនសូវឈឺញឹកញាប់ មានថាម៉េច គ្រាន់តែគេសួរថា "កើតអីដែរ?" ខ្ញុំថា ខ្ញុំឈឺពោះទៅអត់រួចទេ។ បើគេ -- ចំពោះគេអ្នកឈឺញឹកហ្នឹង គេទិតៀនណ៎ា គេទិតៀន គេកសាងទៅ គេហៅប្រជុំទៅ។ ខ្ញុំមិនដែលទេ គ្រាន់តែគេទៅ គេឲ្យថ្នាំលេបទៅ ក៏ស្អែកឡើងខ្ញុំទៅទៀតទៅ។

ស៖ ចុះពេលដែលលោកស្រីឈឺលើកទី២ គេឲ្យលោកស្រីសម្រាកទៀតទេ ពេលឈឺលើកទី២ហ្នឹង?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់ឆ្លើយតប!

[១៤:២៦:៥១]

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ក្រោយឡើងមួយខែជាងទៀត បានខ្ញុំឈឺលើកទី២។ ឈឺលើកទី២ ខ្ញុំឈឺក្បាលជង្គង់ ខ្ញុំឈឺហើមកជើង ហើមសរសៃកែងជើងក្រោយ ហើមជើងក្រោយទៅដើរអត់រួចៗ ខ្ញុំប្រាប់ពេទ្យគេៗ

មកមើល គេយកអាថ្នាំទឹកដបក្រហមៗ បេ១២អីមកចាក់។ ចាក់ពីរម្តុលព្រឹកហ្នឹងឯង ល្ងាចហ្នឹងឯង។ ចាក់រួចទៅ ចាប់ផ្ដើមអាចាក់ពីព្រឹកហ្នឹងវាហើមត្រគាក ចង់កើតអាប់សែ ៗត្រគាក គ្រុន ទៅជាគ្រុន។ រួចពីអានោះទៅ គេឈប់ចាក់អានោះ ព្រឹកស្អែកឡើងទៀត គេយកអាម្តុលវិទ្យាសាស្ត្រនោះមកត្បាល់ក្បាលជង្គង់និងសរសៃកែងជើងខ្ញុំ។ ក៏ខ្ញុំខ្លាចខ្ញុំ តាំងពីនោះ អាឈឺមិនឈឺៗ ក៏ខ្ញុំចេះតែទៅបន្តិចៗទៅវិញជាទៅ ក៏បាត់ទៅ ខ្ញុំរែកដីអត់កើតទេ។ ខ្ញុំអង្គុកកាប់ឲ្យគេអ្នករែកចុះ។ ឈឺពីរដងហ្នឹងឯង។

ស៖ អ៊ីចឹងហើយបន្ទាប់មកគេឲ្យលោកស្រីសម្រាកទេ?

ឆ៖ ខ្ញុំសម្រាកតើ ប៉ុន្តែសម្រាកបបរគេបន្ថយឲ្យដែរ ឲ្យរាវជាងមុន ពីរវែកដែរ ប៉ុន្តែរាវជាងមុន។ គេថាអ្នកឈឺហូបមិនកើត។ មិនមែនថាអ្នកឈឺខំបំប៉នគ្នាឯងណា គិតតែបន្ថយថែមទៀត។

ស៖ សំណួរចុងក្រោយពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាសុខភាពនៅក្នុងកងរបស់លោកស្រី។ កាលពីព្រឹកមិញនេះ លោកស្រីនិយាយអំពីមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវទៅពេទ្យ ដោយសារតែមានជំងឺរាកមួល។ តើលោកស្រីចាំទេថាគាត់ធ្លាក់ខ្លួនឈឺហ្នឹងនៅក្នុងកាលៈទេសៈបែបណាដែរ? ហើយពេលនុ៎ងលោកស្រីដឹងប្រាកដទេថា គាត់ដែលឈឺហ្នឹងគាត់បាន -- គឺពិតជាទៅរកពេទ្យនៅការដ្ឋានហ្នឹង?

ឆ៖ ចាស ឈឺប្រាកដជាឈឺ គេយកទៅ គេថាយកទៅដាក់ពេទ្យស្រុក តែមិនដឹងយកទៅពេទ្យស្រុកណា ខ្ញុំអត់ដឹង។ ប៉ុន្តែមនុស្សចេញពីរោងការដ្ឋាននេះទៅហើយ។

[១៤:៣០:០៦]

ស៖ អ៊ីចឹងមានន័យថា លោកស្រីមិនបានឃើញគាត់ហ្នឹងត្រឡប់មកវិញទេ ឬក៏គាត់ត្រូវបានគេព្យាបាលជា។ លោកស្រីអាចជម្រាបបានទេថា លោកស្រីនៅចាំយ៉ាងម៉េចខ្លះពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកជំងឺរូបនេះនោះ?

ឆ៖ ចាស ដឹងតែយកទៅ តែជា ឬក៏យកទៅណាទៀត គឺខ្ញុំអត់ដឹង។ ដឹងថា ឈឺយកទៅបាត់ហើយ ជា ឬមិនជា ខ្ញុំអត់ដឹង។ យកទៅបាត់ ថាយកទៅពេទ្យស្រុក តែមិនដឹងយកទៅខាងណា ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។

ស៖ សូមអរគុណលោកស្រី។ តើលោកស្រីធ្លាប់ឃើញរុយខៀវងងឹតនៅការដ្ឋានទេ?

ឆ៖ ចាស រុយ មហារុយហើយ សឹងតែចង -- មានមុងចងមុងស៊ីបាយ ហូបបបរ។ ខែប្រាំងពិសេសរុយជាងគេ រុយក្បាលខៀវ។ ខែក្ដៅ គឺខែឈឺច្រើន ខែក្ដៅ។ ទី១ ទឹកផឹក គ្មានអនាម័យទឹក។ ដល់ពេលឈឺច្រើនប្រធានកងសុំគេឲ្យដាំទឹក ដាំទឹកនឹងឆ្នាំងសម្លប្រហុកនឹងឯង ផឹកទៅធុំប្រហុកៗ ប៉ុន្តែ

វាបានដាំពុះបានតែបួនប្រាំថ្ងៃហើយឈប់ដាំទៅបាត់ហើយ។ គេថាគ្មានអាណាដាំឈ្នះទេ ជាង១០០នាក់ឯណោះ ដាំម៉្ញៗដាំប៉ុន្មានខ្ទេច ហើយក៏អ្នកខ្លះគេមានកាម៉ែល គេដាំនឹងកាម៉ែលទៅ អ្នកខ្លះអត់ក៏ផឹកទឹកអណ្តូងនេះទៅ។

[១៤:៣២:១៦]

ស៖ សាក្សីខ្លះបាននិយាយថា ដោយសារតែមានរុយ អ៊ីចឹងគេមានបាញ់ថ្នាំដើម្បីកម្ចាត់មូស។ អ៊ីចឹង តើលោកស្រីចាំទេថា នៅពេលនុ៎ង គេមានបាញ់ថ្នាំអីដើម្បីកម្ចាត់មូសទេ?

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ។ មិនបាច់ឡើយតែថ្នាំបាញ់មូស ដូចខ្ញុំថា សូម្បីតែសាប៊ូបោកខោអាវក៏គ្មានដែរ។ មួយជំនាន់ខ្មែរក្រហមគឺខ្ញុំមិនដែលឃើញមានសាប៊ូឆ្នាបក៏ដោយ សាប៊ូក្រអូបក៏ដោយ សាប៊ូអីក៏ដោយមិនដែល។

ស៖ លោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំចូលទៅដល់ជិតចប់ហើយ។ លោកស្រីបាននិយាយអំពីទស្សនកិច្ចរបស់ ប៉ុល ពត នៅការដ្ឋានការងាររបស់លោកស្រី។ តើលោកស្រីចាំទេថា មានមេដឹកនាំចិនធ្លាប់ទៅទស្សនកិច្ចនៅការដ្ឋានហ្នឹងទេ?

ឆ៖ ឃើញតែ ប៉ុល ពត។ ទៅនេះ ទៅ ខ្ញុំក៏ស្គាល់មិនច្បាស់ដែរ ប៉ុន្តែអ្នកកាប់ដីជិតគ្នា គេថា "មិត្តរ៉ន អើយ នេះឯងគេថា ប៉ុល ពត នោះ។ មេប្រធានខ្មែរក្រហមហើយ ប្រធានធំគេមកហើយ" ខ្សឹបៗគ្នាកន្លែងជីកដី។

ស៖ ឆឹង យុងគួយ ដែលជាមេដឹកនាំចិន បានមកទស្សនកិច្ចនៅទីនោះ។ លោកស្រីមានចាំឈ្មោះហ្នឹងទេ ឆឹង យុងគួយ?

ឆ៖ អត់ទេ ខ្ញុំអត់ស្គាល់ អត់ចាំ។ ខ្ញុំឃើញតែ ប៉ុល ពត តែម្តង។

[១៤:៣៤:៣៨]

លោក វ៉ិចទ័រ កូប៉េះ

លោកប្រធាន ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ ក៏ប៉ុន្តែមេធាវីជាតិគាត់មានសំណួរមួយចំនួនទៀត ដើម្បីសួរទៅដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះលោកប្រធាន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទៗ អរគុណ។ សូមអញ្ជើញលោកមេធាវី!

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

បាទ ខ្ញុំបាទសូមគោរពលោកប្រធាន សូមគោរពអង្គសវនាការទាំងមូល។ ខ្ញុំបាទឈ្មោះ លីវ សុវណ្ណា ជាមេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងក្រុមការពារក្តីរបស់លោក នួន ជា។

[១៤:៣៥:០៤]

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ សូមជម្រាបសួរលោកស្រីសាក្សី! ខ្ញុំបាទមានសំណួរមួយចំនួនសូមសាក្សី លោកស្រីសាក្សី។ សំណួរជាបឋមខ្ញុំបាទ សូមបញ្ជាក់សំណួររបស់សហភាតារបស់ខ្ញុំឡើងវិញដោយសារប្រហែលជាបញ្ហាបកប្រែ។ អំមិញហ្នឹង គាត់ចង់សួរថា តើរុយច្រើនបែបហ្នឹងមានសាក្សីពីរនាក់ដែលគាត់ធ្លាប់បានឆ្លើយថា មានឃើញគេមកបាញ់ថ្នាំសម្លាប់រុយ។ តើតាមការសង្កេតរបស់លោកស្រី នៅកងលោកស្រីហ្នឹងមានឃើញគេបាញ់ថ្នាំសម្លាប់សត្វរុយដែរឬទេ?

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ក្រែងតែកងគេ បើចំពោះកងខ្ញុំ គឺវាគ្មានៗដែលឃើញបាញ់រុយ បាញ់មូសអីទទេ។ ខ្ញុំមិនឃើញមាន មួយកងខ្ញុំអី វាអត់មាន អត់ឃើញ។

ស៖ មុននេះ លោកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា ពុំមានបង្គន់អីត្រឹមត្រូវទេ មានតែជីកដីហើយដាក់ឈើសម្រាប់បត់ដៃ បត់ជើង តែលោកស្រីមិនបានបត់ដៃបត់ជើងនៅទីនេះទេ។ អ៊ីចឹងលោកស្រីទៅបត់ដៃបត់ជើងនៅទីណាវិញ?

ឆ៖ ចាស មិនបានបត់ជើងនៅបង្គន់ ដោយសារបង្គន់តែពីរ មនុស្ស១០០នាក់ជាង មិនដឹងទៅប៉ុប៉ិចប៉ុប៉ាច់ពេញតែហ្នឹង។ ខ្ញុំចូលតែព្រៃជ្រៅ គ្រាន់តែព្រៃវាព្រៃក្រោយៗរោងឆ្ងាយ ២០-៣០ម៉ែត្រហ្នឹងនាំគ្នាដើរទៅព្រៃហ្នឹងឯង ព្រៃខាងជើង។

ស៖ តើព្រៃដែលលោកស្រីដើរទៅហ្នឹង មានចម្ងាយប៉ុន្មានពីការដ្ឋានដែរបាទ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំទាន់អាលទាន់ឆ្លើយតប។

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ប្រហែលជា ១០០ ម៉ែត្រពីរោង ពីកន្លែងការដ្ឋានទៅ។

[១៤:៣៧:២៤]

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ អ៊ីចឹងតើមានការហាមឃាត់មិនឱ្យយើងដើរទៅចូលព្រៃហ្នឹង ឬក៏ពុំមានការណែនាំ ឬការហាមឃាត់ណាមួយមិនឱ្យយើងចូលទៅព្រៃហ្នឹងទេ?

ឆ៖ ចាស គ្មានទេ គ្មានការហាមឃាត់ទេ។ ព្រោះព្រៃនោះវាមិនមែនព្រៃធំទេ ព្រៃរល្បាក់ៗ កូនឈើត្រឹមៗក្បាល ត្រឹមៗ លិចក្បាលបាត់ ហើយក៏គ្មានរោងបុរសនៅជិតដែរ បានកងខ្ញុំដើរទៅបាន។ ប្រសិនមានកងរោងបុរសនៅជិត ក៏ប្រហែលជាគេមិនឱ្យឆ្លងកាត់ទេ គេខ្លាចខុសសីលធម៌។

ស៖ អ៊ីចឹងខ្ញុំអាចសង្ខេបបានថា ពុំមានការហាមឃាត់ កងចល័តណាមិនឱ្យចេញពីការដ្ឋានទេ។ តើការសង្ខេបរបស់ខ្ញុំត្រឹមត្រូវដែរទេបាទ?

ឆ៖ ខ្ញុំអត់ច្បាស់ទេ បញ្ជាក់ម្ដងទៀត សូមបញ្ជាក់ម្ដងទៀត។

ស៖ អម្បាញ់មិញលោកស្រីមានប្រសាសន៍ថា លោកស្រីអាចដើរចូលព្រៃបត់ដៃបត់ជើងបាន។ អ៊ីចឹងខ្ញុំសួរថា តើមានការហាមឃាត់អត់ឱ្យទៅព្រៃហ្នឹងទេ? លោកស្រីថាអត់មានការហាមឃាត់ទេ។ អ៊ីចឹងសំណួរដែលខ្ញុំសួរចង់បញ្ជាក់ថា អ៊ីចឹងមានន័យថាគេមិនបានហាមឃាត់យើងមិនឱ្យចេញពីការដ្ឋានកន្លែងជីកដីហ្នឹងទេ តើមែនទេ?

ឆ៖ ចាស រឿងបត់ជើងបត់ដៃគេមានហាមឃាត់ទេ ហាមឃាត់តែយើងរត់ទៅផ្ទះមិនធ្វើការងារទេ រឿងអាចម៍នោម គ្មានពីណាហាមឃាត់ទេ។ ហាមឃាត់មិនឱ្យចេញទៅឆ្ងាយ រកអាចម៍ក្បែររោងដើររើសនោះ!

[១៤:៣៩:៣១]

ស៖ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់លោកស្រីចំណុចមួយ តើការបែងចែកឱ្យម្នាក់ធ្វើការជីកដី រែកដី ៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយថ្ងៃ ចុះបើសិនជាកម្មករ -- សុំទោស កងចល័តណាដែលគាត់បានរែកហើយ ៤ម៉ែត្រគូបមុនម៉ោងឈប់សម្រាក។ តើគាត់មានសិទ្ធិឈប់សម្រាកដែរទេ?

ឆ៖ ចាស អត់ទេ អត់សម្រាកបានទេ។

ស៖ ហេតុអីបានជាគាត់មិនអាចសម្រាកបាន បើគាត់ធ្វើគ្រប់ផែនការរបស់គាត់ដែលគេកំណត់ ៤ម៉ែត្រហើយ?

ឆ៖ ចាស ក្នុងមួយកងតូចៗ វាមានអ្នករួចមុន វាមានអ្នកអត់រួច វាមានអ្នកជិតរួច។ ដូច្នេះអារួចមុននោះ គឺយកទៅជួយអាអត់ទាន់រួច ជួយគ្នាដើម្បីឱ្យរួច ឱ្យស្អាតអាចម៍ដី ស្មើគ្នាតាមកង។

កងនីមួយៗ គេដូចប្រណាំងអ៊ីចុះ អត់មានសម្រាកបានទេ។ កុំឲ្យថារួចហើយ សម្រាកទៅ ទៅអត់បានទេ។

ស៖ កាលពីព្រឹកមិញ លោកស្រីមានប្រសាសន៍ថា ការរែកដីនេះ បើសិនជាយើងឈឺស្អា យើងបន្ថយដាក់ដីតិច តែបើយើងបាត់ឈឺស្អា យើងដាក់ដីច្រើនដើម្បីឲ្យឆាប់គ្រប់ផែនការ។ អ៊ីចឹង សំណួរខ្ញុំសួរថា ការដាក់ដីស្រាល ឬធ្ងន់ គឺជាការសម្រេចរបស់យើងម្នាក់ៗ តើអ៊ីចឹងមែនទេបាទ?

ឆ៖ ចាស អាហ្នឹងសម្រេចចិត្តលើខ្លួនឯង ប៉ុន្តែធ្វើម៉េចឲ្យតែអាចម៍ដីអស់។ ឲ្យអាចម៍វាអស់គ្រប់ចំនួន៤ម៉ែត្រគូប។

[១៤:៤១:៤៧]

ស៖ កាលពីព្រឹកមិញ លោកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា បី ឬបួនយប់ គេមានការប្រជុំម្តង។ តើការប្រជុំនោះ ជាប្រជុំក្នុងក្រុមតូចរបស់លោកស្រី ឬក៏ប្រជុំកងតូច ឬក៏ប្រជុំកងធំ?

ឆ៖ ចាស ប្រជុំៗក្រុម។ បីឬបួនថ្ងៃ ប្រជុំម្តង។ ប្រជុំកងធំ មួយខែប្រជុំម្តង កងធំ។ កងតូចកន្លះខែ ប្រជុំម្តង។

ស៖ កាលពីព្រឹកមិញ លោកស្រីក៏បានឆ្លើយថា នៅពេលអាវ ឬសំពត់រហែក គេអាចដូរឲ្យ។ អ៊ីចឹង ចំពោះលោកស្រីផ្ទាល់ តើធ្លាប់គេដូរឲ្យបានប៉ុន្មានដងដែរ?

ឆ៖ ចាស ខោអាវ មួយឆ្នាំគឺគេបើកឲ្យមួយកំប្លេ។ ក្នុងមួយឆ្នាំមួយកំប្លេ កំណាត់ផាឌិប តើទ្រូវអត់? មិនប៉ះបន្ទាសរយើងរយោង បន្ទាសក្រមរ។ មួយកំប្លេ មួយឆ្នាំ។

ស៖ លោកស្រីអត់ទាន់បានឆ្លើយចំសំណួរខ្ញុំ ព្រោះព្រឹកមិញលោកស្រីមានប្រសាសន៍ថាខោអាវបើសិនជារហែក គឺអាចសុំគេដូរថ្មីឲ្យ។ អ៊ីចឹងចំពោះលោកស្រីផ្ទាល់ ដែលទៅធ្វើការនៅទំនប់១មករាហ្នឹង ធ្លាប់ត្រូវបានគេដូរខោអាវឲ្យលោកស្រីបានប៉ុន្មានដងដែរ?

ឆ៖ ទៅនៅ១មករា ដូរបានម្តង។ សុំបានគេមួយកំប្លេម្តង។

ស៖ មុននេះលោកស្រីបានឆ្លើយថា លោកស្រីអាចមើលឃើញកងផ្សេងៗ ក្រៅពីកងធំរបស់លោកស្រីគេធ្វើការ លោកស្រីអាចមើលឃើញ។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថា ក្នុងកងផ្សេងៗនុះ ដែល១០ថ្ងៃគេឈប់សម្រាកម្តងនោះ តើលោកស្រីបានឃើញគេអត់មកធ្វើការដែរទេ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។ កងគេ ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។ ខ្ញុំដឹងតែកងខ្ញុំ។

[១៤:៤៤:៤៥]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អញ្ជើញលោកសហមេធាវីរងអន្តរជាតិ! -- សហព្រះរាជាអាជ្ញារងអន្តរជាតិ!

លោក ចូសេហ្វ អេនគ្រូ ប៊ិយលី៖

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានឆ្លើយសំណួរនេះរួចហើយ ក៏ប៉ុន្តែការបកប្រែទៅជាភាសាអង់គ្លេស ខ្ញុំឮសួរថា មាន -- គេអនុញ្ញាតឱ្យឈប់សម្រាក ១០ថ្ងៃ ឈប់សម្រាកមួយថ្ងៃ ប៉ុន្តែដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់បានបដិសេធហើយថា សម្រាប់ខ្លួនគាត់ អត់មានទេ។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណា៖

ស៖ ខ្ញុំសូមចូលទៅសំណួរមួយទៀត។ លោកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា លោកស្រីដែលទៅធ្វើការនៅទំនប់មកវា គឺនៅពេលដែលស្រូវទុំ។ អ៊ីចឹង តាមការសម្គាល់របស់លោកស្រីនោះ ខែដែលស្រូវទុំហ្នឹង ក្នុងខែណាដែរ? ព្រោះបច្ចុប្បន្ន លោកស្រីក៏ជាកសិករដែលធ្វើស្រែដែរ អ៊ីចឹងតើរដូវស្រូវទុំនោះនៅក្នុងខែណាដែរ?

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់ឆ្លើយតប!

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ស្រូវទុំខែ១១ និងខែ១២ហ្នឹងឯង ពាក់កណ្តាលខែ១២ ច្រូតហើយ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណលោកមេធាវី។ ឥឡូវនេះ ដល់ពេលសម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះ ប្រកាសសម្រាក ចាប់ពីពេលនេះតទៅ រហូតដល់ម៉ោងបី ប្រាំនាទី សូមអញ្ជើញចូលវិញ ដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការសវនាការ។

មន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការ សម្របសម្រួលផ្តល់កន្លែងសម្រាកនូវបន្ទប់រង់ចាំសម្រាប់សាក្សី និងអ្នកជំនាញ ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ នៅក្នុងអំឡុងពេលឈប់សម្រាក។ និងឱ្យអញ្ជើញគាត់ រួមទាំងបុគ្គលិកអង្គការ ធី.ភី.អូ មកកាន់កន្លែងផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនេះ នៅវេលាម៉ោងបីប្រាំនាទី។

សម្រាកចុះ!

(សវនាការសម្រាកពីម៉ោង ១៤:៤៧ នាទី ដល់ម៉ោង ១៥:០៧ នាទី)

[១៥:០៧:២៤]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

អង្គុយចុះ!

អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ ហើយនិងផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា មេធាវីជាតិ ដើម្បីមានឱកាសបន្តការតាំងសំណួរដេញដោលចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

សួរដោយលោក លីវ សុវណ្ណ៖

ស៖ លោកស្រីសាក្សី មុនឈប់សម្រាកលោកស្រីបានឆ្លើយថា រដូវច្រូតខែ១១ ឬខែ១២។ អ៊ីចឹងលោកស្រីអាចរំឭកបានវិញទេ នៅពេលដែលលោកស្រីទៅធ្វើការនៅទំនប់ ១មករា ហ្នឹងខែណា?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំនៅឯត្រឡប់មកវិញទៅលើកទី២ ខ្ញុំចាំថាស្រូវអត់ទាន់ច្រូត។ តែខែណាៗខ្ញុំមិនចាំ ខ្ញុំដឹងតែស្រូវអត់ទាន់ច្រូតទេ ខ្ញុំចេញទៅ ស្រូវកំពុងតែទុំ។

ស៖ ខ្ញុំចង់សួរទៅលើកទី១។ តើលើកទី១ ហ្នឹងប្រហែលជាខែ -- លោកស្រីគិតថាខែ១១ លោកស្រីអំមិញថា ខែ១១ ឬខែ១២។ អ៊ីចឹងតើលោកស្រីបាននឹកឃើញទេ នៅពេលដែលទៅលើកទំនប់ ១មករា លើកទី១ ក្នុងខែ១១ ឬក៏ខែ១២?

ឆ៖ ទៅខែ១១។

ស៖ លោកស្រីបានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងទម្រង់បែបបទផ្តល់ព័ត៌មានជនរងគ្រោះ ឯកសារលេខ D22/3914a, ERN ជាភាសាខ្មែរមាន 00584863, ERN ជាភាសាអង់គ្លេសមានលេខ 01098783, ERN ជាភាសាបារាំងមានលេខ 00847036។ លោកស្រីបានឆ្លើយថា លោកស្រីបានទៅធ្វើការនៅទីនោះអស់រយៈពេលបីខែ។ តើចម្លើយនេះជាចម្លើយត្រឹមត្រូវរបស់លោកស្រីដែរឬទេ?

[១៥:០៩:៥០]

ឆ៖ កាលនោះ ទៅចុងខែស្រូវទុំទៅ ទៅដល់ទម្រាំកាប់ព្រៃបីខែ កាប់ព្រៃៗរួចបានវាស់ដីវាស់អីទម្រាំគេវាស់ដី ទម្រាំកាប់ចិញ្ច្រាំឈើដាក់ដុតដាក់អីហើយ ធ្វើបានតែបីខែ រែកដីបានតែបីខែ ខ្ញុំគេឲ្យត្រឡប់មកវិញ ហ្នឹងទឹកវាច្រើន ហើយត្រឡប់មកវិញ។ ភ្លៀងខ្លាំងពេក។

ស៖ អ៊ីចឹងលោកស្រីទៅធ្វើនុំងអស់រយៈពេលបីខែ អ៊ីចឹងមែនទេ? ខ្ញុំសង្ខេបអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ផ៖ ពិតហើយបីខែ បីខែតែរែកដីទេ។ រែកដីគឺបានបីខែ អាទៅកាប់ព្រៃកាប់អីមិនទាន់បាន រែកដីនោះ ទៅចេញទៅខែ១២ ខែស្រូវទុំហ្នឹងឯង មិនដឹងខែណា ដឹងតែស្រូវទុំ អត់ទាន់ច្រូត។

ស៖ តើរយៈពេលដែលលោកស្រីធ្វើការនៅទំនប់១មករា ហ្នឹងលោកស្រីជួបភ្លៀងបានប៉ុន្មានដងដែរបាទ?

ផ៖ ភ្លៀងតិចៗខ្ញុំចាំបានមិនបាទេ។ តែភ្លៀងច្រើនខ្លាំងធ្វើមិនកើត ភ្លៀងធំខ្លាំងឡើងទឹកមកលើជង្គង់ ពាក់កណ្ដាលភ្លៅ ត្រឡប់មកវិញ។

ស៖ អ៊ីចឹងខ្ញុំអាចសង្ខេបបានទេថា នៅពេលភ្លៀងធំទឹកលិច គឺលោកស្រីត្រូវបានដកមកធ្វើស្រែនៅ -- ដកមកធ្វើស្រែវិញ។ តើអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវដែរឬទេបាទ?

ផ៖ ចាស ពិតជាត្រឹមត្រូវ ដកមកធ្វើស្រែនៅបល្ល័ង្កវិញ។ មកដល់កំពង់ធំ គេដកឲ្យមួយកងទៅលីអំបិល លីរ៉ែ នៅមុខស្ពួនសត្វកំពង់ធំដែរ តែនាងខ្ញុំលីអត់រួច នាងខ្ញុំគេដកឲ្យទៅភ្ជួរស្រែនៅបល្ល័ង្កវិញ។

[១៥:១២:២៣]

ស៖ ពេលដែលដកកម្លាំងលោកស្រីមកបល្ល័ង្កវិញនោះ តើការងារសម្រាប់កងរបស់លោកស្រីនៅទំនប់១មករា ធ្វើរួចរាល់ហើយឬនៅ?

ផ៖ ចាស នៅទេ មិនទាន់ហើយទេ។

ស៖ នៅពេលដែលដកកងលោកស្រីមកវិញ តើលោកស្រីមានបានដឹងថាមានកងផ្សេងទៀតទៅជំនួសកងលោកស្រីដែរឬទេ?

ផ៖ ចាស អត់ទេ។ ក្នុងមួយកងធំ ដកចេញមួយកងតូច មិនដឹងទៅខាងណាទេ។ មិនដឹងគេដកយកទៅខាងណា ទៅតែពីរកងតូចទេ ត្រឡប់ទៅវិញ។

ស៖ កាលពីព្រឹកមិញលោកស្រីបានមានប្រសាសន៍ថា កន្លែងទីតាំងលោកស្រីអត់មានអ្នកគ្រោះថ្នាក់នឹងការងារទេ។ ចុះកងរបស់លោកស្រីផ្ទាល់ តើមានត្រូវបានគេចាប់យកទៅសម្លាប់ដែរឬទេ?

ផ៖ ចាស កងខ្ញុំគ្មានទេ។

ស៖ នៅពេលដែលលោកស្រីត្រូវបានដកមកធ្វើការនៅបល្ល័ង្កវិញនោះ តើនៅក្នុងក្រុម ឬក៏នៅក្នុងភូមិដែលលោកស្រីធ្វើកានោះ មានជនជាតិចាមដែរឬទេ?

ផ៖ ចាស គ្មានទេ។ ចាមគ្មានសោះ។

លោក លីវ សុវណ្ណា៖

ខ្ញុំបាទ សូមអរគុណ។ អស់សំណួរ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ ហើយជាបន្តទៅនេះ អង្គជំនុំជម្រះផ្តល់វេទិកាជូនទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក ខៀវ សំផន ដើម្បីមានឱកាសសួរដេញដោលដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរូបនេះ។ សូមអញ្ជើញបាទ!

[១៥:១៥:០០]

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន សូមគោរពអង្គជំនុំជម្រះ សូមជម្រាបសួរភាគីទាំងអស់ផង ហើយនិងជម្រាបសួរលោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ ខ្ញុំមានសំណួរតិចតួចទេសួរលោកស្រី។ ទី១ ខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់អំពីថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់អ្នកស្រី ដោយខ្ញុំឃើញចម្លើយរបស់អ្នកស្រីពីម្សិលមិញ ហើយនិងមាននៅក្នុងឯកសារ D22/3914 ត្រង់ ERN ជាភាសាខ្មែរ 00572025, ភាសាបារាំង 01095872, ភាសាអង់គ្លេស 01069538។ ខុសគ្នាដោយថា នៅក្នុងកំណត់ហេតុបន្ថែម -- កំណត់ហេតុដើមបណ្តឹងរបស់អ្នកស្រីដែលមានឯកសារដូចខ្ញុំរៀបរាប់អម្បាញ់មិញនេះ ដាក់ថា "ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតថ្ងៃទី២០ ខែ៤ ឆ្នាំ១៩៥៣" តែអ្នកស្រីបានឆ្លើយម្សិលមិញថា ថ្ងៃទី២៤ ប៉ុន្តែខែមករា។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកស្រីបញ្ជាក់ថា មួយណាពិតប្រាកដ?

[១៥:១៦:៣៨]

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំយកសៀវភៅអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ថត សៀវភៅគ្រួសារ ថតទៅ ប៉ូលិសគាត់សរសេរខុស ដល់ខ្ញុំយកមកពិនិត្យមើលនៅអគ្រានុកូលដ្ឋានខ្ញុំហ្នឹងវាខុស។ ខ្ញុំកើតខែមករា គាត់ទៅដាក់ខែ៤ ដូច្នេះខុស កែៗនៅសាលាឃុំអស់ហើយៗ កែដាក់ខែ១វិញ ថ្ងៃទី២៤ វិញ ត្រូវគ្នា ដូចគ្នា ខុសតែខែទេ កែតែខែ។ ប៉ូលិសគាត់សរសេរខុស ខ្ញុំថាមិនមែនខែ៤ទេ ខ្ញុំខែ១។

ស៖ បាទ អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ឡើងវិញ គឺថាអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណរបស់អ្នកស្រីដែលមានលេខ ១៥០១២៧២៧៦ ហ្នឹងសរសេរខុសទេ ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់អ្នកស្រី។ ហើយអ្នកស្រីសុំយកតាមសំបុត្រកំណើតវិញ ដែលមានចុះថ្ងៃទី២៤ ខែ១ ឆ្នាំ១៩៥៣។ តើអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ចាស *(មីក្រូហ្វូនមិនទាន់ដំណើរការ)*

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់ឆ្លើយតប!

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ត្រឹមត្រូវ។

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ទាក់ទងទៅនឹងការងាររបស់អ្នកស្រីក្នុងការងារដែលទាក់ទងទៅនឹងទំនប់១មករា អ្នកស្រីបានជម្រាបថា អ្នកស្រីគឺជាអ្នកដែលនៅក្នុងកងចល័តរបស់តំបន់។ អ្នកស្រីចាំថាតំបន់ណាទេ?

ឆ៖ នាងខ្ញុំអត់ដឹងថា តំបន់២ តំបន់៣ ខេត្តណា តំបន់ណា ខ្ញុំអត់ដឹង ដឹងតែគេ ប្រធានកងគេប្រាប់តែរើសមក ចូលចល័តតំបន់បណ្តោយ តែតំបន់១ តំបន់២ គេអត់បានប្រាប់។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ លោកស្រីដឹងថា អ្នកណាជាប្រធានកងចល័តតំបន់ទេ?

ឆ៖ ចាស ប្រធានកងធំខ្ញុំគឺ -- ខ្ញុំស្គាល់តែប្រធានកង លើសពីប្រធានវរៈទៀតខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេ។ ប្រធានកងធំខ្ញុំឈ្មោះ ឈន។

[១៥:១៩:២៥]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះអ្នកស្រីដឹងថា នៅក្នុងតំបន់របស់អ្នកស្រីហ្នឹងមានកងធំប៉ុន្មានកងដែរ?

ឆ៖ ចាស ចល័តតំបន់មានតែកងខ្ញុំ ស្គាល់តែកងធំខ្ញុំមួយហ្នឹងឯង។ គេបង្កបង្កើតឯណាទៀតគឺខ្ញុំអត់ដឹង។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ មុននេះអំមិញលោកបាន -- លោកស្រីបានឆ្លើយទាក់ទងទៅនឹង ការមកធ្វើការនៅទំនប់ ១មករា ដែលដំណាក់កាលដំបូងអ្នកស្រីបានមកកាប់ឆ្ការព្រៃ ហើយបើតាមការរៀបរាប់របស់អ្នកស្រី អាចក្នុងខែ១១។ អ្នកស្រីចាំថាឆ្នាំណាទេ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំអត់បានចាំទេ រឿងឆ្នាំណា អត់ចាំសោះ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីចាំកាលៈទេសៈថា នៅពេលដែលអ្នកស្រីមកដំបូងក្នុងខែ១១ហ្នឹង គឺជាពេលវេលានៃការចាប់ផ្តើមដំបូងនៃការកសាងទំនប់ ១មករា ដែរទេ?

ឆ៖ ចាស ប្រធានកងគេប្រាប់ ប្រធានកងគេប្រជុំប្រាប់ថាយើង ថ្ងៃនេះថ្ងៃនោះដែលគេឲ្យចេញទៅធ្វើទំនប់នៅ ១មករា ស្ទឹងជីនិត។

ស៖ បាទ សំណួររបស់ខ្ញុំៗចង់បញ្ជាក់ថា នៅពេលដែលលោកស្រីមកដល់កន្លែងការដ្ឋាន តើឃើញជាទំនប់រួចហើយ ដែលធ្វើមិនទាន់ហើយ ឬក៏ពុំមានលក្ខណៈជាទំនប់ទេ ហើយក្រុមអ្នកស្រីហ្នឹងមកចាប់ផ្ដើមធ្វើការ បានន័យថាធ្វើដំបូងពីដើមទី ពីដើមដៃនៃការកសាងទំនប់ហ្នឹង។ អ្នកស្រីយល់សំណួរខ្ញុំទេ? សូមឆ្លើយបើអាចស្ដាប់បាន។

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំទៅហ្នឹងឯង ខ្ញុំមិនមែនទៅដំបូងបង្អស់ទេ គឺគេមានបុរសៗទៅទប់ទឹកស្ទឹងរួចហើយ ខ្ញុំទៅនេះមិនដឹងជាថាជំនាន់ទីប៉ុន្មាន វគ្គទីប៉ុន្មានក៏ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ តែខ្ញុំទៅដល់ ទៅដល់អាព្រៃដែលត្រូវរាស់ដីហ្នឹងឯងគេឲ្យត្រួសត្រាយព្រៃហ្នឹងឯង បើទំនប់ គេទៅទប់មុន ប្រុសៗបុរស គេទៅទប់មុនរួចហើយ។

[១៥:២២:៣៨]

ស៖ បាទ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថា នៅពេលដែលអ្នកស្រីទៅហ្នឹង ទំនប់ត្រូវគេបានទប់ទឹកឆ្លងកាត់ស្ទឹងរួចហើយ។ តើអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ចាស ទប់មិនទាន់រួចហើយទេ តែគេទៅទប់ គេមានចាត់ចែងទៅទប់បាន ថាទប់មិនទាន់រួច ខ្ញុំទៅដឹងថាទំនប់នោះវាបាក់សង្កត់មនុស្សខ្ញុំដឹង ខ្ញុំឮគេថា។

ស៖ លោកស្រីអាចបញ្ជាក់កាលៈទេសៈហ្នឹងបន្តិចបានទេថា នៅពេលដែលលោកស្រីទៅដល់ហ្នឹង ទំនប់ហ្នឹងបាក់យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ខ្ញុំមិនអាចបញ្ជាក់ប្រាប់បានទេ ព្រោះខ្ញុំអត់បានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក។ ចុះមានគេទៅមើលឮគេនិយាយក៏ស្ដាប់គេទៅ ឲ្យខ្ញុំបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែកខ្ញុំអត់បានឃើញទេ។

ស៖ បាទ ចុះអ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់អំពីស្ថានភាពទំនប់ហ្នឹងដែលអ្នកស្រីថា ទៅដល់ភ្លាមឃើញទំនប់ដែលទប់រួចហើយ មិនទាន់ហើយហ្នឹង អ្នកស្រីឃើញស្ថានភាពដូចម្ដេចដែរ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំបានប្រាប់ហើយ ខ្ញុំអត់បានឃើញទេ គ្រាន់តែមានគេអ្នកទៅមើលត្រឡប់មកវិញគេនិយាយ ក៏ខ្ញុំសួរគេទៅ “សួរគេថាគេទប់បានប៉ុនណាបានវាបាក់?” គេថា “ទប់មិនដឹងបានត្រឹមណាទេតែវាបាក់ដីទៅសង្កត់មនុស្សបីនាក់--

ស៖ លោកស្រី ខ្ញុំសូមកាត់ ដោយខ្ញុំមិនមែនសួរពីកាលៈទេសៈនៃការបាក់ដីទេ ដោយសារ

អ្នកស្រីថាអត់បានដឹងរួចហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ដឹងអំពីស្ថានភាពទំនប់នៅពេលដែលអ្នកស្រីទៅដល់ដំបូង បានឃើញទំនប់ហ្នឹង គេទប់បានយ៉ាងដូចម្តេចហើយ ព្រោះអ្នកស្រីបានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា មិនទាន់បានហើយរួចរាល់ទេទំនប់ហ្នឹង។ អ្នកស្រីអាចបន្ថែម ការរៀបរាប់ទាក់ទងទៅនឹងទំនប់ដែលលោកស្រីបានឃើញដំបូងបានទេ?

[១៥:២៥:០០]

ឆ៖ ចាស ពីដំបូងបង្អស់ កងគេជាប់ពីខ្ញុំទៅកើតទៅទៀត មួយកងធំហ្នឹងឯង មិនដឹងកងស្រុកខេត្តណាទេ គេទៅកាប់មុនខ្ញុំហើយ គេដាក់ កើតជាខ្នងបាន។ វាមិនទាន់គ្រប់ផែនការចំនួនរួចទេណ៎ា ប៉ុន្តែឃើញបានពំនូក ពូនៗហើយ ពូនកើតទល់ខ្នងហើយ ប៉ុន្តែវាអត់ទាន់ស្អាត។ ខ្ញុំទៅក្រោយគេ ធ្វើតពីគេមកលិចវិញមក។

ស៖ តាមការរៀបរាប់របស់អ្នកស្រីមុននេះអំមិញ លោកស្រីបានទៅទំនប់១មករា ដំបូងលោកស្រីធ្វើការកាប់ឆ្ការព្រៃសិន។ អ្នកស្រីបញ្ជាក់ថាប្រហែលជាបីខែ ហើយក្រោយមកអ្នកស្រីរែកដីបីខែទៀត។ អ៊ីចឹងរយៈពេលដែលអ្នកស្រីនៅទំនប់១មករា នារយៈពេលប្រាំមួយខែ។ តើត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ចាស ទៅក្នុងបីខែ ទៅការដ្ឋាននៅ១មករា បីខែ។ ក្នុងបីខែនោះ អាកាប់ព្រៃ ខ្ញុំអត់និយាយខ្ញុំនិយាយត្រឹមខ្ញុំរែកដី។

ស៖ បាទ សំណួររបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកស្រីបញ្ជាក់រយៈពេលដែលអ្នកស្រែរែកដី -- អ៎! សូមទោស អ្នកស្រីកាប់ព្រៃ។ ខ្ញុំឃើញនៅក្នុងចម្លើយរបស់អ្នកស្រី ដែលបានបញ្ជាក់ថា ការរែកដីនោះរយៈពេលបីខែ។ អ៊ីចឹងខ្ញុំចង់ដឹងថា កាប់ព្រៃរយៈពេលប៉ុន្មាន? ហើយវាជាប់គ្នាទេ បានន័យថា នៅពេលដែលអ្នកស្រីកាប់ព្រៃ ហើយតពីកាប់ព្រៃហ្នឹងទៅ គឺរែកដី។ បានន័យថាពេលវេលាហ្នឹងគឺអត់ថយក្រោយវិញទេ។ អត់ត្រឡប់ទៅកន្លែងផ្សេងទៀត គឺនៅកន្លែងតែមួយ នៅទំនប់១មករាហ្នឹង។ អ្នកស្រីចាំបានទេ?

[១៥:២៧:២៤]

ឆ៖ ព្រៃ ខ្ញុំចាំមិនបានប៉ុន្មានខែទេ ខ្ញុំអត់ចាំទេ។ បើចាំត្រឹមរែកដី។ រែកដី ចេញពីបល្ល័ង្កដឹងថាស្រូវអត់ទាន់ច្រូត ស្រូវទុំអត់ទាន់ច្រូត។ ដល់កាប់ព្រៃ ខ្ញុំអត់បានគិតថាប៉ុន្មានខែៗ។

ស៖ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់ឡើងវិញ។ ពេលលោកស្រីទៅកាប់ព្រៃហ្នឹង ទៅមុនរែកដី ឬក៏ទៅក្រោយ?

ផ៖ ចាស កាប់ព្រៃ ទៅកាប់ព្រៃហើយឲ្យវាល ដុតឲ្យវាល បានគេវាស់ដីចែកគ្នា បានរែកដី។

ស៖ អ៊ីចឹង បានន័យថា អ្នកស្រីទៅកាប់ព្រៃមុនទៅរែកដី?

ផ៖ ចាស។

[១៥:២៨:២៦]

ស៖ អម្បាញ់មិញ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ថា នៅពេលដែលអ្នកស្រីទៅរែកដី គឺនៅពេលស្រូវទុំ ហើយអ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ថា ប្រហែលជាខែ១១។ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ផ៖ ចាស ខែ១១ ចេញទៅៗ ទៅកាប់ព្រៃ ត្រួសត្រាយព្រៃឲ្យវាល។

ស៖ អ្នកស្រី សូមអ្នកស្រីស្តាប់សំណួរខ្ញុំឲ្យបាន ហើយឆ្លើយឲ្យត្រូវនឹងសំណួររបស់ខ្ញុំ។ អម្បាញ់មិញនេះ អ្នកស្រីបានឆ្លើយថា នៅពេលដែលរែកដី អ្នកស្រីទៅនៅពេលដែលស្រូវទុំ។ ខ្ញុំចង់សួរបញ្ជាក់ឲ្យអ្នកស្រីឆ្លើយថា តើនៅពេលស្រូវទុំហ្នឹង ដែលអ្នកស្រីទៅរែកដីហ្នឹង គឺនៅក្នុងខែ១១ហ្នឹងមែនទេ? អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ហើយថា ខែ១១ អ្នកស្រីទៅ ហើយខ្ញុំបានសួរបញ្ជាក់ពីលើកមុន ពីខាងដើម អ្នកស្រីថាទៅកាប់ព្រៃហ្នឹងមុន។ អ៊ីចឹងបានន័យថា វាអាច អ្នកស្រីអាចទៅមុនខែ១១ហ្នឹងទៀត ទៅកាប់ព្រៃ មិនមែនទៅរែកដីទេ។ អ្នកស្រីយល់សំណួរខ្ញុំទេ?

ផ៖ ចាស ខ្ញុំសូមសួរសំណួរនេះ បញ្ច្រាសទៅវិញ។ សួរថា សួរខ្ញុំនេះ ដែលកាប់ព្រៃនិងរែកដីនេះ សួរលើកទី១ ក៏លើកទី២? ព្រោះខ្ញុំទៅកាប់ព្រៃ វាលើកទី២ -- លើកទី១ ខ្ញុំចេញទៅ លើកទី១។ ដល់លើកទី២ ខ្ញុំអត់បានកាប់ព្រៃទេ ខ្ញុំឡប់ទៅវិញមួយសាទៀត ខ្ញុំអត់បានកាប់ព្រៃទេ។ ខ្ញុំទៅលើកទី១ ខ្ញុំទៅត្រួសត្រាយព្រៃ ខ្ញុំអត់បានគិតទេ ថ្ងៃខែប៉ុន្មានៗ ខ្ញុំអត់បានគិតទេ។ ដល់រែកដី ខ្ញុំដឹងតែរែកបានរយៈពេលបីខែ ភ្លៀងខ្លាំង ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។ ខ្ញុំភ្លាប់អត់បានទាំងលើក -- មិនដឹងថាលើកទី១ និងលើកទី២ ត្រឡប់ទៅវិញ។

ស៖ បាទ ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ សំណួររបស់ខ្ញុំ គឺទាក់ទងទៅនឹងការទៅរែកដី អ៊ីចឹងវា--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកសួរឲ្យច្បាស់លាស់ទៅ ថាទៅកាប់ព្រៃហ្នឹងមុន ហើយទៅពេលណា? ហើយក្រោយកាប់ព្រៃ កាប់ដីឬយ៉ាងម៉េច? បើអ៊ីចឹងទេ គឺអាចច្រឡំៗសំណួរ។ សូម្បីតែលោកខ្លួនឯង ក៏ច្រឡំសំណួរដែរ ច្រឡំចម្លើយដែរ ចម្លើយតបរបស់គេដែរ។ បានន័យថា សួរមិនច្បាស់ ទាំងទី១ ទាំងទី២ ហើយនិងសួរពីរឿងមុន និងក្រោយ ឲ្យច្បាស់លាស់ទៅ!

[១៥:៣១:២៤]

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ លោកប្រធាន។

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ ខ្ញុំសូមសួរបន្ថែម ទាក់ទងទៅនឹងចម្លើយរបស់អ្នកស្រី បញ្ជាក់អំពីការទៅកាប់ព្រៃ ហើយនិងទៅរែកដី។ ដំណាក់កាលដំបូង ខ្ញុំសួរពីរឿងកាប់ព្រៃ អ្នកស្រីបានឆ្លើយរួចហើយ។ ឥឡូវ ខ្ញុំសួរពីរឿងរែកដី។ អ្នកស្រីអាចឆ្លើយម្តងទៀតបាន ថាអ្នកស្រីទៅរែកដីនៅពេលណា? ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែបញ្ជាក់អំពីចម្លើយដែលអ្នកស្រីបានឆ្លើយខាងដើមមកថា អ្នកស្រីទៅនៅពេលស្រូវទុំ ហើយដែលលោកមេធាវី នួន ជា បានសួរបញ្ជាក់ពីមុននោះថា ប្រហែល -- អ្នកស្រីឆ្លើយថា ប្រហែលជាខែ១១។ អ៊ីចឹង ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកស្រីបញ្ជាក់ឲ្យច្បាស់ថា តើហ្នឹងជាពេលដែលអ្នកស្រីទៅរែកដីហ្នឹងមែនទេ ឬក៏ពេលទៅកាប់ព្រៃ? លោកស្រីអាចៗឆ្លើយមកចុះ។

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាស បើសុំ -- បើៗឲ្យខ្ញុំឆ្លើយសំណួរទី១ ឬក៏ទី២? បើខ្ញុំឆ្លើយអាទី១ ទី១ ខ្ញុំទៅកាប់ព្រៃ។ កាប់ព្រៃ ខ្ញុំអត់បានគិតទេ រយៈពេលប៉ុន្មានខែៗខ្ញុំអត់បានគិតទេ តែខ្ញុំរែកដីបានបីខែៗ គេឲ្យខ្ញុំត្រឡប់ទៅបល្ល័ង្កវិញ ភ្លៀងខ្លាំងពេក។ លើកទី១។

ស៖ សំណួររបស់ខ្ញុំទាក់ទងនឹងពេលវេលា ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ថា តើជាពេលដែលអ្នកស្រីទៅរែកដីហ្នឹង ពេលស្រូវទុំហ្នឹងមែនទេ? អ្នកស្រីអាចឆ្លើយថាមែន ឬក៏មិនមែនបានហើយ ខ្លីទេ។

លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី៖

លោកប្រធាន!

[១៥:៣៣:១៦]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ សូមអញ្ជើញ លោកស្រីមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី!

លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី៖

សូមគោរព អរគុណលោកប្រធាន។ ខ្ញុំគិតថា សំណួរដែលលោកមេធាវីបានសួរនៅពេលនេះ វាទៅមុខ ទៅក្រោយ ហើយខ្ញុំគិតថាកំពុងតែធ្វើឲ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គាត់ច្រឡំពេលវេលា ច្រឡំ

ដំណាក់កាលលើកទី១ ឬក៏លើកទី២ ដែលគាត់ទៅធ្វើការនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំគិតថា សេចក្ដីថ្លែងរបស់ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលគាត់បានឆ្លើយនឹងសំណួររបស់មេធាវី ក៏ដូចជារបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាតាំងពីម្សិលមិញរហូតនៅពេលនេះ គឺគាត់បានឆ្លើយច្បាស់ហើយ។ ថានៅពេលដែលរដូវស្រូវទុំ គាត់មិនច្បាស់ថា នៅខែណាទេ គឺគាត់ត្រូវបានចាត់តាំងមួយកងធំ ចំនួន១០០នាក់ហ្នឹង ឲ្យមកធ្វើការនៅការដ្ឋានទំនប់១មករា។ ហើយគាត់បានប្រាប់ថា នៅពេលដែលឡានមកដល់ កន្លែងហ្នឹង វាព្រៃច្រើនពេក អ៊ីចឹងឡានមិនអាចចូលបានទើបនាំគ្នាចុះដើរមក។

រួចហើយដំណាក់កាលដំបូង គាត់បានប្រាប់ថា គាត់ត្រូវកាប់ឆ្ការដីទាំងអស់នេះ -- គាត់ត្រូវកាប់ឆ្ការព្រៃរបោះទាំងអស់នេះ ហើយអម្បាញ់មិញនេះ គាត់បានបញ្ជាក់ទៀតថា គាត់កាប់ឆ្ការព្រៃរបោះទាំងអស់ហ្នឹង ដើម្បីឲ្យវារាប មានដីរាប ហើយវាស់ដីហ្នឹង កាប់ដីហ្នឹង ដើម្បីរែកទៅដាក់នៅក្នុងទំនប់។ ហើយខ្ញុំគិតថាចម្លើយរបស់គាត់ គឺច្បាស់ហើយ។ ដូច្នេះសូមលោកប្រធានពិចារណា ហើយឲ្យមេធាវីការពារក្ដីលោក ខៀវ សំផន បន្តសំណួរផ្សេងទៀត ពីព្រោះចំណុចនេះ គឺគាត់បានឆ្លើយច្បាស់លាស់ហើយ។

លោក គង់ សំអុន៖

ការពិតទៅ ចម្លើយរបស់គាត់មិនទាន់ច្បាស់ទេ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំសួរត្រឡប់សាឡើងវិញ។ ដំបូង ខ្ញុំគិតថាជាចម្លើយច្បាស់ ក៏ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់ថា ទៅរែកដី គឺនៅពេលស្រូវទុំ។ មិនៗមានអីពិបាកទេ ពីព្រោះយើងមានវីដេអូថតទុកទេ ដូច្នេះនេះជាសម្ដីរបស់គាត់។ ដោយសារអ៊ីចឹងហើយបានខ្ញុំសួរបញ្ជាក់ឡើងវិញ ថាតើពេលណាពិតប្រាកដដែលគាត់ទៅរែកដី ពីព្រោះវាមានពីរដំណាក់កាលដែលតាមសម្ដីរបស់គាត់--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកសួរម្ដងទៀត យើងអនុញ្ញាតឲ្យសួរៗ។ ឥឡូវសួរថា គាត់ទៅកាប់ព្រៃនៅពេលណាសិនព្រោះកាប់ព្រៃមុន។ បើពុំដូច្នោះទេអាចច្រឡំហើយ ព្រោះយើងយល់គោលបំណងនៃការសួរ គោលដៅសួរយើងយល់ យកសួរពីរឿងភស្តុតាងកាលៈទេសៈ ប៉ុន្តែកាលណាលោកសួរអ៊ីចឹងអាចច្រឡំហើយ។ សួរថាពេលចេញទៅកាប់ដី កាប់ព្រៃដែលយើង កាប់ព្រៃមុនហើយ បានទៅលើទំនប់ក្រោយហ្នឹង។ កាប់ព្រៃនៅពេលណា? ហើយមកផ្ទះវិញអត់? ហើយទៅលើកទី២ហ្នឹង ទៅលើកទំនប់ហ្នឹងនៅពេលណា? ចាំទេ?

លោក គង់ សំអុន៖

ខ្ញុំបានរៀបសំណួរនេះដែរ ក៏ប៉ុន្តែចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីគាត់បានបញ្ជាក់ហើយថា គាត់អត់ចាំទេ។ នៅ--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោកតាំងសំណួរជាថ្មី ពេលវេលាដូចកាន់តែខ្លីហើយ។ យើងអនុញ្ញាតទោះបីច្រំដែលក៏ដោយ ដើម្បីឲ្យដំណើរការនេះវាទៅមុខ។

[១៥:៣៦:១៤]

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ បាទ លោកស្រីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លោកស្រីចាំទេថា ពេលដែលលោកទៅកាប់ព្រៃ លោកស្រីទៅកាប់ព្រៃហ្នឹងនៅពេលណា?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំចេញទៅកាប់ព្រៃ គឺស្រូវទុំអត់ទាន់ច្រូត ចេញទៅកាប់ព្រៃ តែខ្ញុំអត់បានគិតទេ។ តែបើរែកដីខ្ញុំគិត រែកបានតែបីខែទេ ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។

ស៖ អ៊ីចឹងចម្លើយរបស់អ្នកស្រីដែលខ្ញុំស្តាប់បាននៅពេលនេះ គឺអ្នកស្រីចេញទៅកាប់ព្រៃនៅពេលស្រូវទុំ អត់ទាន់ច្រូត។ ត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ចាស ត្រឹមត្រូវ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ នៅពេលដែលអ្នកស្រីកាប់ព្រៃហើយ អ្នកស្រីត្រឡប់មកកន្លែងដើមរបស់អ្នកស្រីវិញទេ?

[១៥:៣៧:១៧]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

កុំអាលទាន់ឆ្លើយ!

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំកាប់ព្រៃហើយ គឺខ្ញុំរែកដី។ ប្រធានកងវាស់ដីចែក។

ស៖ បាទ អ៊ីចឹងបានន័យថា អ្នកស្រីមិនបានត្រឡប់ទៅកន្លែងមូលដ្ឋានដើមរបស់អ្នកស្រីវិញទេ គឺអ្នកស្រីកាប់ព្រៃហើយបន្តវាស់ដី កាប់ដី រែកដីហ្នឹងទៀត។ តើអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ត្រឹមត្រូវ។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ សូមឲ្យអ្នកស្រីជួយបញ្ជាក់អំពីការវាស់វែងដី ដើម្បីចែកធ្វើការ។ អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់ហើយថា មេកងជាអ្នកវាស់វែងចែកឲ្យទៅអ្នកដែលមកធ្វើការហ្នឹងម្នាក់ៗ ឬក៏ជាក្រុមតូចៗ អាចពីរនាក់ ឬក៏បីនាក់អីចឹងទៅ។ ខ្ញុំចង់សួរថា តើនៅក្នុងកងរបស់អ្នកស្រីទាំង១០០នាក់ ក្នុងកងធំធ្វើការនៅកន្លែងតែមួយ ឬក៏មានការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងធ្វើការពីពេលមួយ ទៅពេលមួយ?

ឆ៖ ចាស អត់មានផ្លាស់ប្តូរទេ ធ្វើការទាំងអស់គ្នា ទាំង១០០នាក់នេះ។ ទាំងបីកងតូច ដង្ហែគ្នារហូត។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ៊ីចឹងកន្លែងធ្វើការហ្នឹងនៅៗកន្លែងតែមួយជាក់លាក់តែម្តង ឬក៏មានការរំកិលពីកន្លែងមួយ ទៅកន្លែងមួយនៅក្បែរៗហ្នឹង?

ឆ៖ ចាស រំកិលទៅមុខ រំកិលរោងទៅមុខ។ ឆ្ងាយកន្លែងដើរមកដេកពេក រំកិលរោងទៅតាមទៅមុខ។

ស៖ ឲ្យខ្ញុំនិយាយអំពីកន្លែងធ្វើការ ខ្ញុំអត់និយាយពីរោងទេ គឺកន្លែងដែលអ្នកស្រីធ្វើការជីក និងរែកដីនោះណា។ តើជាកន្លែងតែមួយដដែលក្នុងរយៈពេលបីខែ ដែលអ្នកស្រីនៅធ្វើការហ្នឹង ឬក៏ផ្លាស់ទីទៅកន្លែងផ្សេង?

ឆ៖ ចាស អត់ផ្លាស់ទៅណាទេ ធ្វើរហូត។

[១៥:៤០:២៥]

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់បានទេថា ការងារសំខាន់របស់កងអ្នកស្រី គឺជាការងារទំនប់ ឬក៏ជាការងារប្រឡាយ?

ឆ៖ គឺការងារទំនប់។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ចុះទាក់ទងទៅនឹងការវាស់ដីនៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នកស្រី កងរបស់អ្នកស្រីដែលមានសមាជិក១០០នាក់ហ្នឹង។ តើគេជីកយកអាចម៍ដីក្នុងទំហំប៉ុន្មានណាដែរ អ្នកស្រីចាំបានទេក្នុងរយៈពេលដែលអ្នកស្រីធ្វើការបីខែនេះ?

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំអត់បានដឹងទេ ទំហំដីប៉ុនណាៗ ខ្ញុំអត់ដឹង ចេះតែរំកិលទៅមុខ។

ស៖ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់អ្នកស្រីវិញ ពីព្រោះមុននេះ ខ្ញុំបានសួរហើយថាកន្លែងការងាររបស់អ្នកស្រីធ្វើការជីករែកដីហ្នឹងផ្លាស់ទីទេ? អ្នកស្រីថាអត់ទេ។ ប៉ុន្តែអម្បាញ់មិញនេះ អ្នកស្រីថាចេះតែដើរទៅមុខ។

អ្នកស្រីអាចពន្យល់បានទេ វាមានភាពខុសគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ៖ ចាស ចុះបើ ខ្ញុំឆ្លល់សួរនេះ បើមិនឲ្យរំកិលទៅមុខ ចុះបើកន្លែងនេះរួចហើយ។ ឧទាហរណ៍ កន្លែងនេះរួច អត់ឲ្យទៅមុខទៀតទេចុះ! ហើយយើងចេះតែទៅមុខទៀត កាប់--

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

លោក១ស្រីឆ្លើយតបនឹងសំណួរ អ្វីដែលលោកស្រីអាចឆ្លើយបានណ៎ះ! អ្នកសួរមិនដឹងទេ មានតែអ្នកឆ្លើយទេបានដឹង តបនឹងសំណួរ។

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ដូចថារួច១កន្លែងនេះហើយ រួចហើយរំកិលទៅមុខទៀតហើយ រំកិលទៅចាប់វាស់ដីត្រង់ណោះ លើកដាក់ខ្នងទំនប់ខាងណោះ កាប់ត្រង់ណោះ ដាក់ត្រង់ណោះទៀតទៅ អាកន្លែងនេះយើងរួចហើយ មិនរំកិលទៅមុខទៀត!

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់ទេ ពាក្យថា "រំកិល"ហ្នឹង រំកិលទីតាំងទំនប់ ឬក៏រំកិលកន្លែងជីក?

ឆ៖ ចាស រំកិលកន្លែងជីក។

[១៥:៤៣:២៥]

ស៖ បាទ អរគុណ។ អ្នកស្រីអាចបញ្ជាក់អំពីប្រវែងជាម៉ែត្របានទេថា កន្លែងដែលអ្នកស្រីជីកក្នុងមួយកន្លែង១ហ្នឹង វាមានទទឹងប៉ុន្មាន បណ្ដោយប៉ុន្មានដែរក្នុងក្រុមរបស់អ្នកស្រី១០០នាក់ហ្នឹង? មុនពេលដែលរំកិល។

ឆ៖ ចាស អត់ដឹងទេ មិនដឹងទេ ប៉ុន្មានម៉ែត្រ ជម្រៅប៉ុន្មានក៏មិនដឹងដែរ។ មានបានចាប់អារម្មណ៍រឿងថា មើលរណ្ដៅឯងឲ្យបានប៉ុនណា ប្រវែងណើ ជម្រៅណា អត់បានដឹង។

ស៖ បាទ សូមអរគុណ។ ហើយអ្នកស្រីបានឆ្លើយរួចហើយទាក់ទងទៅនឹងការវាស់វែងដីចែកគ្នា។ ហើយចម្លើយរបស់អ្នកស្រីបានបញ្ជាក់អំពី៤ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយនាក់។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកស្រីបញ្ជាក់ថា តើ៤ម៉ែត្រគូបនេះមានទំហំប៉ុនណាដែរ អ្នកស្រីអាចបង្ហាញ ឬក៏ធ្វើការរៀបរាប់ទាក់ទងទៅនឹងរូបភាពនៅជុំវិញនេះដូចជាតុ ឬជាអី បញ្ជាក់អំពីទំហំនេះបានទេ?

ឆ៖ ចាស ៤ម៉ែត្រគូប ខ្ញុំឃើញគេវាស់ឲ្យខ្ញុំចាក់កម្ពស់នេះ១ម៉ែត្រ ទីនោះ១ម៉ែត្រ ១ម៉ែត្របួនជ្រុង បើនិយាយទៅ ១ម៉ែត្របួនជ្រុង ១ម៉ែត្រដីបួនជ្រុង ក្នុង១គូប។

លោក គង់ សំអុន៖

លោកប្រធានខ្ញុំអំមិញ ដូចស្តាប់សំឡេងខាងក្រៅឮចូលមកខាងក្នុង។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ខាងណា -- ទំនងវាចេញមកពីខាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សូមស្ងៀមស្ងាត់!

សួរដោយលោក គង់ សំអុន៖

ស៖ បាទ សូមអនុញ្ញាតបន្ត។ អ៊ីចឹងលោកស្រីអាចបញ្ជាក់សាជាថ្មី អម្បាញ់មិញលោកស្រីនិយាយអំពី ៤ម៉ែត្រគូប មាន៤ម៉ែត្រជម្រៅ មាន១ម៉ែត្រជម្រៅ ហើយ១ម៉ែត្រទៅចំហៀងសងខាងទាំងបួនជ្រុង។ តើអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ន៖

ឆ៖ ចាសត្រឹមត្រូវមិនត្រឹមត្រូវ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ប៉ុនប្រធានកងគេវាស់ឲ្យអ៊ីចឹងឯង គេថា នេះឯង ៤ម៉ែត្រគូប គេវាស់ឲ្យ។ ទៅក្រោមមួយម៉ែត្រ ទៅមុខអ៊ីចេះបួនម៉ែត្រទៅ វាស់បួនជ្រុងឲ្យទៅ។ គេថា ៤ម៉ែត្រគូបហើយ គេវាស់អ៊ីចឹងឯង ខ្ញុំទៅអ៊ីចឹងឯងទៅ។

ស៖ អ្នកស្រីអាចធ្វើដៃដើម្បីបញ្ជាក់ពីទំហំ ដែលអ្នកស្រីបានរៀបរាប់ហ្នឹងបានទេថា ប្រវែង៤ម៉ែត្រគូបហ្នឹង គឺប្រវែងប្រហែលជាប៉ុន្មានដៃរបស់អ្នកស្រី គិតជាដៃ ជា១ព្យាម ឬក៏ជាចង្អាម ឬក៏ជាអីដែលអ្នកស្រីអាចវាស់បាន ?

[១៥:៤៧:១១]

ឆ៖ ចាស មិនដឹងថាវាស់ម៉េចទៀត ចង្អាមម៉េចបើ១ ខ្ញុំថាវា១៤ម៉ែត្រគូប វា៤ម៉ែត្រគូប គឺ៤ម៉ែត្របួនជ្រុង។ គាត់វាស់ ៤ម៉ែត្រអ៊ីចេះ១១មក។

ស៖ ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់អ្នកស្រីម្តងទៀត។ អ្នកស្រីអម្បាញ់មិញថា ៤ម៉ែត្របួនជ្រុង។ តើអ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវទេ?

ឆ៖ ត្រឹមត្រូវ។

លោក គង់ សំអុន៖

បាទ សូមអរគុណលោកប្រធាន ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ។

កញ្ញា អង់តា ហ្គីសសេ៖

លោកប្រធាន ជម្រាបសួរ ខ្ញុំសូមបំភ្លឺចំណុចមួយតែប៉ុណ្ណឹងទេ។ ហើយចាប់ពីហ្នឹងទៅចប់ហើយ

លោកប្រធាន។

ស្ទួរដោយកញ្ញា អង់តា ហ្គីសសេ៖

ស៖ ជម្រាបសួរលោកស្រីដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី! ខ្ញុំឈ្មោះអង់តា ហ្គីសសេ ខ្ញុំមានសំណួរមួយសួរទៅលោកស្រី ក្នុងឋានៈជាមេធាវីអន្តរជាតិរបស់លោកមេធាវី ខៀវ សំផន។ ខ្ញុំដូចជាយល់ថាតាមរយៈចម្លើយរបស់លោកស្រីថ្ងៃនេះហ្នឹង យល់ថាមេក្រុមតូចៗហើយ និងប្រធានកងហ្នឹងមិនមានវត្តមាននៅការដ្ឋានទេ ហើយប្រធានកងហ្នឹងមិនធ្វើការជាមួយលោកស្រីទេ ហើយជួនកាលប្រធានក្រុមនោះក៏អវត្តមានដែរ។ តើខ្ញុំយល់យ៉ាងដូច្នេះត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

លោកស្រី អ៊ុន វ៉ាន៖

ឆ៖ ចាស ខ្ញុំអត់បានថារឿងប្រធានក្រុមអត់នៅជាមួយ ខ្ញុំអត់បានថាទេ ខ្ញុំថាប្រធានកងតូច និង -- ប្រធានកងតូចបានរែកដីខ្លះ បួនដប់ជើងទៅបាត់ទៅ បើប្រធានកងធំគឺអត់។ តែប្រធានក្រុមខ្ញុំអត់បាននិយាយថា គាត់អត់បានរែកទេ គាត់រែកជាមួយយើងដែរ។

ស៖ ពេលលោកស្រីនិយាយពីកងតូច ថាជួន -- ពេលខ្លះហ្នឹងគេរែកដីដែលហ្នឹង បើតាមកំណត់ត្រារបស់ខ្ញុំហ្នឹង លោកស្រីនិយាយថា ពេលខ្លះហ្នឹងគេបាត់ អត់ឃើញនៅកន្លែងធ្វើការហ្នឹង លោកស្រីក៏មិនដឹងថាមកពីមូលហេតុអ្វីដែរ ដែលអត់ឃើញមក។ តើខ្ញុំយល់អីចឹងត្រឹមត្រូវដែរឬទេ?

[១៥:៥០:០០]

ឆ៖ ជួនកាលគេអត់មកមែន តែមិនដឹងគេទៅណា ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។ បើថា ប្រធានកង ប្រធានក្រុមចុះជាប់រហូត។ បើប្រធានកងតូច គាត់រែកបានបួនប្រាំជើងអីចឹងទៅ គេដើរទៅណេះទៅណោះ គេទៅមើលឯណោះទៀតទៅ។ បើប្រធានកងធំ បានអត់ អត់បានរែកសោះ។

ស៖ បើខ្ញុំយល់មិនច្រឡំនោះទេ គឺថាមានឈ្មោះ ឈន –បើសិនខ្ញុំអានមិនច្បាស់ទេ គឺសូមទោស– គឺគាត់ហ្នឹងជាមេកងធំ១០០នាក់។ អីចឹងហ្នឹង គាត់មានវត្តមាននៅការដ្ឋានហ្នឹងរហូត អីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ចាស ត្រឹមត្រូវ។

ស៖ តើជាការត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ក្នុងការនិយាយថា នៅពេលដែលប្រធានកងតូច ហើយមេពីរនាក់ទៀតហ្នឹងមិននៅទេហ្នឹង គឺមេក្រុម ចង់និយាយថា មេកងតូចហ្នឹងហើយជាអ្នកមើលការខុសត្រូវនៅពេលដែលមេកងធំមិននៅ ឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ៖ ត្រង់នោះ ខ្ញុំអត់សូវដឹងដែរទេ ប៉ុន្តែថាប្រធានកងធំ ប្រធានកងតូច គាត់នៅចុះជាប់ជាមួយ

វែក១ ប្អូនដប់ជើងអីទៅ គាត់ទៅកងឯណោះមួយទៀតទៅ។ ទៅវែកឯណោះ ប្អូនប្រាំវែកទៅ ទៅណោះ ទៀតទៅ។

ស៖ បើខ្ញុំយល់មិនច្រឡំទេ លោកស្រីបាននិយាយថានៅម៉ោងប្អូនរសៀល មានគឺថា ប្រហែលម៉ោងប្អូនរសៀលហ្នឹង គេវាស់ពីបរិមាណដីដែលយើងជីកបាន។ តើខ្ញុំយល់អ៊ីចឹងត្រឹមត្រូវដែរឬទេ ទាល់តែម៉ោងប្អូន ទើបបានគេចាប់ផ្ដើមវាស់ ថាតើយើងធ្វើបានប៉ុនណាហើយ?

ឆ៖ ចាស ត្រឹមត្រូវ។

ស៖ បើខ្ញុំយល់ច្រឡំ សូមកែខ្ញុំ។ អ៊ីចឹងទោះបីជាមិនមានមេកងនៅទីហ្នឹងនោះ ដើម្បីមើលឲ្យដឹងថាយើងហ្នឹងធ្វើអីខ្លះនោះ គេ -- គាត់ហ្នឹងក៏ដឹងថា គឺថាម៉ោងប្អូនហ្នឹង តែងតែមានអ្នកណាម្នាក់មកមើលផ្ទៀងផ្ទាត់ ថាតើក្រុមនីមួយៗ ឬកងនីមួយៗហ្នឹង ធ្វើបានអីខ្លះ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ មិនមានអ្នកណាម្នាក់មកក្រៅពីប្រធានកងទេ គឺប្រធានកង។ បើប្រធានកងធំអត់ទៅ គឺប្រធានកងតូច។ ណៃ និង ឈាង ហ្នឹងឯង គាត់ដើរវាស់។ អត់មានអ្នកណាដទៃមកវាស់ដីឲ្យយើងទៀតទេ អត់ទេ។

[១៥:៥៣:៤១]

ស៖ ដើម្បីឲ្យយល់ច្បាស់បំផុតនោះ ហើយនេះជាសំណួរចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំហើយ ចុះមេកងតូចដែលមាន៣០នាក់ហ្នឹង គឺថាពួកគាត់ហ្នឹងហើយ គាត់មិននៅមើលកងរបស់លោកស្រីធ្វើការទេ។ អ៊ីចឹងលោកស្រីចង់និយាយថា មេកងតូចបីនាក់ហ្នឹង ដែលថាគាត់អវត្តមានពេលធ្វើការអ៊ីចឹង គាត់ទៅណាទៅណីបាត់ទៅ។ ចង់និយាយមេកងបីនាក់ហ្នឹង ឬក៏យ៉ាងណា?

ឆ៖ ខ្ញុំពិបាកឆ្លើយ ដូចអត់ច្បាស់អ៊ីចឹង ខ្ញុំពិបាកឆ្លើយ។ ដូចថាតតិបតតុប ខ្ញុំឆ្លើយអត់ចេញដល់សួរអ៊ីចឹងអី។ ខ្ញុំបាននិយាយថា កង -- បើពេលណាដែលកងធំមិននៅ – ប្រធាន ឈន ហ្នឹងអត់នៅ– គឺ ណៃ និង ឈាងហ្នឹង ប្រធានកងតូចទី១ និងទី៣ -- ទី១, ទី២ហ្នឹងឯង -- អ៎! ទី២, ទី៣ ហ្នឹងឯង គាត់អ្នកដើរវាស់ដី។ អាចម៍ដីពីអ្នកណាធ្វើបាន ពីណាធ្វើមិនបាន។ ដល់លោកសួរអ៊ីចឹង ខ្ញុំមិនដឹងឆ្លើយថាយ៉ាងម៉េច។ ដូចជាត្រឡប់ចុះត្រឡប់ឡើង ជាន់ដដែលៗទៅវិញ ស្ដាប់អត់បាន។

ស៖ ខ្ញុំសូមបំភ្លឺ អរគុណដែលបានបំភ្លឺ។ សំណួរចុងក្រោយ អ៊ីចឹងបើមិនមែនជាមេកងនេះអ្នកវាយតម្លៃថាធ្វើការបានប៉ុនណានោះទេ គឺមេកងតូចហ្នឹងហើយ -- មេក្រុមហ្នឹងហើយគេជាអ្នកវាយតម្លៃនុ៎ង។ អ៊ីចឹងមែនទេ?

ឆ៖ ចាស ហ្នឹងត្រឹមត្រូវ។

កញ្ញា អង់តា ហ្គីសសេ៖

លោកប្រធាន សូមអរគុណច្រើន ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ លោកប្រធាន។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ។ សវនាការនៅថ្ងៃនេះ ដល់ពេលឈប់សម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះប្រកាសផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ត្រឹមនេះ។ សវនាការលើកទៅបន្តធ្វើនៅថ្ងៃអង្គារ ទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ ចាប់ផ្តើមពីម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។ សវនាការនៅថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើសវនាការស្តាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានរហស្សនាម --អ៊ូ! បាទ វ៉ែតត្រឡប់មកនីតិវិធីដើមវិញ ព្រោះគាត់ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី មានការភ័ន្តច្រឡំ។

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន ដូចយើងបានប្រាប់អំពីសិទ្ធិរបស់លោកស្រី ក្នុងនាមលោកស្រីជាភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងរឿងក្តីនេះ លោកស្រីអាចថ្លែងរៀបរាប់ប្រាប់ដល់អង្គសវនាការ អំពីរឿងហេតុទំនាក់ទំនងទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទទាំងពីររូប នួន ជា និង ខៀវ សំផន ដែលបានធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់លោកស្រីនៅក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលលោកស្រីប្តឹងសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ប្តឹងទាមទារសំណងជំងឺចិត្ត និងជាសម្ភារភាព ពីជនជាប់ចោទ និងអំពីស្ថានភាពព្យសនកម្មដែលមានចំពោះលោកស្រីជាអាទិ៍ ការខូចខាតខាងរាយកាយ សម្ភារៈ ផ្លូវចិត្ត និងផលវិបាកដោយផ្ទាល់ពីបទឧក្រិដ្ឋ ជាព្យសនកម្មផ្ទាល់ខ្លួន និងបានកើតមានពិតប្រាកដ រហូតដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ប្រសិនបើលោកស្រីមានបំណងធ្វើដូច្នេះ។

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ចាស នាងខ្ញុំសូមសួរថា តើការបង្ខិតបង្ខំហួសកម្លាំង បង្អត់អាហារ គឺជាគោលការណ៍នយោបាយអភិវឌ្ឍន៍របស់លោកដែរឬទេ? ខ្ញុំអស់សំណួរហើយ។

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

ចុះលោកស្រីមានបំណងថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា និងព្យសនកម្មផ្សេងៗ ដែលកើតមានចំពោះលោកស្រី នាំឲ្យលោកស្រីតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែរឬទេ?

លោកស្រី អ៊ុន រ៉ន៖

ចាស ខ្ញុំគ្មានទេ លោក។

[១៥:៥៨:១០]

ប្រធានអង្គជំនុំ៖

បាទ អរគុណ ហើយអង្គជំនុំជម្រះសូមជម្រាបជូនលោកស្រីថា នៅក្នុងសវនាការកាលពីថ្ងៃទី ០៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ បន្ទាប់ពីអង្គជំនុំជម្រះបានស្ដាប់ជនជាប់ចោទទាំងពីររូបឆ្លើយបញ្ជាក់អំពីជំហររបស់ពួកគាត់ក្នុងការរក្សាសិទ្ធិនៅស្ងៀម មិនឆ្លើយតបនឹងសំណួរ ហើយពេលនោះអង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ថាជនជាប់ចោទទាំងពីររូប នៅតែរក្សាជំហររបស់ខ្លួន ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតបលើកលែងតែ និងរហូតដល់ពេលណាដែលអង្គជំនុំជម្រះទទួលបានព័ត៌មានជាក់ច្បាស់ផ្សេងទៀត ពីជនជាប់ចោទ និងពីសហមេធាវីការពារក្ដីរបស់ជនជាប់ចោទ។ ហើយពេលនោះ អង្គជំនុំជម្រះក៏បានដាក់កាតព្វកិច្ចឱ្យជនជាប់ចោទ និងមេធាវីការពារក្ដីជនជាប់ចោទ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អង្គជំនុំជម្រះឱ្យបានទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាព ប្រសិនបើជនជាប់ចោទមានការសម្រេចលះបង់សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប ហើយយល់ព្រមឆ្លើយតបនឹងសំណួរ នៅដំណាក់កាលណាមួយនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ហើយរហូតមកដល់ពេលនេះ អង្គជំនុំជម្រះមិនទាន់បានទទួលដំណឹងអំពីការផ្លាស់ប្ដូរជំហររបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរនាក់ ពីការសម្រេចលះបង់សិទ្ធិនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយតប មកជាការឆ្លើយតបនឹងសំណួរនោះឡើយ។ សូមលោកស្រីជ្រាប!

បាទ សាជាថ្មីម្ដងទៀត ដែលអង្គជំនុំជម្រះ សវនាការនៅថ្ងៃនេះ ដល់ពេលឈប់សម្រាកហើយ អង្គជំនុំជម្រះ ប្រកាសផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការសម្រាប់ថ្ងៃនេះ ត្រឹមនេះ។ សវនាការលើកបន្តធ្វើនៅថ្ងៃអង្គារ ទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ ចាប់ផ្ដើមពីម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។ សវនាការនៅថ្ងៃ០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើសវនាការស្ដាប់សក្ខីកម្មដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលមានរហស្សនាម 2-TCW-273 សូមភាគីជ្រាប និងអញ្ជើញចូលរួមតាមពេលវេលាបានកំណត់នេះ។ ហើយសូមបញ្ជាក់ថាថ្ងៃច័ន្ទ ទី០១ ខែមិថុនា ជាថ្ងៃឈប់សម្រាក គឺទិវាបុណ្យកុមារអន្តរជាតិ។

ហើយអង្គជំនុំជម្រះសូមអរគុណលោកស្រី អ៊ុន រ៉ន សវនាការស្ដាប់សក្ខីកម្ម និងសេចក្ដីថ្លែងរៀបរាប់អំពីទុក្ខសោកវេទនា ដែលលោកស្រីអះអាងថាបានទទួលរងនៅក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបានដល់ទីបញ្ចប់ហើយ ហើយវត្តមានរបស់លោកស្រីនៅ អ.វ.ត.ក ហ្នឹងលែងមានភាពចាំបាច់ទៀតហើយ។ លោកស្រីអាចវិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋាន ឬក៏គោលដៅណាដែលលោកស្រីមានបំណងចង់ទៅបានហើយ សូមលោកស្រីមានសំណាងល្អ ហើយមានសុខភាពល្អ និងធ្វើដំណើរវិលត្រឡប់ទៅ

វិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ហើយមន្ត្រីរដ្ឋបាលតុលាការសម្របសម្រួលជាមួយនឹងបុគ្គលិកនៃអង្គភាពគាំពារសាក្សី និង អ្នកជំនាញក្នុងការជូនលោកស្រី អ៊ុន វ៉ន រួមទាំងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី TCCP-273 ដែលដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីបម្រុងថ្ងៃនេះ វិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅដ្ឋាន ឬក៏គោលដៅណាដែលគាត់មានបំណងចង់ទៅបានហើយ ហើយនិងឲ្យអញ្ជើញដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីបម្រុងរូបនោះ មកចូលរួមសវនាការនៅថ្ងៃអង្គារ ទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ ឲ្យបានមុនម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។

ហើយអង្គជំនុំជម្រះសូមអរគុណលោកស្រី ឆាយ ម៉ារីដែន បុគ្គលិកនៃអង្គការ ធី.ភី.អូ ដោយលោកស្រីមានភារកិច្ចត្រូវអង្គុយក្បែរដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីបម្រុងដែលអង្គជំនុំជម្រះនឹងធ្វើសវនាការនៅថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ដូច្នេះអង្គជំនុំជម្រះអញ្ជើញលោកស្រីមកចូលរួមអង្គុយក្បែរដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងអំឡុងពេលផ្ដល់សក្ខីកម្មនៅថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ ចាប់ផ្ដើមពីម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។

ហើយបង្គាប់ឲ្យអនុរក្សមន្ទីរឃុំឃាំងនាំខ្លួនជនជាប់ចោទ ខៀវ សំផន និង នួន ជា ត្រឡប់ទៅកាន់មន្ទីរឃុំឃាំងនៃ អ.វ.ត.ក វិញចុះ និងបង្គាប់ឲ្យនាំខ្លួនពួកគាត់មកចូលរួមសវនាការវិញនៅថ្ងៃអង្គារ ទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៥ ឲ្យបានមុនម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក។

សម្រាកចុះ៕

(សវនាការផ្អាកនៅម៉ោង ១៦:០១ នាទី)